

כי אני יהודי!

חודש ארגון תשפ"א

יוצא לאור ע"י:

מחלקת ההדרכה של תנועת אריאל

תנועת אריאל

רחוב הקבלן 41/1 הר נוף ירושלים

93874

טלפון 02-6510822 פקס: 02-6510823

מייל: ariel@tariel.org.il

צוות הכותבות:

נעה עבאדי, לאה גרינוולד, איילת-

השחר שלר, צופיה שלפרוק, הודיה

ניסטנפובר, אודיה פלאם

עורכת: מבשרת גלזר

היגוי ותכנון: תמר גלס, אודיה פלאם

עריכת לשון: אלישבע טויק, עורכת לשון

מוסמכת. eli7tw@gmail.com

עיצוב הכריכה ועימוד:

נעמה מדר, אסימטרית-סטודיו לעיצוב

כל הזכויות שמורות

אלול התש"פ

תוכן העניינים:

4 הקצנות למנהיגה
11 מערק פעולות לשבט יסוד
43 מערק פעולות לשבטים לעד ודבור
67 מערק פעולות לשבטים הראש ונורה
115 מערק פעולות לשבטים מאוז ונחלה
175 מערק פעולות לחברוא ב'
187 מצוק לרעיונים
197 יימיה נשא כללויים

דבר המזכ"ל

מנהיגות וקראות!

"כי אני יהודי".

שמעתי פעם סיפור. באחת מהשיבות הגדולות היה תלמיד מבריק, עילוי ממש, וכל מי שהכיר אותו אמר: 'הוא יהיה גדול הדור הבא'.

יום שישי אחד כמה שעות לפני שבת התגלה בדרך כלשהי שהבחור שלנו לא יהודי. החברים של אותו בחור לא ידעו איך לגשת אליו להודיע לו את הבשורה, בסוף אזרו אומץ וסיפרו לו בעדינות מה המצב, ושהוא יכול ללכת בזריזות למקווה לטבול ולשבת הוא כבר יכנס כיהודי.

הבחור ביקש זמן לחשוב, ואחרי כמה שעות יצא ואמר... שהוא החליט להיות גוי.

בתור נער חשבתי מה אני הייתי עושה בדילמה כזו. כי בואו נודה על האמת, זה לא כל כך קל להיות יהודי. יש מחויבות גדולה, לפעמים 'נועם המצוות' מרגיש יותר כמו 'עול'... וברמה הלאומית יש צרות ואנטישמיות ורדיפות.

בתפילות בחגים אנו אומרים "אתה בחרתנו מכל העמים..." אבל איפה הבחירה שלנו? האם אנחנו בוחרים להיות נבחרים? האם אנחנו באמת יודעים מה המעלה והערך של היותנו חלק מעם ישראל?

זה הנושא שבו אנו הולכים לעסוק בשנה הקרובה - לברר ולהאיר לעצמנו, לחניכותינו ולכל הסביבה שלנו את הנקודה היהודית שבנו. 'כי אני יהודי!' יהודי שמח, יהודי גאה, יהודי שמאמין שיש לו תפקיד וייעוד להאיר את העולם כולו. לקרוא כאברהם אבינו בשם ה' ולהמליך את הקב"ה על כל העולם, לחבר שמים וארץ. זה לא אוסף סיסמאות - זה המהות של כל אחת ואחד מאיתנו! ואת הנקודה הזו חובה שכולנו נברר עד הסוף!

עם ישראל כולו ומדינת ישראל נמצאים בשנים של בירור הזהות שלנו - מה המשמעות של היותנו יהודים? עברנו בשנה האחרונה 3 מערכות בחירות (בתקווה שהשנה לא נעבור את מערכת הבחירות הרביעית). שלא כמו בעבר, הבחירות עסקו בעיקר בשאלות הזהות והצביון היהודי של מדינת ישראל.

הרב קוק לפני כ-100 שנה ייסד את תנועת דגל ירושלים - תנועה שתכליתה היתה לחבר את כל החיים כולם ברמה הפרטית והכללית לקודש. ותנועת אריאל לקחה על עצמה את המשימה להרים את הדגל הזה בגאון. לחבר את עם ישראל למהות וליעוד שלו ולחזק את הצביון היהודי של מדינת ישראל.

המהלך הזה מתחיל בבירור ובבחירה האישית שכל אחד מאיתנו צריך לקבל.

השנה הקרובה, כמו השנה שחלפה, הולכת להיות מאתגרת מאוד עבורנו. עוד לא ברור איך יראה חודש הארגון, כמו כל הפעילות במהלך השנה במגבלות הקורונה. המציאות הזו מחייבת את כולנו לראש גדול, לחשיבה יצירתית, ולהתאים את הפעילות למצב.

אחד העקרונות שקיבלנו על עצמנו בתחילת משבר הקורונה היא שלא רק שהיא לא תבטל אותנו מפעילות אלא שאנחנו הולכים לעשות אפילו יותר ממה שבדרך כלל מקובל לעשות.

מאמינים בכן, מנהיגות התנועה, שיש בכן את הכוח להתמודד גם עם האתגר הזה בענק.

לסיום תודה ענקית לכל צוות תחום בנות בראשות אסתר שיין ואסתר דיב על כל החשיבה וההשקעה לאורך כל השנה. למחלקת ההדרכה בהובלת תמר גלס. למבשרת וצוות הכותבות על כל ההשקעה.

יהי ה' עמכם ותהי משכורתכם שלמה

בציפייה לבניין אריאל

דביר

מנהיגה יקרה,

זכינו להיוולד בדור הגאולה, דור גדול ועצום, שמתאפיין ברצון לחקור, לדעת ולהבין. במציאות המתפתחת, אפשרויות הבחירה שלנו גדלות, וכל הנחות היסוד מקבלות סימני שאלה לגבי נכונותן. מצב זה דורש מאיתנו לברר וללמוד על כל האמיתות המלוות את חיינו, שאחת מהן היא עצם היותנו יהודיות.

לכן, בחרנו כתנועה לעסוק השנה בנושא **'זהות יהודית'**- להבין לעומק מהי המשמעות של העם היהודי, לברר מה אומרת היהדות עבורי באופן אישי, לשמוח בזכות שנפלה בחלקנו- להיות קשורות לה' באופן מיוחד, ולרצות מתוך כך להשפיע ולקרב את כל עם-ישראל אל מקורם. בנוסף, אנו מרגישים את הצורך והצמא בחיבור ליהדות הקיימים בעם, ולכן- מעבר לבירור שיעשה בתוך הסניפים, החב"ב וגרעיני לפיד יפעלו עם הפנים לקהילה לחיבור והעצמת הזהות היהודית בעם.

נושא החודש חולק לארבע שבועות, כאשר כל שבוע בנוי על השבוע שלפניו באופן תהליכי. באופן זה כל חניכה וחניכה מבררת את נושא החודש באופן מהותי, וכתנועה שלמה אנו מבררים את זהותנו היהודית, בוחרים בה ושמחים בדרך חיים זו ובמשימות שהיא דורשת מאיתנו. הפעולות הן רק כיוון והצעת הגשה. אם את מוצאת במערך של שבט אחר מתודה או דיון שמתאימים יותר לשבט שלך, או מרגישה שנכון יותר לבנות פעולה אחרת, את בהחלט מוזמנת לדייק ולהתאים כמה שיותר לחניכות שלך. נצלי את המבחר.

שימי לב שהוספנו כאן תאריכים מומלצים להעברת הפעולות- כך שלא תפספסי אף פעולה.

מדרכת שבט יסוד? השנה במיוחד בשבילך, נבנה מערך מיוחד לשבט יסוד, המשלב בתוכו את נושא החודש וגם היכרות עם התנועה וערכיה. שימי לב שרציונל הפעולות שלך שונה מעט מהרציונל המובא כאן.

גרעיניסטית? תמצאי בחוברת מדור גרעינים, ובו בירור פרקטי של הנושא בחלוקה לפי שבועות והצעות ליישומי נושא, סיגנון ופרויקטים נוספים שאפשר להתחיל ולהמשיך לאורך כל השנה!!

רציון! החלוקה לטבות: (כל טבול מתחיל משהתחיל ונמשך באמצע הטבול האחרון)

שבוע ראשון- עברי אנכי! לשבת וירא, פתיחת חודש ארגון

*רכזת חב"ב- בפעולה זו ישנו רציון אחר עבור החב"ב- מובא בפעולה עצמה.

בשבוע זה נעסוק בחלק הבסיסי בזהותנו היהודית- המתבטא בנצחיות עם-ישראל והתורה.

נכיר את ציר ההיסטוריה היהודי עד גלות בית שני- ונגלה שבעצם החל מבית שני התפזרנו בכל העולם. וב"ה, בניסי נסים- חזרנו כולנו לארץ-ישראל, נשארנו עם אחד, שחי את אותה תורה. נדגיש את ההתפעלות הגדולה מכך, ונסכם בכך שנס זה נותן לנו תפקיד, שאותו נברר במהלך החודש.

שבוע שני- יהדות! מזדהה? לשבת חיי-שרה

אחרי שהבנו את זהותנו היהודית הבסיסית- בחירתנו להיות עם-ה', נברר מה המקום האישי של כל אחת ואחת מול היהדות, בעבודת ה' הפרטית שלה.

הבנות יבררו את הקשר שלהן להקב"ה והמחויבות האישית שלהן לתורה שנתן. איפה נקודות הקושי שלהן בהיותן יהודיות? איפה נקודות החוזק והחיבור? ומדוע למרות הקשיים וההתמודדויות זו הדרך הכי נכונה וכדאית לחיות בה.

שבוע שלישי- שוס להיות דוס! לשבת תולדות

בשבוע זה אנו רוצות לעסוק בזהות- ההזדהות- היהודית שלנו. אנו רוצות לייצר תחושת הזדהות, גאווה ושמחה בזכות להיות יהודי, מתוך עומק של הבנה אמיתית: זכיתי להיות יהודיה, אני שמחה בקיום המצוות, אוהבת את זה ורוצה בקשר עם הקב"ה.

שבוע רביעי- עם סגולה! לשבת ויצא

עד כה ראינו את הגדולה המיוחדת של עם-ישראל, שהמשיך כעם לאורך כל הדורות, בברנו את המקום האישי של כל אחת ואחת כיהודיה בעם-ישראל, וחזקנו את הזהות היהודית שלנו והשמחה על שזכינו להשתייך לעם כ"כ מיוחד. השבוע נעסוק בכל מה שנובע מזה, ובעצם מה שהוא שורש הכל- התפקיד שלנו כעם ה', והמשימה שיש לנו, כיהודים שומרי ומצוות, בתוך עם-ישראל.

נדבר על כך שמתוך אהבת אמת לכל יהודי, והבנה שהדרך הכי טובה שיהודי יכול לחיות בה היא דרך של חיבור לקב"ה, עלינו לפעול בכל הכח כדי לחבר יהודים למעגל הזה, ולייצר בכמה שיותר יהודים שמחה וגאווה בהיותם יהודיים ורצון להיות חלק מהזכות הזו. בנוסף, נדגיש את העובדה שמעצם היותנו מוארים, ושמחים ביהדותנו- אנחנו כבר מאירים ומפיצים את אורו של הקב"ה הלאה, ומשפיעים בסביבותינו.

בנוסף לפעולות, המותאמות לשבת, מובאת לכל פעולה 'פעולת ביסוס' קצרה המיועדת לאמצע השבוע, כך שתוכלי לשלבה עם העומס של העשייה הברוכה שתוך החודש, ולייצר רצף מתמשך של תהליך חינוכי ובונה לחניכותיך, שהוא מטרתנו העיקרית בחודש זה.

לסיום, חשוב שתזכרי את האחריות הגדולה המוטלת על כתפייך כמנהיגה- ביכולתך להוביל חודש בונה, מרומם ומשמעותי! חודש שילווה את החניכות, הקהילה, היישוב והעיר לאורך זמן רב. חודש שיהווה קריאת כיוון וחיבור לעצמיותם וליהדותם. לשם כך עלייך להקפיד ללמוד היטב את הנושא בעצמך, להכין את הפעולות והפרויקטים בצורה הנכונה ביותר לסביבתך/לשבטך, ובעיקר- להיות מחוברת ו'לחיות' את הנושא כמה שאפשר.

סלמאות עז"ק! בהצלחה רבה!

תמר גלס- רכזת הדרכה

אודיה פלאם- רכזת חב"ב וגרעינים

מבשרת גלזר- מרכזת החוברת

וצוות הכתיבה

תנועת אריאל

חודש ארגון
תשפ"א

.....
מערך פעולות
לשבט יסוד
.....

פעולה ראשונה: עברי אנכי!

לשבת פתיחת חודש ארגון-פרשת וירא

מבוא:

החודש נעסוק בנושא זהות יהודית ובכוח שלנו בתור עם-ישראל להוסיף טוב בעולם. כל שבוע נעסוק בבניית קומה אחרת בנושא היהדות שלנו, כאשר השבוע נתמקד בהגדרת מיהו יהודי, מה הייחודיות שלו ומה תפקידו בעולם.

נלמד על כך שעם-ישראל הוא עם נצחי, אשר חזר לארץ-ישראל והתאחד למרות הגלות. ניצור אצל החניכות תחושת פליאה על העם הנצחי שלנו.

עצרים

נספחים 1,2

מהלך הפעולה:

שלב א: מה זה בעבורי להיות יהודי?

בשלב זה נרצה לשמוע את החניכות ולהבין כיצד הן תופסות את היהדות שלהן – מה הופך אותן ליהודיות, מה הכי בולט ביהדות בשבילן ומה משמח אותן ביהדותן.

נפזר את התמונות (נספח 1) על הרצפה, וכל חניכה תצטרך לבחור תמונה שמשקפת בעבורה את היותה אדם יהודי.

המדריכה תבחר את אחת התמונות שמסמלות אחדות, ותספר לחניכות שבמשך הפעולה הן ילמדו מדוע עם-ישראל הוא עם הנצח – עם שלמרות אלפיים שנות גלות שעבר, הצליח לשוב לארצו ולהיות מאוחד. נלמד גם על מה שהחזיק את עם-ישראל בגלות, על הדבר הגדול כל-כך והחזק כל-כך שאיחד אותו בתוך כל הקושי.

שלב ב': מגלות לגאולה

המדריכה תספר לחניכות שהיום אנחנו חוזרות אחורה בזמן. היא תבקש מהן לדמיין שהן נמצאות בתקופת סוף בית המקדש השני – בית המקדש חרב, וכל עם-ישראל גולה מארץ ישראל. רק שהפעם – לא כולם גולים לבבל.

עם-ישראל גולה לכל העולם, בכל העולם נמצאים יהודים אשר לא נמצאים במקום הטבעי שלהם – בארץ-ישראל.

נעמיק יותר במושג הגלות. גלות זהו מצב שבו עם-ישראל לא נמצא בארץ-ישראל אלא חי במדינות אחרות. זהו מצב קשה ומורכב, שבו היהודים מרגישים שהם לא נמצאים ולא חיים במקום ששייך להם. לאחר חורבן בית המקדש השני גלה עם-ישראל לכל ארצות העולם.

בשלב זה, תחלק המדריכה את השבט לארבע קבוצות. כל קבוצה תקבל טקסט להצגה (נספח 2) על יהודי הגולה במקומות מגוונים בעולם. המטרה היא להראות שבכל מקום, למרות המרחק, היהודים שמרו על המסורת שלהם ורצו לשוב לארץ-ישראל.

לפני כל הצגה יש הסבר קצר על אותה הגלות. המדריכה יכולה לבחור אם לתת הסבר קצר לכל קבוצה כאשר הן מתכוננות להצגה, או להקריא את ההסבר לכל השבט כהקדמה להצגה. אפשרות אחרת היא לכתוב בשפה פשוטה יותר את ההסבר, ולתת לבנות הקבוצה לקרוא אותו בעצמן.

המדריכה תמשיך בסיפור החזרה בזמן:

ובכן, לאחר אלפיים שנות גלות, חזר עם-ישראל לארץ-ישראל. השיבה לארץ הייתה לא פשוטה – היה מאתגר לעזוב הכול ולעלות לארץ. אבל מה שהחזיק את עם-ישראל בגלות היו התורה, המצוות, ארץ-ישראל והאחדות – הידיעה שבכל מקום בעולם נמצאים יהודים ששואפים להגיע לארץ-ישראל. ובזכות האמונה הזו, שעליה תמיד שמרו היהודים בכל מקום – זכינו גם לשוב לארץ ולהקים את מדינת ישראל.

שלב ג': סיכום

נשחק פלוטר אנושי.

מהלך המשחק: כולן עומדות במעגל, מתערבבות, וכל אחת נותנת יד אחת למישהי אחת ויד שנייה למישהי אחרת (ולא למי שלידה). לאחר מכן צריך לחזור למצב של מעגל בלי לעזוב את אחיזת הידיים.

(בהתאם למצב הקורונה: הבנות יחזיקו מטפחות/רצועות אלבד וכד', במקום לתת ידיים זו לזו)

נסביר את המסר מהמשחק:

בגלות המצב של עם-ישראל היה קשה. בכל מקום בעולם היו יהודים שנתקלו בקשיים והמצב היה מסובך (כמו הידיים שלנו בתחילת המשחק). אך לאחר אלפיים שנים חזר עם ישראל לארצו. בזכות מה? בזכות זה שלעולם היהודים לא הפרידו ידיים. בכל מקום שבו הם היו – הם הרגישו קרובים זה לזה ומאוחדים. זה מה שמיוחד בעם-ישראל – היכולת להרגיש קרוב לכל יהודי ויהודי, קרוב ממש כמו קרבת אחים.

נסכם:

עם-ישראל עבר הרבה טלטלות במשך אלפיים שנות גלות. בגלות המשיך עם-ישראל להאמין בה', לקיים תורה ומצוות ולשאוף להגיע לארץ-ישראל. בזכות זה הצליח תהליך השיבה לארץ-ישראל – כי עם-ישראל בכל מקום שמר על החיבור שלו לתורה ולמצוות, המשיך ללמוד תורה במסירות נפש ולקיים כל פרט ופרט בה.

יישום נושא

כדי להמחיש את הכוח שלנו בתור עם יהודי שהתאחד מכל מיני מקומות בעולם, נעשה ערב עדות שבו כל חניכה תצטרך להכין מאכל שתואם את העדה שלה ולהביא איזשהו סיפור או עובדה מעניינת על המקום שממנו הגיעה משפחתה.

נספחים

נספח 1- תמונות

נספח 2- הצגות

הצגה ראשונה - אוקראינה

יהדות אוקראינה הייתה קהילה יהודית גדולה במזרח אירופה. שפתם של היהודים שם הייתה יידיש, ורובם חיו בעיירות יהודיות. הלויים שם אסרו על היהודים לנטא את היהדות שלהם, והם היו צריכים להתנהג כמו גויים.

אבא: "ילדים אהובים שלי, מחר לא תוכלו ללכת לבית ספר."

הילדים: "למה אבא? אבל אנחנו אוהבים ללמוד. במיוחד אנחנו אוהבים את שיעורי העברית של המורה ללי. היא תמיד מעודדת אותנו שכשנגיע לארץ-ישראל, נדע לדבר עברית יותר טוב מכולם!"

אבא: "ילדים שלי, הגויים הרסו את מבנה בית הספר של היהודים. הם אסרו עלינו ללמד וללמוד את מקצועות הקודש. אבל אל דאגה. מעתה נלמד במחתרת!"

הילדים: "במחתרת?! זאת אומרת בשקט-בשקט? בלי שהגויים ידעו?"

אבא (לוחש): "בדיוק. בואו איתי. אנחנו הולכים לבית של מוישי השכן. שם נלמד במרתף קצת תורה, קצת עברית. ואל תדאגו, בקרוב כל זה ייגמר."

הילדים: "זה ייגמר כשנגיע לארץ-ישראל! ועד אז, נלמד תורה גם אם נסתכן."

הצגה שניה – סוריה

יהדות סוריה הייתה אחת הקהילות הגדולות והחשובות בין קהילות היהודים במזרח התיכון. שתי הקהילות הגדולות והחשובות בסוריה הן קהילת דמשק וקהילת חאלב. זו מדינה שקרובה מאוד למדינת ישראל, ולרוב בה ערבים.

אמא: "תפאדל, בואו ילדים שלי! אנחנו יוצאים לטיול!"

הילדים: "לטיול?? אבל עכשיו כבר ערב... מאוחר!"

אמא: "אתם צודקים, אהובים שלי. אבל בקרוב, אנחנו הולכים לחזור אל ארץ-ישראל, אל ארץ האבות, שבכל יום אנחנו מתפללים להגיע אליה. ולכן אנחנו יוצאים לטיול. אנחנו רוצים שהשכנים שלנו לא יחשדו בנו כשנצא מהבית בערב הבריחה."

הילדים: "בסדר, אמא. הלוואי שכבר עכשיו היינו יכולים לברוח לארץ-ישראל. אנחנו כבר מחכים לראות את ירושלים ואת הים, את הגליל ואת המדבר."

אמא: "אל תדאגו. זה יקרה ממש בקרוב. בואו, בטיול שלנו נגיד כמה פרקי תהילים להצלחת הבריחה שלנו לארץ-ישראל."

הילדים: "שיר למעלות אשא עיני..."

הצגה שלישית – פולין

יהדות פולין הייתה הגדולה בקהילות עם ישראל בתפוצות ומנתה כ-3.4 מיליון נפש בצרפת מאחמת האולם השנייה (השליחה).

אבא נכנס אל הבית, כולו מלא בקמח ובפצעים.

הילדים: "מה זה, אבא! מה קרה??"

אבא: "אל תשאלו. הלכתי אל החצר האחורית של יודה השכן. רצינו להכין שם אני ועוד כמה יהודים מצות לקראת חג הפסח. כמו שאתם יודעים, הפולנים אוסרים על-כך, והחלטנו לעשות את זה בלא ידיעתם."

הילדים: "אז מה קרה??"

אבא: "הפולנים תפסו אותנו. הם חרמו לנו את כל הקמח שהיה ברשותנו. ולא רק זה, הם גם הצליפו בנו ושפכו עלינו את חבילות הקמח כדי להתגרות בנו."

הילדים: "אוי, אבא שלנו... כמה עצוב... הלוואי שבקרוב נגיע לארץ-ישראל. שם נוכל להכין מצות בשפע, בלי להסתתר. שם אף-אחד לא יוכל לאסור עלינו לעשות מצות."

אבא: "אל תדאגו, ילדים שלי. בקרוב ממש זה יקרה. צריך רק עוד קצת אמונה."

הצגה רביעית - מצרים

יהדות מצרים היא קהילה יהודית עתיקה. לקראת התקופה העות'מאנית הגיעו למצרים ג'ו' ספרד, ומאה ה-18 התחילו להגיע למצרים יהודים גם מאירופה.

הילדים: "אמא, מה את עושה?"

אמא: "אני תולה מגבת לבנה על החלון. סיכמתי עם המבריה שייקח אותנו לארץ ישראל, שאם אתלה מגבת לבנה על החלון זה סימן שאפשר לברוח היום בלילה לארץ-ישראל."

הילדים: "אמא, היום בלילה נגיע לארץ-ישראל? לארץ האבות? לארץ שעליה חלמנו כל-כך הרבה זמן??"

אמא: "לא, ילדים שלי. זהו מסע ארוך. נצטרך ללכת המון ברגל. אחר-כך מכונית מיוחדת תאסוף אותנו עד לים, ומשם נפליג באונייה עד לארץ-ישראל. זה ייקח קצת זמן – אבל בסוף נגיע."

הילדים: "לא משנה כמה זמן זה ייקח. העיקר שבסוף נגיע לארץ. איזה חלום!"

פעולת ביסוס ראשונה

עברי אנוכי!

בפעולה זו נאזכר את ההתפעלות של החניכות מתהליך הגאולה והחזרה אל ארץ-ישראל.

נשחק נשחק הזיכרון של התאמת עובדות היסטוריות מפעילות על תהליך הגאולה ועל השיבה ארצה לבין תמונות מתאימות.

ישראל היא
המדינה היחידה
בעולם שהצליחה
להחיות שפה מתה
ולהשתמש בה
כשפה לאומית.

מדינת ישראל מונה כיום
כ-9.1 מיליון אזרחים.
בקום המדינה היא מנתה
הרבה פחות - 806 אלף.
(כיום המספר הוא פי 11
ממה שהיה בהתחלה).

רוב מוחלט של
הציבור במדינה
(כתשעים אחוזים)
מרגיש חלק
מהמדינה ושייך
אליה.

לפני הקמת המדינה שלטו בארץ ישראל הבריטים, שלא נתנו ליהודים לעלות לארץ. לכן קמו מחתרות שנלחמו בבריטים והעלו יהודים לארץ בצורה לא חוקית.

במלחמת ששת הימים, הצליח צה"ל לנצח את המלחמה בתוך שישה ימים בלבד ולאחד בחזרה את ירושלים.

ההכרזה על הקמת המדינה נעשתה תוך כדי מלחמת העצמאות – מלחמה שבה חמישה צבאות ערב נלחמו נגד ישראל.

השקיה בטפטפות זוהי המצאה ישראלית.

אפליקציית
וייז הומצאה
בידי
ישראלים.

תוחלת החיים
הממוצעת
בישראל היא
82 - שנתיים
מעל התוחלת
הממוצעת בעולם.

ישראל נחשבת
לאחת המדינות
המתקדמות
בעולם בתחום
התפלת מים.

הפלפל
הגדול ביותר
בעולם תועד
בישראל.

עגבניות שרי הומצאו בידי ישראלים.

סיכום:

העובדות ההיסטוריות המדהימות שאותן ראינו מעידות על התהליך המדהים של השיבה לארץ ששה עם-ישראל. עלינו להיות מלאות התפעלות מהיכולת של עם שהיה אלפייס שנים בעולה לשוב ולהתאחד בארץ ישראל - ארץ האבות, ארץ התורה. עלינו לדעת מה שמאחד אותנו הוא התורה. הכוחות הצלחנו לשוב לארצנו. על כך נרחיב בעזרת ה' בפעולה האחרונה.

פעולה שנייה: תורת חיים בעז

לשבת חיי-שרה

מבוא:

בשבוע שעבר הבנו כי הדבר שמייחד אותנו הוא התורה, בזכותה הצלחנו לחזור לארץ-ישראל, היא מה שמאחד אותנו. התורה מרכיבה ומלווה את כל החיים שלנו, ועלינו לבחור לחיות חיים של תורה! מתוך תובנה זו הוקמה התנועה. נברר את בסיס האידיאל של התנועה – הבחירה לחיות חיי תורה בשלמות. נכיר לחניכות את הסמל ואת מרכיביו השונים, המהווים בסיס לערכי התנועה – תורת ישראל, עם-ישראל וארץ-ישראל – ונלמד איתן את ההמנון ומשמעותו.

ערכים:

תנ"ך בתוך קופסה עטופה כמתנה

נספח-משימות

מחלק:

שלב א': למה אריאל?

הקדמה: בשבוע שעבר למדנו שהכוח של היהודים הוא בעצם שיבתם ארצה והתאחדותם לאחר המון שנים שהיו בגלות. בפעולה זו נעסוק בתורה, שבזכותה התאחדנו וחזרנו חזרה לארץ. התורה היא תורת חיים, ואנחנו רוצים לחיות חיי תורה מלאים. מתוך תובנה זו קמה תנועת אריאל. בפעולה הזאת נלמד על אידיאל התנועה – תורת חיים בעז, נכיר את סמל התנועה ונלמד את ההמנון ומשמעותו.

המדריכה תעשה סבב שיתוף שבו כל אחת מהחניכות תשתף מדוע היא בחרה להיות בתנועת אריאל. החניכות בוודאי יענו תשובות כמו – "כל החברות שלי כאן", "אחותי מדריכה בסניף", "המדריכה היא שכנה שלי", "כיף לי כאן" וכו'.

אחרי ששמענו את תשובות החניכות, נשאל את החניכות: מה מייחד את תנועת אריאל משאר התנועות, שבגלל זאת בחרנו דווקא בה? אנחנו הולכות להיות עכשיו הרבה שנים בתנועה, חשוב שנכיר את הכוחות והאידיאלים שעומדים אחריה. היום נלמד מה המיוחד בתנועת אריאל.

שלב ב': התורה כוללת כל הטובות שבעולם

המדריכה תראה לחניכות קופסה סגורה (עדיף קופסת נעליים עטופה כמתנה) ובתוכה תנ"ך. המדריכה תספר לחניכות שבתוך הקופסה יש את הדבר הכי טוב בעולם.

במהלך הפעולה החניכות יצטרכו לעשות משימות (נספח) שדרכן הן יכירו את התנועה, ורק אם הן יצליחו לסיים את המשימות, המדריכה תפתח את הקופסה והן יגלו מהו הדבר הטוב בעולם.

לאחר ביצוע המשימות, המדריכה תשאל את החניכות: מהו לדעתכן הדבר הכי טוב בעולם? מהו הדבר שנמצא בתוך הקופסה? החניכות יעלו השערות.

המדריכה תפתח את הקופסה, ותראה לחניכות את ספר התנ"ך.

המדריכה תזכיר לחניכות את השאלה שהעלתה בתחילת הפעולה: מדוע לבוא דווקא לתנועת אריאל?

והתשובה היא – התורה. למדנו בשבוע שעבר שמה שאיחד את עם-ישראל בגלות, מה שגרם להם לחזור לארץ – היה התורה. התורה היא תורת חיים, היא מחייה אותנו וסביבה אנחנו מאוחדים. תנועת אריאל חרטה על דגלה את דגל התורה, את ערכי ארץ-ישראל ועם-ישראל – דבר שמתאפיין בסמל התנועה ובהמנון.

*אכן אנחנו בתנועת אריאל - כזו להצליח לחיות חיי תורה מלאים! תורת חיים
בצל!*

שלב ג': סיכום

למדנו היום מדוע אנחנו חלק מתנועת אריאל. תנועה אשר כולה תורה, תורה של חיים. למדנו על הסמל ועל המנון התנועה – שגם הם מבטאים את ערכי התורה. ולמדנו שהדבר הטוב בעולם הוא – התורה שלנו.

יישום נושא

כדי ליישם את מה שלמדנו על התנועה אפשר להמציא מנגינה ותנועות על חזון התנועה, וללמד את שאר הסניף. אפשר לשיר את החזון עם התנועות בכל מפקד בשבת. (אם לא רוצים או לא מצליחים להמציא מנגינה חדשה – אפשר לשיר במנגינת "אריאל, אריאל, קדימה ליותר").

נספחים

נספח - המשימות:

- שירת המנון התנועה. המשימה בוצעה רק במקרה שכל החניכות הצליחו לשיר את ההמנון ולדעת את כל המילים.

*אמריכה: כדאי להכין את המנון התנועה מודפס מראש, כדי שאם חניכותיך
עדיין אינן מכירות את המילים - תוכלי ללמד אותן.*

- הרכבת פאזל של סמל התנועה.

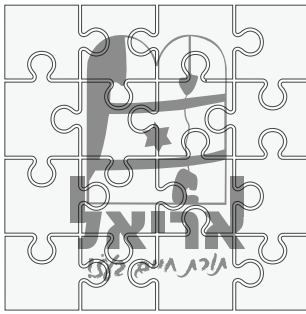
- שכיבה על הרצפה ויצירת לוחות הברית בנושאים.

- יצירת דגל המדינה בנושי.

- המצאת מורל לתנועת אריאל.

- מציאת מקומות במפה.

המדריכה תדפיס את מפת ארץ ישראל,
וכל חניכה בתורה תצטרך למצוא כמה שיותר
יישובים שהמדריכה אומרת לה בתוך דקה.

פעולת ביסוס שנייה

תורת חיים בעז

בפעולה זו החניכות ייצרו מחזיק מפתחות של סמל התנועה של ההמנון.
המטרה בפעולה היא לחזק את הקשר שלהן אל התנועה ואל ערכיה.

כל חניכה תקבל את סמל התנועה וההמנון, שאלותם היא תצטרך לזכור ולקט.
כדאי להביא חומרי יצירה כמו טלויפוס, טאפס, מדבקות, עפרונות וכו'.

לאחר סיום הצביעה, נצביק את ההמנון והסמל זה אל זה. כדאי לניילן את
הדפים במכונת למינוציה (אם יש) ואם לא, אפשר עם סלוטייב. אבסולף - נחבר
למחזיק מפתחות. החניכות יכולות לשים את מחזיק המפתחות על המפתח/על
הקלמרי/על התיק. העיקר שיהיה קרוב אליהן ויחזק את הקשר שלהן אל התנועה!

המנון התנועה

שמה נעבד אלקינו	לעד תיה בלבבנו
בחדוה בגילה וברננה	האמונה הנאמנה
שמה נעלה לרגלינו	לשוב לארץ קדשנו
שלוש פעמים בשנה.	עיר בה דוד חנה
תורת חיים חמדתנו	שמה נעמד לגורלנו
מפי עליון נתנה	אב המון קנה
נצח היא נחלתנו	שמה נחיה את חיינו
ממדבר מתנה.	חיי עדת מי מנה.

אסיכום:

השבת למנון כיצד כל ערכי התורה מתבטאים בסמל וההמנון התנועה. היום,
התחברנו קצת יותר לתנועה ולערכיה.

תורת חיים בעז!

פעולה שלישית: שוש להיות דוס

לשבת תולדות

מבוא:

למדנו לפני שבועיים על הקושי להיות יהודים בגלות, על כך שמה שאיחד וחיבר את עם-ישראל היה התורה. בזכות התורה הגענו לארץ-ישראל והתאחדנו. בשבוע שעבר למדנו על כוח התורה המתבטא בתנועת אריאל. השבוע נעסוק בזכות שלנו להיות יהודים! בהעמקת ההבנה שאנחנו שמחים בקיום המצוות ובקשר עם הקב"ה.

ערכים:

נספחים 1,2

מהלך:

שלב א': מיהו יהודי?

נפתח בשאלה לחניכות: מה הופך אדם ליהודי? מה ההבדל בין אדם שאינו יהודי ליהודי? נשמע את תשובות החניכות, ובינתיים נשאיר את השאלה פתוחה.

נפזר על הרצפה פתקים עם מילים שונות שיש ביניהן זיקה כלשהי (נספח 1). החניכות יצטרכו למצוא כמה שיותר מהר את זוגות המילים שיש ביניהן קשר וזיקה.

אחרי שהחניכות סיימו להתאים את הזוגות, נשאיר באמצע את הזוג "תורה-יהודי". נשאל: האם יש קשר בין שתי המילים הללו? האם זוג המושגים הללו הוא באמת זוג כמו כל האחרים פה?

נשאל את החניכות: מהו הקשר בין תורה ליהודי?

נגיע למסקנה שמה שעושה את היהודי ליהודי, מה שהופך אותנו למי שאנחנו – הוא התורה.

כמו שאמא הופכת לאמא כשנולד לה ילד, ובעל הופך לבעל כשהוא מתחתן ויש לו אישה – כך גם אנחנו היהודים – יהודים בזכות התורה.

שלב ב': טובה תורה מכל סחורה

נחלק לחניכות את הקטע: "טובה תורה מכל סחורה", ונקריא אותו.

נסכם: למדנו שמה שמייחד אותנו משאר האומות הוא התורה. התורה היא הסחורה הכי טובה שיש! ואנחנו צריכים להיות מלאי הכרת הטוב על שיש לנו אותה. בשלב הבא, נעמיק את הקשר

האישי של כל אחת ואחת עם יהדותה.

שלב ג': הזהות היהודית שלי

מה אני אוהבת בלהיות יהודייה? נשחק עם החניכות "אקוואקה". כל חניכה שנפסלת, צריכה להגיד מה הדבר שהיא הכי אוהבת בהיותה יהודייה.

(אפשרות חלופית בהתאם למצב הקורונה: נשחק 'שבע בום' - לפי סדר הבנות במעגל, סופרים 11 והלאה, כשבכל פעם שנאמר מספר המכיל את ספרה 7, או שהוא כפולה שלה - אסור להגיד את המספר וצריך לומר 'בום' במקום. בת שמתבלבלת - צריכה להגיד מה הדבר שהיא הכי אוהבת בהיותה יהודייה)

שלב ד': סיכום

בתחילת הפעולה ביררנו מהו הייחוד בלהיות יהודים. הגענו למסקנה שהייחוד שלנו היא התורה. היא הופכת אותנו למי שאנחנו. ביררנו מה הכוח של התורה - שהיא טובה מכל סחורה והעמקנו את הקשר שלנו אל היהדות.

אנחנו צריכים לזכור להיות גאים ביהדותנו, בתורה שניתנה לנו, ודווקא לנו, מכל האומות.

יישום נושא

העמקת הקשר עם התורה: לימוד חברותא שבטית קצרה בתחילת פעולת השבת או באמצע השבוע. כדאי לחשוב מה הכי נוגע לחיי החניכות, ולבחור נושא שיהיה פשוט להבנה. למשל - לימוד הלכות שמירת הלשון, הלכות שבת, פניני הלכה וכו'.
מתוך הלימוד, האהבה והקשר עם התורה יתחזק, ומכך תתחזק יהדותן של החניכות.

נספחים:

נספח 1 - כרטיסיות

ולצ

אמא

אשה

בעל

חברה

חבר

אחות

אח

חולה

כופא

ףצ

טח

תקע

שקע

מפתח

צלת

ע

אצנה

כפפה

יז

יה/זי

תזרה

נספח 2 - סיפור:

מעשה בספינה שהייתה שטה בים. על הספינה היו סוחרים רבים עם סחורותיהם השונות שאותן הם תכננו למכור במדינה שאליה תגיע ספינתם.

בנוסעי הספינה היה גם אדם אחד, תלמיד חכם.

החלו הסוחרים להתעניין בו ושאלוהו: מהי סחורתך? מה אתה מתכנן למכור כשנגיע ליבשה?

ענה להם האיש: לא תוכלו לראות את סחורתך, שכן מוסתרת היא.

גברה סקרנותם של הסוחרים והחלו לחפש את סחורתו בכל רחבי הספינה, אך לא מצאו בשום מקום סחורה נסתרת. החליטו בליבם שוודאי משקר הוא ומתבייש בכך שאין לו כל סחורה, והחלו לצחוק עליו וללעוג לו.

לאחר זמן מה הגיעה הספינה למחוז חפצה. והנה, אך דרכו וגלי הסוחרים במדינת היעד, ניגשו אליהם מוכסי המדינה והחרימו את כל סחורתם. נותרו הסוחרים חסרי-כול: בלי סחורה למכור, בלי כסף ובלי אוכל ולבוש.

ובינתיים אותו תלמיד חכם שהיה עמם פנה לבית הכנסת הקרוב, התיישב ליד השולחן, פתח ספר והחל לדרוש דברי תורה לפני באי בית הכנסת. ראו הנוכחים כי הוא גדול בתורה והחלו לכבדו מאוד, ואף הציעו לו משרה בקהילתם.

בינתיים שמעו הסוחרים שהיו עמו בספינה את אשר אירע לו, התאספו כולם ובאו אליו והחלו להתחנן לפניו: בבקשה ממך, משום שאתה מכיר אותנו - למד עלינו זכות בפני תושבי המקום, שידאגו לנו.

בזכות מה ניצל אותו האיש? בזכות שהסחורה שלו - התורה - הייתה בראשו ולא הייתה יכולה להילקח ממנו.

פעולת ביסוס שלישית

שום להיות דוס

הפעולת הביסוס הזו ניצור צמיח לכל אחת עם האמירה "אם להיות דוס".

כל אחת תקבל את הדף הנ"ל מניילון או עטוף בסלוטייה, ותצטרך לקטט את הצמיח שלה. לאחר מכן, נחבר את הצמיח ליד של החניכות. אפשר לעשות תחרות בין החניכות ולראות מי מצליחה שלא להוריד את הצמיח עד סוף החודש.

אם להיות דוס!

סיכום:

למדנו שהתורה הפכת אותנו למה שאנחנו. היא מייחדת אותנו. אנחנו צריכים להיות גאים במי שאנחנו, בתורה שלנו ובדמויות שלנו - אם להיות דוס!

אופציה שנייה:

נשמע לחניכות את השיר "אם היו בני אם מרגושים" של בנות הרב רביאל שבה ויזחק מאו. נספר קצת על רביאל שבה הי"ד שנרצח, ועל קידוש השם הגדול שעולת בנותיו בעצם שירת השיר הזה.

נצחק קצת מהמעות השיר: אם היינו מרגושים האמת את כל הטוב של התורה, את הגדול שלה ואת עצמתה - היינו מפתגמים ורצים אחריה, ואם דבר לא היה עולה בעינינו יותר ממנה.

נחבר את החניכות למסר המדהים הזה שלמדנו עליו השבוע, והוא - הכוח המדהים של התורה שלנו, שאם היינו רואים את כל כולו - היינו מפתגמים מרחב אוב.

פעולה רביעית: תנועת אריאל בעם ישראל

לשבת ויצא

מהלך:

נדבר בשבוע זה על כך שלתנועת אריאל יש אחריות בעם ישראל, אחריות שנובעת מכוח התורה. התנועה הוקמה כדי להוסיף טוב בעולם. נלמד כיצד לקחת אחריות על הסביבה שלנו ועל החברה שלנו, ונלמד על מפעליה של תנועת אריאל.

מתוך כך, ננסה לחשוב כיצד אנחנו כשבט יכולות להוסיף טוב ואור בעם.

עצרים:

כרטיסי משימות (נספח 1)

משחק איקס עיגול (נספח 2)

מהלך:

שלב א': עם ישראל - עם סגולה

מטרת שלב זה של הפעולה היא לחבר את החניכות לכוח המיוחד של עם-ישראל, לעצם היותנו עם סגולה. לשם כך, נפתח במשחק.

במשחק נבקש מהחניכות להסתדר כמה שיותר מהר לפי כל מיני קטגוריות.

הקטגוריות:

- לפי הגובה.

- לפי מידת הנעליים.

- לפי מספר האחים.

- לפי חודשי ימי ההולדת.

- לפי האל"ף-י"ב-י"ת.

לאחר מכן נספר לחניכות שהבריאה בנויה ממדרגות שונות. המדרגות הן:

דומם, צומח, חי, מדבר.

המדרגה העליונה ביותר היא יהודי.

במשחק הסתדרנו לפי כל מיני קטגוריות, וכך גם הבריאה מחולקת. המדרגה הגבוהה – יהודי – גורמת לנו להבין עד כמה אנחנו עם מיוחד. עם סגולה, שהגדולה שלו מגיעה גם עם המון אחריות והרבה עשייה בעולם. נספר לחניכות שהשבוע נלמד שיש לנו אחריות ומשימה בעם-ישראל – להשפיע בעם-ישראל. להוסיף חסד ותורה.

שלב ב': לקחת אחריות!

נשחק את המשחק הבא:

כל חניכה תקבל כרטיס אחד (או יותר, תלוי בכמות הבנות), שבו כתובה הוראה שעליה לעשות בשלב מסוים (נספח 1). (בהתחלה או אחרי שבת אחרת עושה משהו אחר). נסביר לבנות שהן צריכות לפעול לפי מה שרשום להן בכרטיס – כשאחת הבנות תעשה את הדבר שרשום אצלן, עליהן לבצע את המשימה שלהן.

שאל את החניכות:

- איך היה לכן לבצע את המשימה שלכן?

- מה היה קורה אם מישהי מאיתנו לא היתה מבצעת את המשימה שלה?

נגיע למסקנה שאנחנו תלויים זה בזה. יש לנו תפקיד כעם – עם-ישראל צריך להביא את הגאולה! אבל התפקיד הזה לא יכול להתקיים בלי שכל אחד ואחד מעם-ישראל יעשה את ההשתדלות בעבורו, בלי שכל אחת ואחת מאיתנו תעשה את כל ההשתדלות שהיא יכולה כדי לקרב את הגאולה! התפקיד שלנו הוא לקחת אחריות ולשנות מציאות.

שלב ג': תנועת אריאל לקחת אחריות

נשחק עם החניכות איקס-עיגול מיוחד שמטרתו להכיר לחניכות את פועלה של תנועת אריאל (נספח 2). במשחק זה החניכות יהיו קבוצה אחת והמדריכה/המדריכות קבוצה שנייה. לכל קבוצה יש כמה פתקים שעליהם כתובים פרויקטים של תנועת אריאל, ומה שיבדיל בין הקבוצות הוא צבע הפתק. במהלך המשחק החניכות יצטרכו לקרוא כל פתק-פרויקט בתורו, ורק אז להניחו על הלוח. מנצחת הקבוצה שמצליחה ליצור רצף של כרטיסים מאותו הצבע, שמהווים רצף של מעשים טובים. אפשר לשחק את המשחק כמה פעמים.

שלב ד': סיכום

כמו שראינו בפעולה, יש לנו משימה ואחריות חשובה להוסיף טוב. ברגע שכל אחת מבינה שהיא חלק מהכלל ומוכנה לקחת אחריות – זה מוסיף אור וטוב בעולם. בנוסף, למדנו על הכוח העצום שיש לתנועת אריאל, כוח של עשיית חסד מתוך חיי תורה.

בשלב זה אפשר לחשוב עם החניכות איזה טוב הן יכולות להוסיף: בסניף, ביישוב/בעיר או זו לזו.

יישום נושא

לעשות מעשה טוב בסביבה שלך.

מעשה טוב בסניף: פינוק והכנת צופר לשבט אחר או לקומונרית או לצוות ההדרכה.

מעשה טוב בעיר או ביישוב: חלוקת פתקים של יום טוב עם סוכרייה.

מעשה טוב בשבט: כל חניכה מקבלת שם של אחת החברות בהגרלה,

וצריכה להכין לה ברכה או ציור או ממתק טעים לפעולה הבאה.

נספחים:

נספח 1- משימות

כשמישהי קופצת
שלוש פעמים על
רגל אחת, עלייך
לעשות מורל
לשבת.

כשמישהי צועקת
"שלום כולן"
עלייך לקפוץ שלוש
פעמים על רגל
אחת.

את הראשונה!

עלייך לצעוק
בקול: "שלום
לכולן!"

כשמישהי צועקת
קוקוריקו,
עלייך להרים
ידיים.

כשמישהי מוחאת
כף, ממש מחיאות כף,
עלייך לצעוק
בקול: קוקוריקו!

כשמישהי עושה
מורל לשבת,
עלייך למחוא חמש
מחיאות כף.

כשמישהי צועקת
"שבת שלום
משבת יסוד!",
עלייך להוציא
לשון.

כשמישהי שרה
"היום יום הולדת...",
עלייך לצעוק: "שבת
שלום משבת יסוד!"

כשמישהי מרימה
ידיים, עלייך
לשיר: "היום יום
הולדת..."

כשמישהי מוציאה
לשון,

עלייך לתת חיבוק
למדריכה.

נספח 2 - איקס עיגול:

בסניף קדומים בכל שנה יש הפנינג התרמה, שבו אוספים כסף לתרומה, וגם מארגנים התרמת שיער מרוכזת. גם השנה, למרות הקורונה – המשכנו במסורת!

חב"ב כפר
גנים לומדות
בזום חברותות
משותפות.

בחידון התנ"ך שהתקיים בתנועה לפני כשנה וחצי, התמודדו כ-430 חניכי התנועה וכ-15 ילדים ונוער שאינם חניכים בתנועה

בסניף מצפה
יריחו עושים
פרויקט חונכות
לילדים ביישוב.

גרעין לפיד של
סניף אריאל בית
שמש חגג מסיבת
חנוכה לתושבי
בית שמש.

בנות חב"ב מכל
הסניפים יצאו
למסע המושבות,
כדי להאיר את
העיר תל אביב.

למרות ביטול
המסע, קיימו
סניפים רבים
פעילויות באסרו-
חג סוכות בנושא
המסע.

בנות שבט דביר בסניף
אחיה חשבו בגדול, והכינו
שלט לעידוד תושבי נווה
צוף אחרי תאונת-הדרכים
שבה נפגעה משפחת
רימל.

בסניף חשמונאים-
גני מודיעין נפגשו
האימהות והבנות
כמיטב המסורת
לערב לימוד
משותף.

מאות חניכות
השתתפו במסע
נווד שהתקיים
לראשונה,
והסתיים במפקד
מרגש בהר הרצל.

בנות שבט נווה
בסניף נריה יצרו
פסיפס למקום
הירצחה של רנה
שנרב.

פעולת ביסוס רביעית:

תנועת אריאל בעם ישראל

בפעולה זו נכיר לחניכות את המסלרת של הסניף. נחזר את ההבנה שע"י ותורה שאובת זו בזו ותלויות זו בזו. אם כן נוצרה התנועה - כדי להתחנך על ערכי תורה מצד אחד, וכדי להפיק ולהוסיף טוב בעם מצד שני.

נראה לחניכות את התנאים הבא:

תנועת אריאל - שבבסיסה הערך: תורת חיים בעז!

הקומונרית שלנו - בת שירות תותחית, שתפקידה לנהל את הסניף המתוק שלנו.

הסניף שלנו - הסניף הכי שווה שיש, וכל מילה מיותרת!

חב"ב-חבריא ב'. חניכות מכיתה ט' שתפקידן להוביל את הסניף בעשייה ובהדרכה.

מדריכות - גרעין הדרכה.
תפקידן להוביל את הסניף
מבחינה חינוכית.

גרעין לפיד - גרעין עשייה.
בנות שתפקידן להוביל את העשייה
הסניפית והתנועתית.

השבט שלנו

אחרי שהסברנו לחניכות את מבנה התנועה והסניף, נבקש מהן לשחק תופסת - כשכאן חייבות לקפוץ ולרוץ רק על רגל אחת.

בסוף המשחק נשאל אותן: נהניתן מהמשחק? מה היה הפק את המשחק למהנה יותר?

נניע למסקנה שאנחנו בקוקים לפני רגליים כדי לתפקד. לעמוד על רגל אחת אנחנו מסוגלים אולי כמה דקות, אבל כדי להיות יציבים אנחנו צריכים שתי רגליים על הקרקע.

נסכם את מה למדנו: למדנו על חשיבות התורה, שאיחדה את עם-ישראל. למדנו שתנועת אריאל הוקמה על בסיס ערכי התורה, דבר המתבטא בסמל ובהמנון התנועה. זוהי הרגל הראשונה.

מתוך ערכי התורה פועלת התנועה להפצת התורה והיהדות ולעשיית חסד. זוהי הרגל השנייה.

גם התנועה מחולקת לגרעין עשייה והדרכה מתוך הבנה שזוהי דרך חייו - עשייה של תורת חיים בעצמי!

.....
מערך פעולות לשבטים
גלעד-דביר
.....

פעולה ראשונה: עברי אנוכי!

לשבת פתיחת חודש ארגון - פרשת וירא

מסר הפעולה:

החניכות יבינו שעם-ישראל הגיע לארץ מכל קצוות העולם, אחרי גלות ארוכה שבה התפזר. נבין גם בזכות מה חזר עמנו לארץ, נדבר על הייחודיות שלנו כעם ועל מה ששמר אותנו כעם אחד במשך שנים רבות כל-כך שבהן לא היינו פה.

עצרים לפעולה:

שלט עם הפסוק (נספח 1).

מהלך הפעולה:

שלב א -

מעגלי ע"ת.

נבקש מהבנות לשבת בצורה של שני מעגלים, זה בתוך זה, כשהן עם הפנים זו לזו. כל פעם ניתן רעיון לנושא שעליו הן ידברו זו עם זו, ואחרי דקה - יתחלפו המעגלים. המעגל הפנימי יסתובב עם כיוון השעון, כך שבכל נושא שיחה ישתנו הזוגות. ניתן להן שלושה נושאים רנדומליים (דוגמאות לנושאים: מהם התחביבים שלך, משהו כיף שעשית בחופש, אדם שאת מעריכה...), ובסבב הרביעי נגיד להן שעליהן לספר זו לזו מאיפה הגיעה המשפחה שלהן לארץ, מאיפה הגיעו הסבים והסבתות (או סבא וסבתא רבא) מכל הצדדים.

אחרי הנושא הזה, נחזיר אותן למעגל רגיל, ונבקש מכל אחת לספר על מי שהייתה איתה בסבב הזה - מאיפה הגיעה המשפחה שלה. (לדוגמה: עדי סיפרה לי שסבא וסבתא שלה מצד אמא הגיעו ממרוקו, ומצד אבא סבא רבא מהונגריה וסבתא רבא מרוסיה).

נסביר לבנות:

אנחנו כאן בארץ, הגענו לכאן ממדינות רבות כל-כך. כל אחד הגיע בזמן אחר, ממקום אחר - וכולנו הגענו לפה! מפולין, ממרוקו, מאמריקה, מאתיופיה, מטורקיה ומרוסיה... כולנו כאן! ואנחנו בשבת אחד (או בסניף אחד), חלק מפאזל ענק של עם-ישראל שהתקבץ לארץ-ישראל!

שלב ב -

נראה על הרצפה את השלט עם הסוּק (נספח 1):

"אם-יהיה נדחה, בקצה השמים משם, יקבצך ה' אלהיך, ומשם, יקחה. והביאך ה' אלהיך, אל-הארץ אשר-ירשו אבותיך וירשתה".

(דברים ל, ד-ה).

נסביר לבנות (רובן עדיין לא למדו את זה בבית הספר) על הגלות. בהתחלה הגולו עשרת השבטים בידי ממלכת אשור, ואחריהם הגולתה ממלכת יהודה, הכוללת את השבטים יהודה ובנימין וחלק מלוי. לאחר שבעים שנה שבנו לארץ, ובנינו את בית-המקדש השני, אך גם ממנו גלינו.

עם-ישראל נפוץ בכל העולם. חלק מהשבטים הלכו לאיבוד, אבל הובטח לנו, כמו בפסוק, שה' יקבץ אותנו מכל הגויים ומכל המקומות וישיב אותנו לארץ ישראל. אנו זוכות לראות בעיניים שלנו כיום שזה קורה! לפני לא הרבה שנים, אף לא אחד לא יכול היה לדמיין בכלל את המציאות הזו, שבה יהודים רבים כל-כך חוזרים לארצם, ומקימים פה בית! זאת ממש התחלה של גאולה שאנחנו זוכים לראות בעיניים, והשבט שלנו הוא הוכחה לזה - יש כאן בנות שונות ממוצאים שונים, ממדינות שונות - אבל בעצם המוצא של כולנו הוא אחד! כולנו גלינו מפה וכולנו עכשיו חוזרים הביתה, וזהו נס עצום!

להרחבת ההתפעלות:

נשאל את הבנות - עם-ישראל גלה והתפזר בכל העולם, וכשכל אחד חזר לארץ-ישראל התברר שכל ספרי התורה נשארו אותו דבר! איך זה הגיוני?

שלב ג -

נשחק תופסת פסלים. תופסת רגילה, עם כלל מיוחד: ברגע שאחת הבנות נעצרת ועומדת ממש כמו פסל, בלי תזוזה - התופסת לא יכולה לתפוס אותה.

(אפשרות חלופית בהתאם למצב הקורונה: התפיסה נעשית באמצעות מטפחת שהתופסת מחזיקה וצריכה לגעת באמצעותה בבנות, או באמצעות כדור שהיא זורקת ומי שפוגע בה הכדור -נתפסת והופכת לתופסת).

אחרי המשחק נסביר לבנות:

דיברנו מקודם על הנס הגדול כשזכינו להגיע מכל קצוות תבל לבית האמיתי שלנו בארץ-ישראל, אבל איך זה קרה?

נשאל אותן האם הן זוכרות בזכות מה נגאלו בני ישראל ממצרים – בזכות שלא שינו את שמם, את לשונם ואת לבושם. מה זה אומר? הכוונה היא שעם-ישראל נשארו בגלות (גם בגלות מצרים וגם בגלויות שהיו אחר-כך) בדיוק כפי שהם. הם לא התערבבו בגויים סביב, המשיכו לקרוא לילדיהם בשמות יהודים, המשיכו לדבר (או לפחות להתפלל) בעברית, שפת הקודש, ובזכות זה הם הצליחו לשמור על הייחודיות שלהם ולזכור תמיד שהם יהודים! יהודים בכל מקום בעולם אמרו במשך מאות שנים, יום-יום, את אותו הפסוק "ותחזינה עינינו בשוכך לציון", ולכן כשהייתה האפשרות לעלות לארץ – הם מיד עלו!

גם אנחנו, כששיחקנו תופסת, ברגע שמישהי עמדה על שלה ונשארה מי שהיא בלי לזוז – אך אחת לא יכלה לתפוס אותה! כשאנחנו נשארים מי שאנחנו ולא מושפעים מהסביבה – זה שומר עלינו.

נחזור לתחילת הפעולה:

לא משנה מאיפה הגיעו סבא וסבתא של כל אחת מאיתנו – בכל מקום בעולם שמרו היהודים על זהותם, ובזכות זה אנחנו זוכים לראות את הגאולה, כמו שניבא ירמיהו בפסוק שהבאנו: "וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר-הִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם".

אסיכוס, אפשר לתת להן משימה: כל בת תבקש מהמספחה לנהל סיפור אחד על הצליחה ארצה של המספחה. בפעולת אמצע השבוע נתייחס אסיכוסים.

נספחים לפעולה מס' 1:

"אם-יהיה נדחה, בקצה השמים משם, יקבץ ה' אלהיך,
ומשם, יקחה. והביא ה' אלהיך, אל-הארץ אשר-ירשו
אבותיך וירשתה".

(דברים ל, ד-ה)

פעולת ביסוס ראשונה

עברי אנכי

נחלק לבנות את מילות השיר כתונת פסים (נספח 2)
נספר להן קצת רקע לסיכור:

השיר הזה נכתב לפני עשרים וחמש שנה, וביצעו אותו כמה מהזמרים
המרכזיים שהיו אז בארץ (בזמנה לביצוע של "טוב אחים ואחיות").

השיר מתאר את החברה בישראל כמו כתונת פסים צבאנית, כאשר כל פס
מייצג תרבות אחרת, מקום ממנו הגיעו העולים לארץ.

נשמע לבנות את השיר, נשמע מהן מה הן מבינות ממנו, ונסביר אותן יחד.

אם ביקשנו מהן להביא סיפורים על עליית המשפחה שלהן ארצה, אפשר להביא אותם כעת,
לספר אותם, ואפשר גם להשתמש בהם בתערוכה...

כתונת פסים: אומני ישראל

לפני כמה וכמה שנות אלף

נפרדנו אני ואחי

הוא לכיוון של הקרירים האלה

אני לדרום מזרחי

יובלות על יובלות לא התראנו

ופתאום נפגשנו כאן

לא הכרנו כל כך השתננו

טוב שהשארנו סימן.

מה הם עשו לך אתה בכלל לא דומה לי

בבכי צחק לי אחי

אתה לא נראה כל כך ישראלי

בטח שלא תנכי.

כן, כל הצבעים עוד יזהירו

לכל הצדדים בעולם

לראות כולם את כולם

וכל הצדדים עוד יכירו

בגוונים השונים את עצמם

ויותר הצבעים לא יסתירו

אדם מאדם דם מדם.

מי שמדבר צחקתי בכיתי למראה החיזור של אחי

למבטא המוזר שלו ביטא ביטא זה יותר תנכי?

הו כתונת פסים שלי כל פס בי נוגע

כל פס רוצה לקלף לי את העור

הו פסים פסים פסים שלי אני לא אשתגע

רק אתן לגוונים מעט אור.

כן, כל הצבעים עוד יזהירו...

פולנים התנפלו על מרוקו

רוסים נכנסו בתימן

מצרים חטפה מטורקיה

שבדרך תקעה את יוון

איך שביניהם הסתבכנו

כבר סופר אף כי לא יאומן

אבל למה את המלחמות הזרות שלהם משכנו

אחרי שהם שכחו אותנו מזמן מזמן

הו כתונת פסים שלי ...

כן, כל הצבעים עוד יזהירו...

פעולה שניה: יהדות! מזדהה?

לשבת חיי שרה

נסר הפעולה:

הבנות יבינו שעם כל דבר טוב באה מחיבות - עם-ישראל זוכה להיות בארצו, ויחד עם זאת מקבל את התורה והמצוות כ"חווה" עם הקב"ה.

יש בחווה הזו סעיפים שקלים יותר, ויש כאלה שקשים יותר, אבל עדיין זה משתלם. גם כשקשה, התוצאה הטובה בסוף משתלמת לנו.

צרכים הפעולה:

צעף או חבל, פתקים של מצוות (בנספחים).

מהלך הפעולה:

שלב א -

נשחק את המשחק "המלך אמר" (נבחר מישהי אחת שתהיה "המלך". כל דבר שהיא אומרת ומתחילה במילים 'המלך אמר' - כולן חייבות לעשות. אם היא לא אומרת 'המלך אמר' - הן לא עושות. המטרה שלה זה לבלבל אותן ולפסול אותן - אם מישהי לא עשתה מה שהמלך אמר או לחלופין עשתה משהו שהמלך לא אמר - היא פסולה).

אך נערוך שינוי קטן במשחק המוכר - נחלק את האזור של הפעולה לשני חלקים בעזרת הצעיף או החבל (אפשר גם לציין גבול וירטואלי בלבד - "מפה עד לפה". רק שימו לב שהגבול ברור לכולן).

נאמר לבנות שבצד אחד - החוקים של 'המלך אמר' לא תקפים. כלומר, הן יכולות לעשות מה שבא להן. הן יכולות לעבור בין האזורים במהלך המשחק, למשל: אם "המלך" אומרת ש"המלך אמר לקפוץ על רגל אחת", ובת אחת עוברת לאזור ה"ריק" - היא חייבת לעשות את הוראות המלך. אם היא תחזור לצד שבו החוקים תקפים - היא תהיה חייבת לקפוץ.

הבנות מן הסתם ישחקו עם זה - יש בנות שיהיו רק באזור הריק, יש בנות שיעברו כל העת מאזור לאזור... בכל שבט זה יהיה שונה. אך בהרבה שבטים בהתחלה יהיה מגניב להיות באזור הריק, אבל אחרי כמה זמן יהיה לבנות משעמם שם, והן ירצו להיות חלק מהמשחק...

אחרי המשחק נסביר לבנות: אתן זוכרות שבשבוע שעבר דיברנו על כך שמרבית עם-ישראל חוזר

לארץ, ואנחנו ממש בהתחלה של גאולה?

אז, עם כל הטוב והנס הגדול, באה גם מחויבות! כמו בכל דבר בחיים, כשאנחנו מקבלים משהו טוב – אנו מקבלים גם אחריות מסוימת.

ארץ-ישראל היא הבית של הקב"ה. הוא נותן לנו אותה, אבל יש כללים שאנו חייבים לפעול עליהם. זה כמו חוזה שכירות בינינו לבין הקב"ה – התורה והמצוות.

כמו במשחק, מי שנמצאה באזור שבו היא הייתה חלק מהמשחק, הייתה צריכה להתנהג לפי הכללים של המלך! כך גם בחיים שלנו. אנחנו הילדים של מלך העולם, ויש לנו בכך זכויות וחובות.

שלב ב –

נפרוש על הרצפה המון פתקים שבהם כתובות מצוות (נספח 1). נבקש מכל אחת לקחת שני פתקים – מצווה אחת שהיא אוהבת ומצווה אחת שקשה לה יותר.

(מבחינה מתודולוגית, יכולנו לבקש מכל בת לחשוב על מצווה ולומר אותה לכולן, אבל כך הן היו עלולות "להעתיק" זו מזו את המצוות שיאמרו בסבב, ולא יחשבו בעצמן, או שהיו שומעות שמישהי אומרת על מצווה מסוימת שהיא אוהבת אותה מאוד, והיו מתביישות לומר שהן דווקא פחות אוהבות אותה... כשיש להן פתק שהן לקחו ממשיית ביד, זה מחייב אותן לחשוב ולהחליט).

אחרי שהבנות לקחו את הפתקים, נעשה סבב שבו כל אחת תציג את המצוות שהיא לקחה ותסביר בקצרה (אם זה שבט גדול אפשר גם רק כמה מתנדבות).

נראה לבנות שלכל אחד יש אהבות אחרות וקשיים אחרים. יש ילדה שאוהבת מאוד את השבת, ויש ילדה שקשה לה שביום הזה היא לא יכולה להיות במחשב. זה אישי מאוד לכל אחת.

אז בחוזה הזה עם הקב"ה יש לנו סעיפים שקלים לנו יותר ויש סעיפים שקשים יותר, אבל עדיין – אנחנו רוצים את החוזה הזה! את זה נראה בשלב הבא של הפעולה.

שלב ג –

נשחק "הדגל" או "הבקבוק" (בהתאם למצב הקורונה נעדיף את משחק הבקבוק, שלא דורש מגע. אפשר גם לבחור משחק אחר שיתאים למסר).

אחרי המשחק נשאל את הבנות: לא היה לכן קשה? במשחק הדגל – רצתן, נתפסתן... למה עשיתן

את זה? במשחק הבקבוק – זאת שניצחה הייתה צריכה לדלג על כל כך הרבה בנות, לרוץ, לעמוד הרבה זמן... אז למה?

והתשובה היא כי התוצאה שווה לנו. אנחנו רוצות לנצח במשחק, אז אנו מתאמצות ורואות תוצאות. ככה זה גם בחיים – מתאמצים, מתגברים על קשיים, ומנצחים!

חשוב להגיד את זה – זה גיל שלפעמים עדיין לא מדברים איתן על זה כל-כך – המצוות הן לא תמיד דבר קל. אבל אנחנו מתאמצים בשבילן כי זה חשוב לנו. כי אנחנו רוצים את התוצאה. להיות הבנים של המלך, ולזכות לגאולה שלמה ולאור גדול!

נספחים לפעולה מס' 2:

יש כאן דוגמאות למצוות שנוגעות בדרך-כלל לחיים של ילדות בגיל הזה. אתן יכולות, כמובן, להוסיף עוד רעיונות, אם עולים לכן.

(שימו לב שצרכיכם להיות כמה פתיקים מכל מצווה, כדי שהקנות יוכלו לקחת גם מצוות שאחרות לקחו. כדאי גם מכל מצווה יהיו לפחות חמישה פתיקים).

כיבוד
הורים

שמירת
שבת

לשלם
הרצ

לא
לנקום

ואהבת
לרצק כחוק

בשר
וחלב

אמונה
בה'

השבת
אביזה

תפילה

פעולת ביסוס שניה:

יהדות! מזדהה?

בפעולה הזאת נעשה משהו קצת יותר "ישני" - נחשוב על מצווה ש'חסות הרבה
בנות אמרו שהיא קשה להן (מהפעולה השבת), או על מצווה בכללי שהיו רוצות
להתחזק בה - ונעשה מבצע שביט!

אפשר למשל לארגן מבצע של שמירת האשון סניפי או שביט, או לחזק נרות שבת
אתלסבות לא דתיות בעיר, או להכין שלט גדול בסניף של "הריני מקבלת על
עצמי מצוות עשה של ואהבת ארעך כחוק" ... או כל מבצע אחר שיכול לחזק את
האהבה למצוות השביט שלנו!

פעולה שלישית: שוש להיות דוס

לשבת תולדות

נסך הפעולה:

להיות יהודים זו זכות גדולה שנותנת לנו יתרונות משמעותיים! אנחנו צריכות לשמוח בזה שאנחנו יהודיות. איך עושים את זה? מחזקים את עצמנו ומחזקים זו את זו. מזכירים כל הזמן לעצמנו שאנחנו שמחות במצוות, רוצות לקיים אותן ולהיות הבנות של הקב"ה, להיות קרובות אליו!

עצרים לפעולה:

סיפור מודפס (נספחים).

מהלך הפעולה:

שלב א -

נתחיל במשחק "דג מלוח", עם שינוי קטן - נבחר כמה בנות שיעמדו יותר קדימה, ככה שהן יתחילו את המשחק ביתרון יחסי לעומת שאר השבט.

אחרי המשחק נשאל את הבנות: זה היה הוגן? הרי ברור שלהן היה קל יותר. גם אם הן ניצחו וגם אם לא, היה להן קל יותר משאר הבנות שעמדו מאחורה, שהיו צריכות להתאמץ יותר!

נסביר להן שככה זה בעולם שלנו. אנחנו היהודים, הילדים של ה'. וזה נותן לנו יתרון גדול ומשמעותי!

דיברנו בשבוע שעבר על הקשיים בלהיות יהודי, על החובות והזכויות - זו בהחלט זכות שיש לנו, יתרון שה' נותן לנו - להיות תמיד קרובים אליו יותר!

שלב ב -

נשחק את המשחק "עני כאלים וצב" / "תפסוני".

(אפשרות חלופית בהתאם למצב הקולנוע: מרוץ שלוחים).

לפני המשחק נאמר שלקבוצה אחת אסור לעודד את הבנות שרצות, וקבוצה אחרת, לעומת-זאת, צריכה לעודד כמה שיותר – ממש לצעוק מורלים ולעודד את הנציגות שלה בכל פעם.

אחרי המשחק נשאל את הבנות איך הן הרגישו במשחק. באיזה קבוצה הבנות שרצו הרגישו חזקות יותר וטובות יותר? מסתבר שהתשובה תהיה שבנות הקבוצה המעודדת הרגישו טוב יותר.

העידוד, המורל, נותן לנו כוח. מחזק אותנו.

דיברנו מקודם על הדברים החיוביים שיש בתורה ובמצוות. אך הבעיה היא שלפעמים אנחנו שוכחים את זה, ולא תמיד מצליחים להרגיש ככה... אז מה עושים? מחזקים את עצמנו ומחזקים זו את זו! עלינו להזכיר כל הזמן לעצמנו שאנו שמחות במצוות, רוצות לקיים אותן ולהיות בנותיו של הקב"ה, להיות קרובות אליו!

שלב ג -

נספר את הסיפור של הרב קרליבך, על הגיבן הקדוש (נספח 1).

המדריכות יכולות להציג את הסיפור, או לחלק לכל הבנות את הסיפור כתוב כדי שהן יוכלו לעקוב, ולא יאבדו את הרצף בקריאה הארוכה בעל-פה.

אחרי הסיפור נחזור ונקרא שוב את המשפט המודגש:

"אתה יודע כמה טובות אתה יכול לעשות באולויל' באלה? אנשים טובים על הרצפה טובים, ולא? אחד כבר אין כוח להקשיב יותר לסיפורים שלהם. הייתי הולך מאיש אחד לפני ואלא: "למה אתה טובה?" והם היו מספרים לי על ילדיהם, על נשותיהם, אנשים שלא יזכו לראות יותר בחיים האלה. הייתי אוחז בידיהם ובוכה איתם. וכך הייתי עובר מאדם לאדם. זה היה נותן לי כח ליום הבא."

נסביר: בזמנים כה קשים (כמו השואה האיומה) התורה והמצוות לא היו עול, אלא היו כדבר משמח, מחייה. כדבר שנותן משמעות נוספת לחיים.

גם בחיים שלנו – עלינו לזכור שהתורה והמצוות הן מקור החיים שלנו, ולכן עלינו להשתדל לקיים אותן בשמחה.

נבקש מהבנות לרשום במהלך הימים הקרובים מצוות שהן קיימו **בשמחה**, ולהביא את הפתקים לפעולה באמצע השבוע.

נספחים לפעולה 3:

סיפור - הגיבן הקדוש / מאת הרב קרליבך

אחד החורים הגדולים בזמן המוצרני היה רבי קאנימוס קאמן שפירא, האב"ד מפואסצ'נה, שנרצח בגטו ורשה. הוא אמר ש'לדים בני חמש כבר זקוקים לחברה: הם זקוקים ל'מישהו שיחבר את נשמתם למים. ע'ל-כן הוא הקים מחלבת ילדים.

היה לו בית ספר שלמדו בו אלפי ילדים, והוא היה אביהם, אָמם וחרבם הטוב ביותר. הוא הועבר בידי הנאצים הלחמנים לגטו ורשה בשנת 1940.

שם הוא כתב ספר מופלא בשם "אש קודש", המסב את הישגים שהעביר בחשכת הגטו. הוא נרצח במחנה המוות טרבלניקה.

כשיצא ספרו לאור, אחרי שהסתיימה החלחמה, רכזה בו יוס'ו: הוא חדר עמוק אל'י. שאלתי בכל מקום אפשרי: "איפה הילדים האלה? אותם ילדים יקרים ששמעו את הישגים האלה מדי פעם? הייתי רוצה מאוד לדבר איתם." נאמר לי שלא שרד מהם אים, אף לא אחד.

אבל יום אחד, לפני כמה שנים, הלכתי לאורך רחוב הירקון בתל-אביב, וחל'י ראיתי אים גיבן. כל-כך כפוף. כל-כך שבור. פניו היו יסופיות, אבל כל צורת גופו הייתה מעוותת. הוא טאטא את הרחובות. הייתה לי הרגשה שזה אים מיוחד, ולכן אמרתי: "שום ע'ליכם."

הוא ענה לי בפולנית כבדה. שאלתי אם הוא מפולין. והוא אמר: "כן, אני מפואסצ'נה." לא האמנתי ל'מנעו אזני - פואסצ'נה! שאלתי אם ראה אי פעם את רבי קאנימוס קאמן הקדוש מכולם, האב"ד מפואסצ'נה. והוא אמר לי: "מה זאת אמרת ראיתי אותה? הייתי תלמיד בבית הספר שלו מגיל חמש עד גיל אחת-עשרה. כשהייתי בן אחת-עשרה נלקחתי לאושוויץ. הייתי כל-כך חזק, שהם חשבו שאני בן שבע-עשרה. הצ'יפסו בי והכו אותי ובעטו בי, ומעולם לא שבת'י לאיתני: לכן אני נראה כך. אין לי אף אים בעולם. אני למדתי ל'בד."

הוא החיך לטאטא את הרחוב.

אמרתי: "ידידי המתוק, אתה יודע, כל חיי חיכיתי לראות אותך, אדם שראה את הרבי

מ'אסכ'נה, אדס שחיה אחד מ'לדיו. ספר ל' בקסה אחת מתורתו:

הלבוה הדיט הי בעס: "אתה חושב שאתה יכול להיות באשוליד חמש שנים ולדיון לזכור את התורות שלו?"

"כן אני הטוח בכך", אמרתי, "התורות של הרבי - איך אפשר לזכור אותן?"

ואז הוא אמר: "בסדר, חכה". הוא הלך אל הברזייה לרחול את ידיו. הוא סיבר את עניבתו,

לפש את מקטרוני ואז אמר לי שוב: "אתה באמת רוצה לשמוע את זה?"

"אני נשבע לך שכן. אני אספר את התורה שלך בכל העולם."

אז הוא התחיל: "אני רוצה שתדע שעולם לא הייתה שבת כמו אותה שבת. רקדנו מאות ואולי אלפי

ילדים, והרבי שר ברכה לאלאבים הקדושים, ובלחן הסוגרה הוא אמר דברי תורה - בין הנחיות.

ואחרי כל דבר תורה הוא היה אומר: 'ילדים, קינצ'רלאק, תזכרו, הדבר הגדול ביותר העולם הוא

לעשות טוב למישהו, הדבר הגדול ביותר העולם הוא לעשות טוב למישהו!"

נאנח הלבוה: "אתה יודע, הרבי אינם, כל משפחתי, כולם מתו. וככה הייתי באשוליד - לבדי, ורציתי

להתאבד. וברגע האחרון יכולתי לשמוע את המורה שלי אומר: 'ילדים, תזכרו, עשו משהו טוב למישהו

אחר. ילדים, עשו משהו טוב למישהו אחר."

הוא הסתכל בעיניי בהט ישיר: "אתה יודע כמה טובות אתה יכול לעשות

באשוליד בלילה? אנשים שוכבים על הרצפה בזכים, ולאף אחד כבר אין כוח

להקשיב יותר לסופורים שלהם. הייתי הולך מאיש אחד לשני ולאלו: "למה אתה

בוכה?" והם היו מספרים לי על ילדיהם, על נשותיהם, אנשים שלא יזכו לראות

יותר בחיים האלה. הייתי אוחז בידיהם ובוכה איתם. וכך הייתי עושה מאדם

לאדם. זה היה נותן לי כח ליום הבא."

"כשהגתי שוב לקצה גבול היכולת שלי, שמעתי את קולו של הרבי שלי. אני רוצה שתדע שאני באן

בתל-אביב, ואין לי איש העולם. ירדתי לחול, הרצתי את נעליי, ועמדתי להיכנס אל תוך הים ולהטביע

את עצמי, ולא יכולתי שלא לשמוע את קולו של הרבי שלי אומר: 'ילדים, קינצ'רלאק, תזכרו, הדבר

הגדול ביותר העולם הוא לעשות טוב למישהו."

הוא התבונן בי שוב זמן ארוך ולאמר: "אתה יודע כמה טובות אתה יכול לעשות ברחובות העולם?"

והוא המשיך לטאטא את הרחוב.

היה זה סוף הקיץ, והייתי צריך לחזור לארצות הברית למשך הסתיו. אבל כשחזרתי לתל-אביב, הלכתי לרחוב הירקון לחפש את הגיבן הקדוש. לא יכולתי למצוא אותו. שאלתי כמה אנשים והם אמרו לי: "מה, אתה לא יודע? הוא הלך לעולמו בתחילת הסתיו."

אבל האם לא כולנו גיבנים קדושים בדרכ כלשהי? כולנו העולם הזה קצת ולפעמים הרבה. כולנו שואלים את עצמנו לפעמים מאוחר הלילה, "מה כל העניין כאן בצבא? מה אנחנו עושים פה?" התשובה היא, שכל אחד מאיתנו יש קריאה, עבודה מיוחדת שרק הוא יכול לעשות בטאטא רחובות העולם. אף אחד לא יכול למר לנחמי אותה עבודה. אף אחד לא יכול לקחת אותה מאיתנו. לשם עשיית המלאכה הזאת אנחנו קמים בבוקר. זוהי קריאתה של נשמתנו.

פעולת ביסוס שלישית:

שום להיות דוס

עזרים - חבילת סוכריות

נשתמש בפתקים שהביאו הבנות, שצויהם רשמית המצוות שאותן הן קיימו
בשמחה. נאסוף את הפתקים, ונחלק לכל אחת פתק (או מספר פתקים) שמישהי
אחרת כתבה. כל אחת תקריא בתורה את המצווה הרשמית בפתק, ותביא
סוכרייה למי שרשמה אותה.

לדוגמה: "לוי יצא הפתק של מוריה, וכתבה שהיא מרה על האחים הקטנים
שלה למרות שלא היה לה כוח. היא צתה להם דברים כיפויים וצתה את זה
בשמחה." אחרי הקראת הפתק היא מביאה למוריה סוכריה).

פעולה רביעית: עם סגולה

לשבת ויצא

נסך הפעולה:

התפקיד של עם-ישראל בעולם הוא להיות אור לגויים. להוביל את כל העולם למקום טוב. כדי שנוכל לממש את התפקיד הזה, עלינו לוודא שכל עם-ישראל יהיה מחובר לתורה ולמצוות וירצה להאיר את אור ה' בעולם. הדרך לזאת היא בכך שנהיה מחוברות לתורה ולמצוות בעצמנו, נשמח בזכותנו להיות יהודיות, חלק מעם קדוש, ומתוך האור שיהיה בנו – נאיר לסביבה שלנו ונשפיע עוד ועוד.

ערכים לפעולה:

סיפור (בנספחים).

מהלך הפעולה:

שלב א -

נחלק את הבנות לזוגות. בכל זוג אחת מבנות הזוג תעצום עיניים, ובת-הזוג השנייה צריכה להוביל אותה בעזרת דיבורים והסברים בלבד (בלי לגעת בה או לתת לה יד) לנקודה מסוימת. הזוג שיגיע ראשון – ינצח.

אחרי המשחק נשאל את הבנות שהובילו: מה היה התפקיד שלכן? אחרי שנשמע את התשובות נסביר להן – כיוון שרק אתן ראיתן, התפקיד שלכן היה להוביל את החברות למקומות טובים, למטרה הסופית, בלי להיתקע בדרך ובלי להתעכב.

זה גם התפקיד של עם-ישראל בעולם! לכוון את כל העולם, יהודים ושאינם יהודים, לעבוד את ה' כל אחד בדרכו שלו. אנחנו, היהודים שומרי התורה והמצוות – כמו הבנות שהיו פקוחות-עיניים במשחק – רואים את המטרה הסופית, את האמת, ואנו יכולים לכוון לשם את כל העולם!

שלב ב -

נשחק טלפון מתוקן (- מישהי בוחרת מילה, ולוחשת אותה באוזן של מי שיושבת לידה. הבת השנייה בשרשרת חושבת על מילת המשך, ולוחשת לבת שלידה רק את אותה מילה. וככה כל

אחת 'תורמת' לסיפור מילה אחת, ובסוף הסבב כל אחת אומרת בתורה בקול את המילה שלה, וכך יוצא סיפור משעשע).

אחרי המשחק נסביר: אנחנו עם אחד, ויש לנו משימה אחת – לקדש ולגדל את שם ה' בעולם. להיות אור לגויים, ולהראות לכולם היכן נמצאים האמת והטוב הגדול של האמונה בה' ושל קיום מצוותיו. אם בת אחת הייתה מחליטה לא לומר את המילה שלה במהלך השרשרת – הסיפור היה חסר, המשימה לא הייתה שלמה.

כדי שנצליח לבצע את המשימה הזו, עלינו להאיר כמה שיותר בתוך עם-ישראל, לחבר כמה שיותר אנשים לתורה ולמצוות, ולרצון להיות חלק מהדבר הגדול הזה.

להזכיר - ז

נסכם מה שעברנו עד עכשיו: הבנו שלעם-ישראל יש משימה בעולם – להאיר את אור ה'. והבנו גם שבשביל להצליח במשימה צריך שכל עם-ישראל יהיה מחובר לקב"ה.

נשאל את החניכות: איך עושים את זה? איך אנחנו יכולות לחבר עוד יהודים לתורה ולמצוות? איך אנחנו יכולות לגרום לאנשים נוספים לשמוח בכך שהם יהודים?

נשמע תשובות, ונספר את הסיפור של הר' קרליבך (נספח).

נסכם: כשאדם בעצמו שמח בכך שהוא יהודי, מחובר לתורה ולמצוות, אז באופן טבעי הוא מואר מכך. והאור הזה יוצא החוצה. כמו נר שדולק, ותמיד מאיר – כך כשיהודי מלא בתורה הוא תמיד מאיר לסביבה שלו, ומשפיע עליה שתהיה מוארת גם.

שנזכה בעזרת ה'!

נספחים לפעולה 4:

סיפור

לעירייה רחוקה בפולין הגיע יום אחד סוחר בהמות. אדם פשוט, שלא היה מחובר מאז לתורה ומצוות. האיש הגיע כדי למכור עזר בקר גדול, ואחרי שביצע את העסקה, היו בידי אלוף-דחם מאות-רובל - סכום גדול מאוד!

פתאום ראה הסוחר איש מכובד, בעל זקן ארוך, שאסף כסף מעובדים ושבחים. פניו של האיש היו מרשימות - הן קרנו האור של קדושה! לכל אדם שתרגם או הודגה האיש במאור-פנים גדול.

"מיהו האיש הקדוש הזה?" שאל הסוחר את אחד התלמידים.

"זהו הרבי שלנו, רבי חיים, צדיק אמיתי."

"מעולם לא ראיתי פנים קדושות כן-כך", אמר הסוחר.

"אתה מוכרח לראות אותו בשבת קודש", אמר היהודי. "העניין שלו זה שבת, הוא עסוק כל הזמן בקדושת השבת, הוא כותב ספרים על שבת, ובעת-קודש הוא נהפך לאדם אחר. כולם רואים איך הוא נעשה גבוה בחזי ראש לפחות. כל השבוע הוא אוסף כסף כדי לפדות יהודים שהושלכו לכלא, כדי שיוכלו לעשות את השבת הביתם."

לא יכול היה הסוחר להסיר את עיניו מר' חיים. איבד פעם בחזקתה. פתאום החליט לגשת לצדיק, והוא שאל אותו: "כמה כסף אתם צריכים, רבי?"

הביט בו ר' חיים ואמר: "אלף דחם מאות רובל."

"וכמה יש לכם עכשיו?"

"חמישה וחצי רובל."

"רבי הקדוש! קרא הסוחר, "אם אתן לכם את כל האלוף-דחם-מאות רובל למחרת האסירים, האם תברכו אותי?"

"אברק אותך בכל מה שתבקש, ענה הרבי."

נתן הסוחר לרבי את כל כספו, ובתואם פרצה מפיו הבקשה: "אני רוצה שתברכו אותי, רבי, שהשתות שלי תהיינה כמו שלכם."

השתאם הרבי והסביר שבו אינה בקשה פשוטה כלל, אך הסוחר התעקש.

"בסדר", אמר הרבי, "והי רצון שהקה"ה ייתן לך חלק בקדשת השבת, ויום מנוחתו למחשתו! אך דבר אחד אני מצווה אותך - מיום חמישי בלילה ועד יום ראשון בבוקר אל תסתובב בדרכים, שם הביתך."

חזר הסוחר לביתו. ביום חמישי בלילה משח החל להתרחש בקרב, איבו התרלשות עמוקה שלא ניתנת לו להירדם. וביום שישי בבוקר זה נמשך. אחרי שהלך לטבול במקווה התעצמה ההתרלשות, והוא חיכה בקוצר-רוח לכניסת השבת.

בליל שבת הבית-הכנסת כמעט יצאה נשמתו מקולות התפילה והנזונים. וכשהגיעו אחרי ילכה דודי' ל'באוי שבת מלכתא', התחילו האיש לרקוד ברחבי בית-הכנסת. השמחה והזבקות שלו הזביקו ורוממו את כל הקהל. חלקם עמדו במקומם והתרלשו, אחרים הצטרפו לסוחר ברקוד נלהב.

הצת הקידוש, כל משפט וצילוי שאמר רוממו אותו יותר ויותר. אשתו וילדיו נזבקו להתרוממות שלו, משח מה' מודעות הקדשה' שלו עבר גם אליהם.

למחרת בבוקר, בעצת קריאת התורה, הרגיש הסוחר כאילו החלים על התורה הקדשה רוקדות מול עיניו, וממלאות אותו בשמחה ובשמחות.

במוצאי-שבת נתקף האיש געגועים למה בתשובה שלמה ולהתאים את כל חייו לרצון ה'. רק בחצות הוא הצליח להירדם, וכשהתעורר למחרת, מאוחר בבוקר, שמח לללות שש לעולם הנורמלי שהכיר לפני השבת המיוחדת הזו.

כך אירע לאיש בכל שבת. הוא המשיך לעבוד כסוחר בקרי, אך מכוח השבתות הנשגבות החלו גם ימי השבוע שלו להשתנות, עד שש בתשובה שלמה והמשיך להאיר את אור ה' בכל סביבותיו.

(מאובז מתוך 'סיפורי נשמה' של הרב קרליבק).

פעולת ביסוס רביעית:

עם סגולה

נחלק לחניכות כרטיסים וכלי כתיבה, ונבקש מכל אחת לכתוב לעצמה שליחות קטנה שהיא מקבלת על עצמה כדי להוסיף אור בעולם ולקדם את שם ה'.

כדאי להכין מראש כרטיסים יפים ומשקעים, כדי שיהיה לבנות כיוף לכתוב עליהם וגם להשתמש בהם אחר-כך - לשמור בארנק, או להכין מהם מחזיקי מפתחות וכו'...

כך הבנות יוכלו לקחת איתן לכל מקום תזכורת לשליחות שקיבלו על עצמן.

.....
מערך פעולות לשבטים
הראל-נווה
.....

פעולה ראשונה – עברי אנכי!

לשבת פתיחת חודש ארגון-פרשת וירא

המנחה:

השבוע נדגיש את הייחודיות של עם-ישראל – למרות אלפיים שנות גלות, נשאר עמנו עם אחד, ולא התערבב בגויים. בחלקי הפעולה השונים נדגיש את ההתפעלות מהנס הזה, איך למרות כל הפיזור, ארצות המוצא השונות והייסורים שכל אחד עבר במקומו – כולם נשארו נאמנים ושייכים לדרך התורה והמצוות. ניגע בקצרה בסיבה שגרמה לכך, שהיא הבחירה של הקב"ה בעם-ישראל, ועליה נרחיב בפעולות הבאות.

עצמים:

רצף אירועים של העם היהודי (נספח 1).

סיפורים קצרים על אנשים מכל העולם (נספח 2).

סיפור (נספח 3).

מהלך הפעולה:

שימו לב, בסוף הפעולה יש לתת הנחיות לקראת פעולת הביסוס.

חלק א –

נשחק משחק זיכרון אנושי: שתי בנות יוצאות החוצה. שאר הבנות מתחלקות לזוגות, וכל זוג בוחר תנועה משותפת. כל הבנות מתיישבות והבנות שיצאו נכנסות בחזרה. על הבנות שיצאו למצוא כמה שיותר זוגות, כמו במשחק זיכרון. כל בת בתורה "מרימה" שתי בנות, והן עושות יחד את התנועה שלהן. אם הן זוג – יש לבת ש"הרימה" נקודה, ואם לא – התור עובר לבת השנייה.

לאחר המשחק נסכם: אנחנו, כיהודים, מגיעים ממוצאים שונים, אך יש דברים המאחדים אותנו והופכים אותנו לעם אחד.

חלק ב –

נפזר על הרצפה רצף אירועים (נספח 3) שקרו לעם היהודי מאז בריאת העולם, ונבקש מהחניכות

לסדר אותם לפי סדר כרונולוגי. לאחר שמסיימות החניכות לסדר את רצף האירועים, מסבירה המדריכה שלכאורה אין זה הגיוני: עם שעבר הרבה כל-כך, כל השנים רק ניסו להכחיד אותו, היה מפוצל בין עמים רבים כל-כך – ולמרות הכול שרד את כל התלאות, הגיע לארץ והקים מדינה – זה פשוט נס, וחייב להיות בו משהו מיוחד!

חלק ג –

נחלק לכל כמה בנות סיפור על יהודי מרחבי התפוצות (נספח 1). עליהן לקרוא את הסיפור ולהציג אותו לכל השבט.

לאחר שכל הקבוצות מספרות או מציגות, נשאל אותן: מה היה משותף לכל הסיפורים?

המכנה המשותף היה הרצון והכמיהה להיות יהודי ולשמור על מצוות ועל זהותנו היהודית, לעלות לארץ ולקיים תורה ומצוות. המייחד את העם היהודי הוא החיבור המיוחד שיש בכל יהודי ויהודי, הניצוץ שיש בו לארץ-ישראל, לקיום התורה והמצוות – ולא משנה כמה שנים עברו מאז שגלינו מארצנו – תמיד נשאף ונרצה לחזור לארץ ולחיות כיהודים.

סיכום ביניים: מה שמחבר את כל היהודים בכל העולם הוא הרצון של כולם לעלות לארץ והשייכות שהם מרגישים לעם-ישראל. הייחודיות שלנו – החיבור לתורה – היא הדבק שמחבר אותנו זה לזה, מכל קצוות תבל.

חלק ד –

נקרא את הסיפור הנצוץ (נספח 3), אנכנס:

היה כאן נס ענק! לא משנה כמה שנים אנחנו בגולה, כמה מנסים להכחיד אותנו ולהמיר אותנו על דתנו – עם-ישראל חי וקיים! ותמיד יישאר החלק היהודי הזה בתוכנו. אומרים שהנשמה של היהודי לעולם לא מתלכלכת, ותמיד יש בה את הניצוץ. ישנם כל הסיפורים מהשואה, על אנשים שהיו במנזרים ושכחו את כל יהדותם, וברגע שמישהו בא וצעק: "שמע ישראל" – הם התעוררו ובבת-אחת כל יהדותם חזרה אליהם. היהדות היא פלא גדול! שימו לב, אמנם כל אחת כאן הגיעה ממדינה שונה וממנהגים שונים – אבל המסורת של כולנו נשארה אותה מסורת. המצוות הן אותן מצוות כבר במשך דורות, וזה מה שמחזיק ומחבר אותנו זה לזה, התורה, המצוות וארץ-ישראל.

נספחים:

נספח 1: רצף אירועים

1. ברואות העולם.
2. יציאת מצרים.
3. בית המקדש הראשון.
4. גלות עשרת השבטים.
5. סורים.
6. בניית בית-המקדש השני.
7. חנוכה.
8. חורבן בית שני.
9. גירוש ספרד.
10. גזירות ת"ח-ת"ט.
11. עוללות הדם בצמק.
12. הקונגרס היהודי הראשון.
13. השואה.
14. הכרזת האו"ם.
15. הקמת מדינת ישראל.
16. מאחזת שש הימים.
17. גירוש גוש קטיף.
18. חטיפת שלל הנצרים.
19. הקמת היישוב עמידר.
20. העברת השגרירות האמריקאית לירושלים.

בית
החקדים
הראשון

יציאת
מצרים

בריאית
העולם

בניית בית
החקדים
השני

פארים

גלות
עשרת
השבים

גירוש
ספרד

חורבן
בית
שני

חונכה

הקונגרים
היהודי
הראשון

עלילות
הדם
בצנען

גזירות
ת"ח
ות"ט

הקמת
מדינת
ישראל

הכרזת
הא"מ

השואה

הטיפת
השם
הנצרים

זיכרון
לש
קטיל

מלחמת
ששת
הימים

הקמת
היושבה
עמיתו

העברת
הסמכויות
האמריקאיות
לישראל

נספח 2:

♥ סמואל גדל במנזר נוצרי. הוא היה נוצרי אדוק בכל נפשו ומאודו, והיה התלמיד המצטיין שם. בגיל 15, לאחר שכל ילדותו גדל שם, נכנס רב אחד למנזר והחל לצעוק: "שמע ישראל". מאותו הרגע משהו בסמואל התערער והוא התחיל להיזכר בילדותו - בבית היהודי שבו גדל ובכל המנהגים מבית אבא: הדלקת נרות, קידוש, פסח, ושמע ישראל. סמואל הבטיח לעצמו שברגע שיוכל יעלה לארץ ישראל ויהיה יהודי שומר מצוות. בגיל 18 יצא סמואל מהמנזר ולאחר שנתיים עלה לארץ. כיום הוא בן 80, יהודי שומר-מצוות וראש משפחה לתפארת.

♥ אנריטה, אשר חיה ברוסיה הקומוניסטית, הצטרפה בגיל 18 למהפכה הקומוניסטית והשתתפה בהפגנות נגד המשטר ובעד העלייה לארץ. בעקבות כך נעצרה והייתה בכלא מספר שנים, שם התחזקה ולמדה תורה ותפילות. שם היא החליטה שיום יבוא והיא תגיע לארץ שבה ייתנו ליהודים לחיות בגלוי ולא בסתר, ולהיות יהודים גאים. ואכן, בסופו-של-דבר, היא עלתה לארץ-ישראל.

♥ ריטה חיה לפני כחמש-מאות שנה בספרד, ששם כולם היו נוצרים או מוסלמים אדוקים. הזיכרון הכי ברור אצלה הוא שבגיל 12 הוריה לקחו אותה למרתף, וגילו לה ששמה האמיתי הוא רבקה ושהיא נצר לשושלת יהודים. הם לימדו אותה מהי הדלקת נרות שבת ונתנו לה שרשרת עם מגן דוד. מאז, במשך כמה שנים, הם ירדו כל יום שישי בערב למרתף כדי להדליק נרות בלי שאף אחד יראה. כל חייה היא חלמה להגיע לארץ, כדי לחיות את יהדותה בגלוי.

♥ שרה ראתה את חורבן בית ראשון לנגד עיניה. היא לא תשכח את היום שבו הגלו אותה ואת כל משפחתה לבבל, את השיירה ההולכת ומתרחקת מירושלים כשכולם בוכים ואבלים. הם הגיעו לבבל ולא הסכימו לשיר. תמיד חלמו וחיכו ליום שבו ישובו לארץ-ישראל ויקריבו קורבנות בבית-המקדש.

ואכן, לאחר שבעים שנה, הגיע היום הזה. הם התחילו להתארגן לשוב לארץ - גלקטן של אנשים, ביחד עם עזרא ונחמיה, חזרו לארץ-ישראל והחלו לבנות שם את בית-המקדש. שרה הייתה מהראשונות לצאת מבבל, כמובן - הרי חלמה על-כך במשך כל שבעים השנים שחלפו.

♥ יעקב חי בזמן מלחמת העולם השנייה. הוא שרד את כל התופת של מלחמת העולם השנייה, ולעולם לא החמיץ אף חג במחנות העבודה - בפסח הוא לא נגע אפילו בחתיכת לחם קטנה, ביום-כיפור הוא צם כל היום למרות הרעב והחולשה, בראש-השנה תקע בשופר בסתר, וכך ניסה לקיים כמה שיותר מצוות. בסייעתא דשמיא שרד יעקב את השואה ועלה לארץ. כאשר לחם במלחמת ששת הימים וכבש את הכותל, ויותר מכך - כאשר הוליד ילדים - הרגיש שזהו הניצחון הגדול ביותר!

פעמים רבות במהלך תקופות ההיסטוריה של עמנו, היו גויים שניסו להעבירנו על דתנו, ולגרום לנו לעזוב את התורה והמצוות. אחת מהתקופות האלו הייתה תקופת ההשכלה. הטענה הרווחת אז הייתה שכל בני האדם שווים זה לזה, ולכן אין מקום שהיהודים ינהגו בצורה שונה מהשאר.

בתקופה זו חי פרופסור יהודי כופר, מאמין גדול בדרכי ההשכלה והכפירה, שהחליט לעשות מעשה ולהקים אוניברסיטה לכפירה. וכך הוא שינס מותניו, אבל כוחותיו החזק מעורר אצור ומכפר לכפרי, ופרסם בעיתונות ובארחות המודעות על הקמתה של "האוניברסיטה הראשונה לייחודי כפירה". אך אף אחד לא הגיע ללמוד שם.

באלותו זמן, בעיר אחרת, חי או בחור יהודי בן 17 שנחלש וירד מדרכי התורה. אביו ניסה לזכור איתו, בתחילה בנועם ואחר-כך בתקיפות, ולהראות לו את טובה של היהדות - אך ללא הצלח.

יום אחד חזר הבן שוב בעצה מאוחרת לביתו, לאחר שהסתובב במקומות לא טובים. אביו כעס מאוד ואמר לו: "אם תחזור מחר הביתה בעצה מאוחרת כזו, אני אסלק אותך מביתנו!"

לאחרת, יצא הבן מביתו ועבר ליד דוכן הציתונים. והנה, צדה עינו יציעה מעניינת: "האוניברסיטה הראשונה לכפירה. כל מי שיבוא ללמוד אצלנו, יזכה לקורת גג, אוכל, אינה ודמי כיס". ההחור שמח בליבו ואמר: "נפלא. סוף סוף אוכל ללכת ולחזור מתי שארצה, לאכול מה שארצה ולעשות ככל העולה על רוחי". האלותו יום, כדי להכעיס את אביו, חזר לביתו מאוחר יותר מאי-פעם, ואביו, שכעס מאוד, קיים את הבטחתו וסילק אותו מהבית. הוא חשב שאחרי ימים מעטים יחזור הנער לביתו, ויבקש ממנו סליחה וישב למוטב. הבן הסורר יצא מביתו שמח וטוב-לבו, עלה על רכבת הישר אל העיר שבה הייתה אלתה אוניברסיטה לכפירה. הגיע לכתובת המדוברת, ודפק בדלת. המענה לדפיקתו, פתח או איש זקן, גלוי ראש, אשר שאל אותו בחיוק: "כן, מה רצונך?"

שאל ההחור: "כאן האוניברסיטה לכפירה?"
האיש שמח בליבו על הטריף, ואמר: "כן. הגעת למקום הנכון!"
החשיך הנער: "והיכן התלמידים?"
ענה לו האיש: "הנה, אתה הנך התלמיד הראשון. בוא, היכנס פנימה."

הכניסו הזקן אל ביתו, והובילו אותו אל חדר רחב ידיים, עם חלונות גדולים ומאריים, מיטה ענקית, מפארת ונחמה, אחד בולצרת - הכול נראה מפואר ומרהיב.

אמר לו הזקן: "הנה, זהו חזרתי".

הנער ההמום שאו: "כא זה שני? זהו חזר שהיו לי לבדי?"

אמר לו הזקן: "בוודאי. כא זה שהיו לי. הנה, הנח את חפציו ובוא לחזר האוכל, עם

תקבא ארוחת צהריים חמה".

בחזר האוכל הגישו לפני הנער את הארוחה הגדולה והחמה המובטחת. אפתע פנה הנער

אל הזקן לעל אותו: "אמר לי רק דבר אחד: האם כל זמן שאהיה כאן, אוכל לקום מתי

שארצה ולחזור מתי שארצה?"

השיב לו הזקן הרשע: "בוודאי, בני. כאן לא נגהיו אותך בשום דבר. רק את אימוציק עליך

להשלים, אבל שאר הזמן שנתר רק במשק היום תוכל לעשות ככל העולה על רוחך."

שמח הנער מאוד.

וכך, ישיב הנער מול אותו זקן רשע, ולמד ממנו את כל הלכות הכפירה ביהדות.

למד אותו הזקן דברי סקר נוראיים, וכך אמר לו: "דע לך שאין עולם, הבא ואין לך-עין

וליהינן, אין בורא עולם, אין שבת ויום-טוב, אין נשמה. וכשהחיים נגמרים, הגוף הופך לעפר

ולא יותר מהאדם בלתי. הכול דברים בטלים."

וכך, במשך שבע שנים, ישיב הנער אצל אותו זקן רשע, רשע את כל הדברים על מחברות,

ולמד מתוך הספרים, והאיש הוסיף והטף דברי כפירה בלתי.

יום אחד קרא הזקן לנער ואמר לו: "בני, הנה יום מותי קרב, ובא, ואני לא יודע לאן אני הולך.

פחד גדול בא לי הליהי על כל מה שלימדתי אותך. ולכן אבקש אותך בני שתעשה בעבורי

מספר דברים, וכך תגמלו לי על כל הטוב שנתתי לך לגור בצל קורתו ולאכול משולחני."

השיב לו הנער, שכבר הפך לעברי בן 24: "בוודאי, מורי היקר, כל מה שתרכיב לעשה."

אמר לו הזקן: "אנא ממך, כל ימי שנת האבל על מותי דאג לומר קדיש בכל תפילה, אל

תפסידו אפילו קדיש אחד, כדי ששמתי תינוצו מן הייסורים הממתנינים לה. התפלל עליי. למד

תורה לעילוי נשמות. הצדק נמות נשמה בעבורי. אסוף עשרה אברכים יראי שמים שילמדו לעילוי

נשמותי. אעאיר לך את כל הוני וכך תוכל תמיד להרבות בצדקות ובחסד, בתמיכה באומצו

התורה והישיבות, הצדקה לבתי תמחוי והגמילות חסדים. ואולי כך - ירחם הבורא על

נשמותי ויחמו ויחמלו עליי."

ענה הנער ואמר: "מורי, זאת אעשה! לא אחסור דבר ומדברתי אשר דיברתי! אעשה את

כל מה שצריך בשביל גמולתי לך על כל הטוב שעשית לי, אתפלל עליך, אגיד קדיש, אלמד תורה,

אצדק נמות נשמה, כל מה שתבקש לעשה."

"הישיבה לי בתקופת כל על כך" התחנן הזקן בקול בוכים. השיט הנער את ידו ותקע את

כפי ביצו של הזקן.

והנה, אך עשה זאת, תפס או הזקן הרשע את ידו ונתן או סטירה חזקה על פניו וצוץ בקול מר: "אוי או, אבוי או, טיפס מטופש. שבע שנים אני מלמד אותך לכסוף בכל הדברים האלו. שבע שנים השקעת את כל חינוך, כוחו ומאודי ללמד אותך שכל זה אינו קיים. שהכל טויות! שהכל הבא! והנה במבחן הראשון שהעמדת לך - נכשלת? כאילו רק היום נכנסת תחת קורת ביתי, ואיך יוצע דבר! היאך אתה עושה לי זאת?" צעק הזקן.

הנער ההמום, התעשת, חייך אליו ואמר: "זקן טיפש. וכי אתה חושב שהנך יכול לעקור את הדם היהודי שזורם בעורקיי, את מה שפועם בליבי, את נשתי - נשתי חיי? יהודי אני, ואת זה לא תוכל לענות! לא תוכל להחליף את דמי היהודי! לא תוכל להוציא ממני את הדבקת, אפילו הקטנה ביותר, קאמת - התורה ובהרוא עולם! הייתי נער טיפס שרצה רק קצת חופש, ואצרך יכולתי לממש את רצוני זה. אבל מעולם לא עזב אותי הרצון האמיתי להישאר דבוק ביהדותי ובתורת ישראל. טעיתי בדרכי וברצונותיי. היצר הרע הרביל אותי אליך כי חשבת שכלן אולכ לעשות כל מה שארצה, אבל מעולם לא האמנתי בדברייך. כי אני יהודי! ואת זאת לא תוכל לענות! כעת, כשאתה הולך למות, אולכ לשוב אל הדרך הישנה והטובה! דרך התורה והיראה! הדרך שאותה סללו עברינו חכמינו בכל הדורות! סללנו לנו הכוח התורה ואהבת ה'. אפס אלהי!"

יישום נושא

כל בת במשך השבוע נפגשת או מתקשרת לסבא או סבתא או לאחד מבני המשפחה שעלה לארץ, ושואלת אותו מספר שאלות. את התשובות שהיא מקבלת רושמת על דף, ומביאה אותו לפעולה באמצע שבוע. המטרה: לחזק את הקשר הבין-דורי, ולהבין יותר את המיוחדות שיש לנו בתור עם, את הנס של הקיבוץ גלויות.

שאלות:

באיזה גיל עלית לארץ?

מאיפה עלית לארץ?

חוויה שאת/ה זוכר/ת מהבית בחו"ל?

חוויה שאת/ה זוכר/ת מהעלייה לארץ?

איך הייתה ההסתגלות בארץ? תאר/י לי אותה.

מה נתן לך כוח לעלות לארץ?

בעקבות מה רצית לעלות לארץ?

מה מיוחד בארץ-ישראל ובעם-ישראל?

פעולת ביסוס ראשונה:

עברי אנכי

אויזור עם החניכות קיר ענק עם מפה של כל העולם, או להביא להן לפעולה לאובס או מפת העולם. כל בית ששאלה את אחד מקרובי המשפחה באה ומסמנת נקודה על המקום ממנו קרוב משפחתה עלה לארץ, ונקודה על ארץ ישראל (אם אפשר למתוח קו אז עדיף). המדריכה אוספת את כל הפרטים והסיפורים מהקנות, ואחרי-כך מקריאה כמה נקודות מעניינות שכתובות על אותו קרוב משפחה, וכל השבט צריך לנחש על מי הוא קרוב משפחה. אם אתן חושבות שהחניכות לא יצחו לפי המנהלים או הצדה את המשפחה, אפשר לבקש מהחניכות להביא מאכל קטן לארץ המוצא, ושכל חניכה תספר עליו ועל מה שמצדה וחולתה במפגש.

סיכום: הייחודיות של עם-ישראל היא המסורת שנשכה לאורך כל השנים - כל אחד הביא איתו את המנהלים והמסורות של המקום ממנו הגיע, אך המסורת לכולם היא המסורת של המצוות ועצם היותנו יהודים. והייחוד הזה שלנו קיים כבר שנים רבות, והוא היותנו "ממלכת כהנים וגוי קדוש".

פעולה שנייה - יהדות! מזדהה?

לשבת חיי-שרה

704:

אחרי שהבנו מהו תפקיד העם היהודי כעם, נברר מה המקום האישי של כל אחת ואחת בעבודת ה' הפרטית שלה. הבנות יבררו את הקשר שלהן לקב"ה ואת המחויבות האישית שלהן לתורה שנתן. איפה נקודות הקושי שלי בהיותי יהודייה? איפה נקודות החוזק והחיבור? ומדוע למרות הקשיים וההתמודדויות זו הדרך הכי נכונה והכי כדאית לחיות בה?

זכיתן להדריך בנות בגיל ההתבגרות בדור של גאולה, בגיל הזה מתחיל תהליך של בירור והגדרה עצמית, ועולות שאלות רבות הקשורות בהיותנו בנות יהודיות: הצניעות, הקשר עם ההורים, האמונה בה' ועוד. חשוב לנצל את הפעולה להצפת הנושא הזה, ולחדד אצל הבנות את ההבנה שההתמודדויות שיש לנו באות לגדל אותנו, לחבר אותנו יותר למי שאנחנו באמת ולשליחות שהקב"ה נתן לנו בעולם.

879'ס:

שמונה פתקים בצבע אחד ושמונה בצבע אחר, כפול מספר הבנות בשבט.

נספח 1 - מודפס או כתוב בגדול.

חלק א': רצוי ומצוי

כל בנות השבט עומדות בשורה. לכל בת יש ביד שמונה פתקים כחולים. המדריכה מקריאה מצווה, וכל בת צועדת קדימה - גודל הצעד שתעשה תלוי בהזדהות עם המצווה ובהבנתה אותה. אחרי שצעדה היא מניחה את הפתק הכחול על הרצפה. כשמסתיימת הקראת המצוות, כולן חוזרות להתחלה וכעת מקבלות שמונה פתקים צהובים. שוב מקריאות המדריכות את המצוות, וכעת מתבקשות החניכות לצעוד ולהתקדם לפי יכולתן לקיים את המצווה בשלמותה. היכן שהן נעצרות - הן מניחות את הפתק הצהוב. כשמסתיימת שוב הקראת המצוות, קוראת המדריכות לחניכות להתבונן על כל הפתקים, ולשים לב לפער שישנו בין הפתקים הכחולים לפתקים הצהובים.

צוגאנאלת אצנולת ע'וקראל:

• כיבוד הורים.

• יישוב הארץ.

- ללכת בחצאית שעוקפת את הברך.
- שמירת הלשון.
- תפילה בזמן.
- עין טובה.
- צדקה.
- מה ששנוא עליך אל תעשה לחברייך.

חלק ב': איפה היהדות פוגשת אותי?

כולן יושבות במעגל, וכל אחת משתפת את הבת שלידיה במצווה שקשה לה או שהיא לא מתחברת אליה, ומסבירה למה.

אחרי השיתוף האישי, כל אחת משתפת את כולן במה שסיפרה לה החברה (לדוגמה: לזלדה קשה עם שמירת שבת כי...).

בשבטים קטנים כמותית, או בשבטים שרמת הקשב בהם גדולה, מומלץ להוסיף בסבב: לאחר שכל בת משתפת בקושי של החברה, היא גם נותנת עצה להתמודדות.

אחרי השיתוף אפשר לשאול את הבנות: מי יודעת להגיד למה היה פער במשחק הקודם בין הפתקים?

נסכום: אנחנו בני אדם, ולא מלאכים. הקב"ה נתן לנו תרי"ג מצוות לקיים. אנחנו שואפים לקיים תרי"ג מצוות, אבל כמו שכל אחת פה אמרה – לכל אחת ואחת יש מצווה שקשה לה והיא אתגר בשבילה ולכן יש הבדל בין הרצוי למצוי. ככה הקב"ה יצר אותנו, בכוונה! בחלק הבא של הפעולה ננסה להבין למה.

חלק ג': ההתמודדות והניסיונות שלי באים לגדל אותי ולחבר אותי יותר לשורש היהודי שבי

נבקש מהבנות לעמוד, ושכל אחת מהן תצעד צעד הכי גדול שאפשר, ותשים לב לגודל שלו.

לאחר-מכן נשחק שני מקלות (שבעה צעדים): מניחים שני מקלות במרחק מסוים זה מזה, והבנות נעמדות בשורה בצמוד לאחד המקלות. כל אחת בתורה צריכה לעבור בין המקלות, ולפסוע שבעה צעדים לכל היותר, בלי לגעת במקלות. מי שצועדת יותר משבעה צעדים או נוגעת במקלות – נפסלת ועומדת בצד. האחרונה בטור נקראת 'המרחיקה', לאחר הצעד האחרון בין המקלות היא קופצת קפיצה ארוכה – ואז מרחיקים את המקל למקום שבו הרגל שלה נגעה. כך כל סבב הופך להיות קשה יותר, כי המרחק בין שני המקלות הולך וגדל.

לאחר המשחק נשאל את הבנות: האם למישהי יצא פעם להביט בפניו של ספורטאי שמתחרה בתחרות או במהלך אימון? האם הפנים שלו היו נראות שמחות? נינוחות? או מאומצות?

נשאל: אם האימונים והתחרות קשים כל-כך – למה הוא בוחר בדרך הזו?

לאחר דיון קצר בנושא, נוסף ונשאל על המשחק ששיחקנו: מתי התאמצתן יותר לעשות צעד גדול – כשהתבקשתן לעשות זאת בהתחלה, או בתוך המשחק?

נסכם: אתן עכשיו בפתח גיל הנעורים, אתן עומדות להיכנס לעולמם של בני הנוער – עולם של גדילה וצמיחה. יש לכן הרבה יותר כוחות משהיו לכן כשהייתן ילדות, סומכים עליכן יותר, מצפים מכן ליותר. והצמיחה הזו מביאה איתה גם אתגרים. לכל אחת מאיתנו יש רגעים שבהם היא מרגישה שעולות לה שאלות מסוימות, שקשה לה להתחבר למצווה מסוימת, להתפלל או כל דבר אחר. אבל ההתמודדויות האלו באות לגדל אותנו, לגרום לנו לבחור לקיים מצוות ולחיות כיהודיות אמיתיות – לא רק כי ככה נולדנו וככה ההורים חינוכו אותנו, אלא כי אנחנו מאמינות בזה. בעזרת ה' בהמשך נחזק את נקודות השמחה והאור שיש לנו בחיים מהיותנו יהודיות, את הזכות הגדולה בחיים כאלה, ואת השליחות והמשימה שיש לנו מתוך כך.

להרחבה:

נניח על הרצפה את הקטע המצורף (נספח 1), ונסביר את משל הפשתן:

*הפרשנים של אלו'ס מרצ'ה ה' מנסה את אברהם, ונותנים משל כדי להסביר זאת:
באלו מלאכה שאלבד עם פשתן (3מח שממנו מכינים חוטים אבדים), ורצח שיהיה
משלה - חיוב להכות על הפשתן הרבה, ורק כך אפשר להשתמש בו בצורה
טובה.*

כך גם הניסיונות וההתמודדויות שהקב"ה מזמן לנו במהלך החיים – הם מגיעים אלינו כדי שנהיה גדולות יותר, משובחות יותר, מחוברות יותר לה' ולשליחות שלנו.

נספחים:

נספח 1:

"אמר רבי יוסי בן חנינה: הפשתני הזה, בשעה שהוא יודע שהפשתן שלו יפה, כל שהוא כותשה היא משתבחת, וכל זמן שהוא מקיש עליה היא משתמנת".

פעולת ביסוס שנייה:

יהדות! מזדהה?

זמן:

זיהוי הכוחות שבי, וההבנה לאן אני יכולה לקחת את הכוחות לעבודת ה' הפרטית שלי.

חלק א'

המדריכות נכנסות עם החניכות למקום סגור (עדיף חדר עם נרות וקצת חושך), ומחלקות לכל בת דף נייר ועט. המדריכות אומרות קטגוריה כלשהי, והחניכות צריכות לבחור דמות שעונה לקטגוריה, ולכתוב שלושה דברים שהן מעריכות בה.

קטגוריות:

דמות סמכותית מעלייך (הורה/מורה/מדריכה/מורה בחוג/מנהלת/גננת...)

דמות מסרט

אח/אחות

חברה

חיה.

לאחר שהן כותבות אומרות להן המדריכות לבחור שלוש תכונות מרכזיות שחוזרות על עצמן מתוך התכונות שציינו אודות הדמויות. אחרי שהן בוחרות עושים סבב, ובו כל אחת אומרת רק את התכונות. לאחר מכן מסבירות המדריכות שכל התכונות שאמרו אלה תכונות טובות שלהן-עצמן. כעת עורכות המדריכות סבב חדש, שבו הבנות מתבקשות שוב לקרוא את התכונות. מן הסתם הפעם הן יהיו נבוכות להקריאן - כי מדובר בתכונות שלהן-עצמן. המדריכות שואלות: למה היה מביך להגיד עכשיו מהן התכונות הטובות שלנו? הרי התכונות הטובות שלנו נועדו כדי להוסיף טוב בעולם, לא בשביל עצמנו!

סיכום:

כל בת צריכה להכיר את התכונות הטובות שבה, המיוחדות לה. שימו לב שכל אחת הקריאה תכונות שונות מאלה של חברותיה - כלומר, כל אחת היא יחידה ומיוחדת, עם תכונות שונות, והן הכוח שלה בעולם, שאיתו היא יכולה להוסיף עוד המון אור וטוב בעולם. לסיים, נקריא את הקטע

"אמרו חז"ל: 'כשם שאין פרצופיהן שווין זה לזה כך אין דעתם שווה' (ברכות, דף נח, עמוד א). כל אדם הוא לא רק 'אחד' במספר, אלא גם 'יחיד'. הוא שונה מאחרים, יש בו משהו עצמי, ייחודי, משהו מקורי, שאין כמותו אצל אחרים. יחידות זו, העצמיות המיוחדת רק לו, חיותו, היות אחד משאר כל בני אדם, משקפת את הניצוץ האלוקי שבו". (הרב סולבייצ'יק)

כל אדם נולד יחיד ומיוחד בעולם - יש לו את הכוח המיוחד שלו, וזהו הניצוץ האלוקי הטבוע שבו. עלינו רק לזכות את הניצוץ שלנו ולהתחבר אליו.

יישום נושא:

כל חניכה חושבת על מצווה שהיא טובה בה, או רוצה להתקדם בה, וכותבת על דף איך הייתה רוצה להיות בעוד חודשיים בהקשר למצווה הזו, ובחודשיים האלו תנסה להגשים זאת. אחרי חודשיים כל בת תפתח את הפתק שלה ותראה כמה היא התקדמה ברצון שלה.

פעולה שלישית – שוש להיות דוס!

לשבת תולדות

זמן:

בפעולה זו ניצור אצל החניכות תחושת שמחה על עצם היותן יהודיות ועל זהותן היהודית, נלמד ונעמיק במהות של היהודי, נראה איך שמחים בעצם היותנו יהודים ונבין מה הזכות בזה.

עצרים:

נספח 1 – רשימת דברים שעושים בכל יום.

נספח 2 – משחק הזיכרון.

נספח 3 – מה משמח אותנו ביהדות, בעצם היותנו יהודים.

נספח 4 – סיפור "הביצה שהתחפשה" (מומלץ להשיג את הספר).

נספח 5 – צ'ופר.

חלק א'

נבחר שתי מתנדבות. לכל מתנדבת נביא דף עם משימות שעושים כל יום – הבת הראשונה צריכה להקריא את המשימות כמו שהן בלבד, והבת השנייה צריכה לספר סיפור מלא רגש שיכיל את כל המשימות.

לאחר מכן נשאל:

• למי היה כיף יותר להקשיב?

• מה גרם להתעניינות הגדולה יותר באותה בת?

ננסה לגרום לבנות להגיע בעצמן למסקנה: בן אדם שמחובר יותר למה שהוא עושה, ועושה אותו כי הוא אוהב ומזדהה עמו – נוצר אצלו חיבור עמוק יותר למעשיו.

חלק ב': משחק זיכרון

נשחק משחק הזיכרון (נספח 2), כאשר בכרטיס אחד כתוב חצי פסוק על שמחה, ובכרטיס השני כתוב המשכו של הפסוק.

על החניכות להתאים בין תחילת הפסוק לסופו.

לאחר שהחניכות מסיימות למצוא ולהתאים בין הכרטיסים-הפסוקים, נשאל אותן: מה המוטיב החוזר בכל המשפטים? החניכות יגיעו למסקנה שהמוטיב החוזר הוא שמחה ביהדות ובעבודת ה'. נסביר להן שזה חלק מרכזי בעבודת ה' ובלהיות יהודי, ואנו רואים שהוא חוזר כל הזמן בחיינו: לשמוח בעצם היותי יהודי, לשמוח בקיום המצוות, לשמוח בחיי ולראות את הטוב בכל רגע ושלב בחיים.

חלק ג'

נברר עם החניכות מהי נקודת הקשר ליהדות שלנו, ומהי הנקודה שמשמחת אותנו בה (נספח 3).

נפזר על הרצפה היגדים העוסקים במה שמשמח אותנו בלהיות יהודיות, וכל בת תצטרך לבחור משפט שהתחברה אליו, ולהסביר מדוע התחברה אליו.

חלק ד': סיפור

המ'צה שהתחכמה.

אחרי הסיפור נשאל: מישהי פה מזדהה עם הביצה? לפעמים אנחנו מנסים לברוח מעצמנו, מהייעוד שלנו, חושבים שמהו אחר טוב יותר, ושוכחים לשמוח במי שאנחנו. לברוח זו לא הדרך, כי כמה שננסה להיות אדם אחר – לעולם לא נצליח. הדרך הנכונה היא לשמוח במי שאנחנו ולראות את הטוב ואת הייחודיות שלנו.

סיכום ומסר

לכולנו יש זכות בכך שנולדנו לעם מיוחד, וכולנו יהודיות מאמינות. זוהי זכות שלא כולם זכו לה, רבים ניסו להיות כמונו ולא הצליחו, ולעומתם רבים אחרים חרפו את הנפש בשביל להיות יהודים. אנחנו, המשך השושלת, נולדנו בארץ, להורים מאמינים, החיים שלנו טובים ונוחים – עלינו פשוט לשמוח במי ובמה שאנחנו, לשמוח בעצם היותנו יהודים גאים ולהמשיך את השושלת. זוהי עבודה אישית של כל אחת ואחת, לשמוח במי ובמה שהיא, לדעת לראות את הטוב הזה ולהודות עליו, לא

לחפש להידמות למישהו אחר, אלא להיות היא עצמה ולפעול מתוך שמחה. כשאדם שמח בעצם היותו יהודי – שמחתו מקרינה החוצה, ומחברת אליו עוד רבים. כבר ראינו שכאשר אנחנו מחוברות למשהו ועושות אותו מתוך חיבור ושמחה – זה מקרין החוצה ומשפיע וסוחף אחרים. עלינו להיות גאות בכך שזכינו להיות יהודיות!

כעת אפשר לחלק את הצ'ופר "כי התורה כוללת את כל הטובות שבעולם" (נספח 4): הקב"ה הוריד לנו מתנה מיוחדת לעולם ששמה התורה, ובתוכה יש את כל הטובות שבעולם והיא מנחה אותנו בדרך חיים. התורה היא סם החיים והיא משמחת אותנו. עלינו להודות עליה ולשמוח בה.

(לחלק את הסטיקר "ole להיות זום" le תנועת אריאל).

נספחים

נספח 1

קמתי,	אכלתי,
אמרתי מודה אני,	הכנתי שיעורי-בית,
נטלתי ידיים,	הלכתי לסניף,
צחצחתי שיניים,	חזרתי הביתה,
התארגנתי,	אכלתי ארוחת ערב,
התפללתי,	ארגנתי מערכת למחר,
אכלתי ארוחת בוקר,	התארגנתי לשינה,
הלכתי לבית הספר,	הלכתי לישון.
חזרתי הביתה,	

איזה כיף ללכת לישון אחרי עוד יום נפלא שהיה לי היום! אני הולכת לישון בשמחה, בידעה שעשיתי היום הרבה דברים, ומחר גם הולך להיות לי יום מצויין!!!

אתן רוצות לדעת מה עשיתי היום? כבר מההתחלה היה לי שמח!

כיף לקום לבוקר חדש כשהשמש זורחת ויש יום נעים בחוץ, לקום לריחות טובים מהמטבח בשביל ארוחת הבוקר שלי. אמרתי מודה אני, נטלתי ידיים והתארגנתי בזריזות. אחרי התפילה אכלתי ארוחת בוקר טעימה ודשנה שאמא המתוקה שלי הכינה לי, ואיזה כיף שככה היא חשבה עליי ופינקה אותי.

אחרי בוקר כזה רצתי בשמחה לבית-הספר, לפגוש את חברותיי. למדנו שם דברים חדשים ומעניינים, וכמובן הכי כיף היה בהפסקות. בסיום הלימודים חזרנו כמה חברות ביחד הביתה ופטפטנו – הכי כיף ומשמח לדבר עם חברות. חברה באה אליי אחרי הלימודים, אכלנו אוכל טעים שאמא הכינה ולאחר-מכן עשינו בזריזות את שיעורי-הבית כדי לא לאחר לפעולה – המדריכה אמרה שהפעולה מושקעת ושווה, אז לא שווה לאחר...

הגענו ראשונות לפעולה, והמדריכה חיכתה לנו ושאלה בשלומנו וסיפרנו לה כל מה שעבר עלינו... הפעולה באמת הייתה שווה ומושקעת והמסר בכלל היה מדהים!! אחר-כך ליוותה המדריכה בנות שונות הביתה, והיה מה-זה צחוקים...

וזהו. היה לי יום עמוס וכיף היום, גמרתי עם ארוחת ערב של חביתה וסלט, ואני כבר סקרנית לדעת מה יהיה מחר...

ולזמר
לשמך עליון
(תהילים)

טוב
להודות לה'

להיות
בשמחה
תמיד (רבי נחמן)

מצווה
גדולה

במסעך הרוחני-
היא חיונית
(רבי נחמן)

השמחה
איננה עניין
שולי

תהיה בידך מתנת
חיים להעניק
לאחרים.
(רבי נחמן)

חייך תמיד

ויש שמחה
פנימית
(ר' אלימלך בר שאול)

יש שמחה
חיצונית

וליועצי
שלום שמחה
(משלי)

מרמה בלב
חורשי רע

ולשונו
רינה
(תהילים)

אז ימלא
שחוק פינו

ואחריתה
שמחה תוגה
(משלי)

גם בשחוק
יכאב לך

ודבר בעיתו
מה טוב
(משלי)

שמחה לאיש
במענה פיו

משתה ויום
טוב
(מגילת אסתר)

שמחה
וששון
ליהודים

כי הבינו בדברים
אשר הודיעו להם
(נחמיה)

וילכו כלהעם לאכל
ולשתות ולשלח
מנות ולעשות
שמחה גדולה

ותהי שמחה
גדולה מאוד.
(נחמיה)

וישבו
בסוכות

וגם הנשים והילדים
שמחו ותשמע שמחת
ירושלים מרחוק.

(נחמיה)

וישמחו כי ה'
שמחם שמחה
גדולה

מרבין
בשמחה

משנכנס
אדר

כהתרת
הספקות

אין
שמחה

קול חתן
וקול כלה

קול ששון
וקול שמחה

שְׂמַחַה גְּדוֹלָה
וּתְבִקַּע הָאָרֶץ
בְּקוֹלָם
(מלכים א)

וְהָעַם מְחַלְלִים
בְּחַלְלִים וּשְׂמַחִים

שְׂמַחַה
גְּדוֹלָה
(יונה)

וַיִּשְׂמַח יוֹנָה
עַל הַקִּיקִיּוֹן

כִּי שְׂמַחַה
בְּיִשְׂרָאֵל
(דברי הימים א)

וַיִּיּוֹן וּשְׂמֹן וּבָקָר
וּצְאֵן לָרֹב

וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ
שְׂמַח שְׂמַחַה גְּדוֹלָה
(דברי הימים א)

וַיִּשְׂמְחוּ הָעָם עַל
הַתְּנַדָּבִים כִּי בָלַב
שָׁלֵם הַתְּנַדָּבוֹ לַה'

וַיַּעֲשׂוּ שְׁבַעַת
יָמִים שְׂמֵחָה
(דברי הימים ב)

וַיַּעֲצוּ כָּל הַקָּהָל
לַעֲשׂוֹת שְׁבַעַת
יָמִים אַחֲרָיִם

מֵעַת דָּגָנָם
וּתִירוֹשָׁם רַבּוֹ.
(תהילים)

נִתְּתָה
שְׂמֵחָה בְּלִבִּי

פִּיתַחַת שְׁקִי
וּתְאֲזַרְנִי שְׂמֵחָה
(תהילים)

הַפַּכַת מִסַּפְדִּי
לְמַחֹל לִי

וּלְיִשְׂרָיִ לֵב
שְׂמֵחָה
(תהילים)

אוֹר זְרוּעַ
לְצַדִּיק

ותקוות רשעים
תאבד
(משלי)

תוחלת צדיקים
שמחה

להיות יהודי זה לחיות חיי שליחות.

להיות יהודי זו מסירות נפש.

להיות יהודי זה ערכים.

תפילה בכותל.

להיות יהודי זה להאמין בדרך שלך.

נשמה מיוחדת.

קשר לעם-ישראל.

להיות יהודי זה לשמוח במי שאני.

להיות יהודי זה להתפלל לגאולה
לאורך כל שנות הגלות, וגם עכשיו.

להיות יהודי זה לאהוב כל יהודי.

אני שמחה בעצם קיום המצוות.

אני שמחה להיות קשורה לכלל.

אני שמחה בהיותי עובדת ה' וקשורה
למסורת.

אני שמחה בעצם זה שיש לי קיום
ותפקיד בעולם.

אני שמחה בערבות ההדדית
שקיימת בעם-ישראל.

אני מרגישה קשורה לכל עם-ישראל.

אני מרגישה קשר לעולם הבא.

לכל דבר בחיי יש משמעות.

חיבור לתורת ישראל,

לעם-ישראל, לארץ-ישראל.

שבת מנוחה משמחת יהודים.

להיות שייך למשהו גדול.

להיות יהודי זה להשפיע על כולם.

חיבור יומיומי לקב"ה.

נספח 4

הביצה שהתחפשה/בן פלגים

היה הייתה ביצה שלא רצתה להיות ביצה, מפני שלא יכלה לא לעמוד, לא לקפוץ, ולא ללכת. וכל הזמן הייתה רק מתגלגלת ומתגלגלת.

פגשה הביצה כדור פינג פונג.

אנחנו כל כך דומים, אמר לו, שנינו עגולים ולבנים, בוא, נתגלגל יחד!

אבל הכדור היה ריקן וגאוותן.

- אני קופץ, אני רץ ואת רק מתגלגלת! אמר וקפץ מעל לביצה המתגלגלת.

פגשה הביצה בלון, אמרה לו,

שנינו עגולים, בוא נתגלגל יחד!

אבל הבלון היה מנופח ורודף רוח ובכלל לא רצה לענות. הוא נמשך לו למעלה ועלה ופרח לו משם והלאה.

נתגלגלה הביצה לבדה וחשבה לה: מה אפשר לעשות? מה עוד אפשר לנסות? איזו צורה מוזרה יש לי, ממש צרה צרורה! האם בכל העולם הגדול לא אמצא לי חבר?

פתאום היה לה רעיון נפלא: היה תתחפש למשהו אחר!

התחפשה לפרח אדום: צבעה את פניה בצבע אדום, הדביקה סביבה עלים כחולי, וזהו!

איזה פרח משונה, אמרה ילדה. הוא חלק וקרח ובכלל אין לו ריח.

הוא בכלל לא פורח, הוא סתם ביצה, אמר לה ילד אחד.

ושניהם הסתלקו בריצה.

ועכשיו התחפשה הביצה לפטרייה אומנם שמנומנת, אבל נחמדה מאוד. עמדה לה בצד קצת נפחדת.

הפטריות הביטו בה בתימהון:

הפטרייה החדשה - יש לה קליפה קשה ורגל עבה, ומתנדנדת

וכך הבינה הביצה שלביצה קשה לחיות, אם היא רוצה להיות לא היא, אלא אחת הפטריות.

ובכל זאת ניסתה מחדש: התחפשה והנה היא כד! התקשטה בפסים, הדביקה לעצמה צוואר ושתי

ידידות, וזהו!

אבל, חתול שעבר שם שאל:

מה זה? האם אתה כד? אין לך פתח, ובכלל, אי אפשר לשמור בך חלב, חלב!

מה לעשות? התחפשה לליצן. חבשה מצנפת עם גדיל וציירה על עצמה (לפי סדר) גבות, עיניים, אף, וצחוק.

אינך מצחיקה אמרו לה. מכירים אותך מרחוק.

ניסתה הביצה תחפושת אחרות. התחפשה לסל ולשעון ולתפוח ואפילו לסתם מעגל מצויר בגיר על הלוח, אבל, שום דבר לא הועיל. בכל פעם הכירו אותה מיד.

את סתם ביצה מחופשת, אמרו לה.

גם התרנגולת הכירה אותה.

איפה היית, ביצתי שלי? כבר מזמן רצייתי לשב עליך, לדגור, כמובן.

אמא, אינני רוצה, אמרה הביצה, עליי להתגלגל בעולם.

אולי בפעם אחרת, אמרה הדוגרת, ועכשיו תעשי בדיוק כמו כולם. וכבר דגרה עליה.

פתאום היית הביצה בחום ובחושך והייתה מוכרחה להמתין. אבל למי?

יום אחד הייתה לה הרגשה מוזרה. משהו נע בה זז בה זזע בה, היא התרגשה:

מה קורה לי, אמא? ולא שקטה ולא השלימה.

אני כבר לא אני! צייצה, אני כבר לא ביצה! משהו מנסה בי לבקוע, לפתוח, לפרוח!

כמובן, אמרה אמא, כמובן. סוף סוף אתה אפרוח!

נספח 5

"כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם"

פעולת ביסוס שלישית

שום להיות דוס

מהלך הפעולה:

נשמיע לבנות את השיר "אני יהודי" של מאיר גרין, ונחלק לכל בת מחזיק מפתחות וחתיכת בריסטול, שעליה היא צריכה לכתוב משפט מהשיר שהולך איתה, שממחיש למה היא גאה להיות

"כי אני יהודי"/ מאיר גרין

זה זמן גאולה נצעק בתפילה קדימה
אחים,

שיום יבוא וכל אחד מאיתנו
יגלה את האור מבפנים,

אז בא לכאן אחי כן רק תלך איתי
ונעלה עד למעלה,

אהבת ישראל תנצח אהבה שלא די
לה.

כי אני יהודי כולם אחים שלי פה,

וכשאני לעצמי אני לא מוצא ת'אור,

כל מה שיביאו לי כל מה שיגידו לי
כלום לא יעזור,

כי אני יהודי רק אתכם אני רוצה רק
אתכם אני מוצא אור.

רק בנו בחר לעם סגולה מכל העמים,

בכל אחד ואחד מאיתנו בוערת
אמונה מבפנים,

לאן שלא אלך זה מלווה אותי ביום
ובלילה,

ואהבת ישראל תנצח אהבה שלא די
לה.

כי אני יהודי כולם אחים שלי פה

וכשאני לעצמי אני לא מוצא ת'אור

כל מה שיביאו לי כל מה שיגידו לי
כלום לא יעזור

כי אני יהודי, רק אתכם אני רוצה, רק
אתכם אני מוצא, אור.

יישום נושא:

אפשר לחשוב עם הבנות איך יוצרים גאוות יחידה לשבט או לסניף או לשכונה, איך להיות גאים בכך שאנו דוסיים, איך להיות שמחים בזה!

• להכין שלט לשכונה: "שוס להיות דוס".

• לתלות בתחנות האוטובוסים פרקים מתוך תהילים, שייאמרו למען עם-ישראל.

• להכין שלטים בנושא של "מה אני אוהב בעם-ישראל", ולתלות בתחנות האוטובוסים.

• ליצור בשבט פתקים של 'תעביר את זה הלאה' עם מלא טופים, ובכל פעם שמישהי פוגשת מישהו שעשה מצווה והוא שמח במצווה הזו - היא מביאה לו פתק עם טופי.

פעולה רביעית - עם סגולה

לשבת ויצא

704:

הבנו שהדרך הכי טובה שיהודי יכול לחיות בה היא דרך של חיבור לקב"ה, לדרך התורה - ליהדות שלו. כיוון שאנו אוהבות מאוד את כל היהודים, ורוצות בטובתם, עלינו לפעול בכל הכוח כדי לחבר יהודים למעגל הזה, להגיע לכמה שיותר יהודים, ולייצר בהם שמחה וגאווה בהיותם יהודיים ורצון להיות חלק מהזכות הזו - כדי שגם הם יזכו לחיות בצורה הטובה והנכונה הזו של דרך התורה.

עצ'ס:

2 פאזלים.

נספחים.

חלק א': פאזל

נחלק את השבט לשתי קבוצות. כל קבוצה תקבל פאזל אחד, ותצטרך להרכיבו. אך בכל אחד מהפאזלים תהיה חסרה חתיכה אחת. החתיכה החסרה תימצא אצל הקבוצה השנייה...

חלק ב': כל ישראל ערבים זה לזה

נקריא לבנות את המשל על הנוסע שקדח חור בספינה (נספח 1). (אפשר ומומלץ לחשוב על דרך מעניינת להעביר אותו - לתת לכמה חניכות להכין מראש הצגה על-פיו, או שהמדריכות יציגו, או הקראת הסיפור בעל-פה בשיתוף החניכות).

נסביר לבנות שזו בעצם המשמעות של הערבות ההדדית בעם-ישראל. כל מעשה שאנו עושים ביום-יום משפיע לא רק על עלינו בתור אדם פרטי, אלא על כולנו כאומה וככלל, וזה חלק מהסגולה של עצם היותנו יהודיים. מה שמייחד אותנו היא הערבות ההדדית, וכמו שכאשר יד אחת פגועה - כל הגוף כואב, ככה גם אצלנו - כאשר נשמה אחת חוטאת, זה אמור לכאוב לכולנו, ואנו אמורים לעשות הכול בשביל לעזור לה לחזור למוטב. אפשר לספר לחניכות משל נוסף, בשם ר' יונתן אייבשיץ: כאשר יהודי מסוים מגלח את הזקן שלו בתער (שזה דבר שאסור על-פי התורה) - אז גם אם לי עצמי יש זקן, אני צריך להרגיש שיש לי רק חצי זקן, והחצי השני מגולח. אנחנו ממש גוף אחד.

בתחילת הפעולה ראינו שלא יכולנו להשלים את הפאזל בלי עזרת הקבוצה השנייה. כך גם בעם-ישראל - יש לנו משימה להפיץ את אור ה' בעולם, ואיננו יכולים לעשות זאת בשלמות בלי שכל

העם יהיה מחובר למשימה.

חלק ג': כתבות

נפזר כתבות על הרצפה (נספח 2), ונבקש מכל כמה בנות לקרוא כתבה אחת ולענות על מספר שאלות שכתובות מאחורי הכתבה. לאחר מכן נערוך סבב שבו כל קבוצה תציג בקצרה את הכתבה שלה ואת מה שענו עליה. לבסוף נשאל את הבנות: מה מייחד את הכתבות הללו?

המייחד את הכתבות הללו הוא הכוח של עם-ישראל בהפצת התורה והיהדות. פעמים רבות מופיע הכוח הזה דווקא בשעת משבר, לצערנו.

השאלות הכתובות מאחורי דפי הכתבות:

- מה הכוח של עם-ישראל שבא לידי ביטוי בכתבה?
- מה אפשר לעשות למען זה?
- האם זה פוגש אותי ביומיום? היכן?
- איך לוקחים את הכוח הזה ליומיום?
- איפה תנועת אריאל (או השבט שלנו) יכולה להיות בפעם הבאה כשצריך?

סיכום ומסר

זכינו שרוב עם-ישראל כבר חי בארץ-ישראל – מדינה כה קטנה בתוך העולם, וכולם מכירים בה. יש לנו בשורה שאותה אנחנו מפיצים לעולם, יש לנו משימה לחיות חיי תורה ומצוות כאן בארץ-ישראל, ולחבר לרעיון הזה את כל חלקי העם. באמצעות שילוב הכוחות של כל העם – נביא את הגאולה.

לכן תפקידנו כיהודים שומרי תורה ומצוות הוא לראות את הטוב בכל יהודי, ובכך להעצים אותו ולחבר אותו למקורות. בכך שנאהב את כל עם-ישראל ונחבר אותם לאמת – נצליח להפיץ את אור ה' בעולם. מתוך הבנה שהדרך הכי טובה שיהודי יכול לחיות בה היא דרך של חיבור לקב"ה, לדרך התורה וליהדות שלו, עלינו לפעול בכל הכוח כדי לחבר כמה שיותר יהודים למעגל הזה, ולייצר בהם שמחה וגאווה בהיותם יהודיים ורצון להיות חלק מהזכות הזו.

בשביל זה, אנו עצמנו צריכות להיות מוארות ושמחות בהליכה בדרך ה', והאור הזה מעצמו כבר תפשט ויאיר הלאה.

יישום נושא:

אפשר לחבור לקרוב ללב ולהכין מארזים לקראת חנוכה.
אפשרי להכין עם החניכות שלט "אוהב את עם-ישראל? צפור פעמיים",
ולצאת לצומת הקרובה.

נספחים:

נספח 1 - משל הספינה

ספינה מלאה אנשים הפליגה בים. היו בה מבוגרים וצעירים, נשים וילדים,
סוחרים ונוסעים אחרים. כל נוסע קיבל תא נפרד באנייה הגדולה.
יום אחד שמעו הנוסעים קול של מקדח. הרעש נשמע מבטן האנייה. איש לא ידע מי
קודח ולמה הוא קודח.

עצ שנתלה אחד הנוסעים החליט לנקות חור בתחתית האנייה. כך עלה
ברצונו. נהלאו הנוסעים, רצו מיד אל האיש ואמרו לו: "מה אתה עושה?! תפסיק
מיד! האינך רואה שאתה הולך להטביע את הספינה?!"

כעס עליהם האיש ואמר: "צאו מכאן מיד, אין זה עסקכם להתערב במה שאני
עושה בחזרי הפרטי! שילמתי במיטה כספי עבור החדר שלי, ומותר לי לעשות כאן
מה שאני רוצה."

אמרו לו האנשים: "שטה שבאולס! הרי כולנו בספינה אחת, והחור שאתה עושה
בחדרך הפרטי יטביע לא רק אותך, אלא את כולנו"

(עובד של שלט רשמי).

פסח 2020: הישראלים שרו וחגגו במרפסות

שירי החג נשמעו ממרפסות רבות ברחבי ישראל. בשכונת נוה נוי בבאר שבע חגגו את סדר הפסח ברחוב, ובבתי החולים ובמלונות הבידוד ציינו את החג כהלכתו.

22:52 כ 31/8

יהודי ישראל והעולם, המורגלים לחגוג את פסח בסעודה גדולה בחיק המשפחה, ציינו הערב (רביעי) את ליל הסדר במתכונת שונה מהרגיל. תופעה מרגשת במיוחד נרשמה כשבשכונות רבות ברחבי הארץ תושבים יצאו למרפסות ושרו יחד את שירי החג. דווקא בבתי החולים ובמלונות הבידוד, יכלו לחגוג את הפסח באופן המזכיר יותר את החגיגה המסורתית. את פקקי התנועה המסורתיים החליפו הפעם מחסומי משטרה ותנועה דלילה מאוד בדרכים.

(כאן חדשות)

הערב, כשכולם ישבו סביב שולחן החג, יצאו רבים מתושבי אשדוד בשעה 20:30 למרפסות, ובמקום חגיגות משפחתיות גדולות סביב שולחן הסדר - שרו יחד בכל הרובעים את "מה נשתנה" בצורה מרגשת ועוצמתית. את הרעיון יזם שר הביטחון נפתלי בנט, אשר העביר מסר - שהפסח הזה אף אחד לא יישאר לבד או ירגיש לבד.

(אשדוד נט)

נפתלי בנט - Naftali Bennett

July 29, 2012 · 🌟

מחורבן לבנייה - רצח טלי חטואל ז"ל וארבע בנותיה: הילה (11), הדר (9), רוני (7) ומירב (2), והבנייה החדש.

אתמול בלילה, בערב תשעה באב, פגשתי את מומי מלכה (בתמונה), אביה של טלי חטואל ז"ל, לקראת פאנל באשקלון בנושא אחדות-ישראל. בפאנל המיוחד השתתפו גם ידידי, הרב חיים אמסלם, והרב קובי בורשטיין מגוש קטיף.

לפני שמונה שנים ארבו מחבלים למכוניתה של טלי חטואל שנסעה עם בנותיה בציור כיסופים. לאחר הירי הראשוני על הרכב שבו נסעה חטואל, התקרבו אליו המחבלים ויררו על טלי ועל ארבע בנותיה מטווח קצר, כשהם מוודאים את הריגתן בנפרד. אם וארבע בנותיה היפהפיות. איך.

מומי מלכה איבד את בתו ואת ארבע נכדותיו. אין מכה גדולה מזו. אך הוא בנה בית מייוחד באשקלון. בית של שיח ולימוד. בית של חיבורים. בית של תקווה גדולה שררבות ישראלים כבר עברו דרכו.

דוד חטואל, בעלה של טלי ז"ל, אשר איבד את כל עולמו, התחתן שוב, ובנה בית חדש בישראל. נולדו לו ארבעה ילדים.

שום דבר לעולם לא יקהה במאומה את עוצמת הכאב והאובדן הנורא. אך האבל היהודי לא נועד רק להתכנס בכאב, אלא להמשיך הלאה, ולהיבנות מחדש, גם כאשר נראה שאי אפשר.

מול הרשע המוחלט של הצד השני, אנו נמשיך לבנות את הארץ, העם והמדינה שלנו. וננצח.

[See Translation](#)

דוד חטואל, שאיבד את אשתו וארבע בנותיו בפיגוע בציר כיסופים ועמיחי ושירה איש- רן שאיבדו את בנם החינוק בפיגוע בצומת עפרה, מספרים על התמיכה שהם מקבלים מארגון "משפחה אחת".

דוד חטואל:

שוב נכנסת "משפחה אחת". נסיעות לחו"ל - שינוי שגרה וחוויות חדשות קצת להקל על הכאב, על השגרה החדשה הבלתי נתפסת. כל יציאה כזו הייתה מושקעת לפרטי פרטים, דאגו לכל מחסורי רק שארגיש טוב, שאתאוורר, שאחזור עם כוחות להתמודדות היומיומית שלי, ללבד שלי.

איך אוכל לתאר במילים את התחושה הזו שלאנשים שעד עכשיו לא הכרתי כל כך אכפת ממני, כל כך רוצים לעזור לי בהחלטה להמשיך ולבחור בחיים.

הקשר עם מארק ושונטל, מקימי העמותה, הפך מהר מאוד לקשר אישי חם ואוהב משפחה ממש. לאחר שהתחתנתי בשנית, הליווי של "משפחה אחת" המשיך, למרות שלכאורה השתקמתי הבינו ב"משפחה אחת" שזו עבודה יומיומית מאתגרת של בחירה.

עמיחי ושירה איש-רן:

משפחה אחת היא עמותה נפלאה, מלאה באנשים זהב שעוזרים המון לנפגעי טרור, תומכים בהורים שכולים, יתומים, אחים ואחיות שכולים ואלמנים ואלמנות וגם בפצועי פעולות איבה ופצועי צה"ל.

היא גם נותנת מענה למשפחות של הנפגעים ומבינה שגם הם חלק מהסיפור המורכב והכואב של שכול ופגיעה.

העמותה מסייעת בכל מה שצריך מהדברים הגדולים כמו טיפול פסיכולוגי ומגוון רחב של תרפיות שונות, עזרה משפטית, סיוע כספי, חופשות, קייטנות וימים חווייתיים ועד הדברים הקטנים יותר כמו הבאת כל מיני פינוקים לפצועים ולמשפחות בבתי החולים והכל באהבה גדולה, בחום, בסבלנות אין קץ ובחיוך.

העמותה עזרה לנו המון בתקופתנו בבית החולים בכל דבר שהיינו צריכים כמו אוכל מפנק, שמיכות, בגדים ואפילו נעלי בית ובמיוחד באוזן קשבת ובתמיכה אינסופית. כשפגשנו את מינדי, אחת העובדות המסורות והמדהימות בפעם הראשונה היא אמרה לנו "מעכשיו אני דודה שלכם ויש לכם משפחה גדולה וחדשה שפה בשבילכם".

מאז ועד היום, העמותה ממשיכה בטיפולים למיניהם בהקשבה תמידית וביוזמות שמתחדשות כל הזמן ועל כך אנחנו רוצים להודות להם מעומק הלב.

העמותה הזו עובדת מהלב בענווה גדולה ובנתינה ענקית אבל כל זה מתאפשר בזכות התורמים הנדיבים שרואים כמה העמותה הזו מצילה נפשות, פשוטו כמשמעו.

אנחנו קוראים לכם להצטרף להיות חלק ממפעל החשוב, המשמעותי והייחודי הזה ושרק נשמע ונחווה בשורות טובות ואירועים טובים ומשמחים בעז"ה.

(ערוץ 7)

קרוב ללב - החיבור שעושה את ההבדל

ארגון "קרוב ללב" פועל ליצירת מפגשים בין דתיים וחילונים, במטרה לחזק את הלכידות החברתית בישראל.

הפעילות אינה מיועדת למפגשים רחוקים מעבר לים או מחוץ לעיר, אלא דווקא בבית פנימה. בתוך השכונה ולפעמים אף בתוך הבניין. מידי חג מייצר "קרוב ללב" ערכות חג ייחודיות. הערכה, לבד מהתוכן שיש בה, היא בעצם ה"סיבה למסיבה" והגורם המפעיל את השכנים להיפגש יחד. בימים שלפני החג, אלפי מתנדבים מכל הארץ מקבלים לביתם את הערכות, ועם הערכה דופקים על דלת השכנים כדי לאחל חג שמח, לשבור סטיגמות ולקרב לבבות.

אנו פועלים מתוך אמונה שעל כל אחד מאתנו מוטלת האחריות לחולל שינוי בסביבה הקרובה לו ולקיים דיאלוג וקשר בין-אישי עם שכניו המנהלים אורח חיים שונה משלו.

אין לנו ספק שגדל פעילות זו, נצליח ליצור שינוי חיובי בשיח החברתי כולו, כי אחדות גדולה מתחילה במעשים קטנים...

לומדים להתקרב - תכנית בתי הספר של קרוב ללב

ארגון "קרוב ללב" פועל לא רק בקרב משפחות במרחב הפרטי אלא גם בקרב תלמידים. תכנית מיוחדת המשותפת לבתי ספר ממלכתיים וממלכתיים-דתיים בשם "לומדים להתקרב" פועלת זו שנה שנייה, ונוסדה במטרה להפגיש וליצור למידה משותפת בין תלמידים בבתי ספר בני אותה עיר.

ארגון "קרוב ללב" מעניק הזדמנות לתלמידים להשתלב בתהליך היכרות ולימוד תכנים משותפים וברבים מהמפגשים משתתפים גם הורי התלמידים. תכנית זו הינה רק ריית הפתיחה לקשר האמיץ שנוקם בין התלמידים ומשפחותיהם, ונשמר גם מעבר לכותלי בית-הספר.

לשמחתנו משרד החינוך זיהה את הפוטנציאל שיש במיזם זה, והתכנית מתבצעת בשיתוף פעולה עמו. עד היום הצטרפו לתכנית כמאה בתי-ספר בכל רחבי הארץ.

2014 | חטיפת שלושת הנערים

בת-גלים שער חוזרת ליום שבו בנה, גיל-עד, נחטף עם נפתלי פרנקל ואיל יפרח

בת-גלים שער

השכול והאובדן מלווים אותי יום-יום בכל צעד ושעל. מה שמשנתנה זו ההבנה שאפשר לחיות חיים מלאים למרות זאת, לצד זה.

זה קרה ביום חמישי בערב. ט"ו סיוון, קיץ תשע"ד, 12 ביוני 2014. אני עדיין מריצה את זה בראשי. שלושה נערים יוצאים משיבה, נפגשים בצומת אלון שבות בגוש עציון, בדרכם הביתה לשבת. שניים מהם, בני גיל-עד שער ונפתלי פרנקל, לומדים באותה כיתה. השלישי, איל יפרח, נמצא שם כבר לפנייהם. לאחר זמן מה מגיע רכב עם נהג ונוסע לצידו. חזותם נראית חרדית. השלושה עולים לרכב בחיוך. תוך דקות ספורות מתברר שזו חטיפה. גיל-עד מצליח להתקשר למשטרה ולהודיע על החטיפה מבלי שהחוטפים ישימו לב. מאבק קצר באוויר מסתיים ברצח אכזרי של השלושה.

במשך ח"י ימים עצרה מדינה שלמה את נשימתה. ח"י ימים של חיפושים. ח"י ימים של דאגה ואי-ודאות. של חיבוק, של אהבה, של אופטימיות מדהימה. של ביחד. השנה אנו חוגגים 70 שנה למדינה שלנו. הסיפור הזה הוא הסיפור שלי, שלך, של העם שלנו. מדינה שצומחת מתוך כאב אך לא נשארת בו. מדינה שהעם שחי בה משלם מחיר ועם זאת אוהב אותה וקשור אליה בכל נימי נפשו. ישאל את עצמו כל אחד מאיתנו: איפה הייתי בקיץ המשמעותי הזה? כמה טוב ראיתי בעצמי, כמה טוב באנשים שסביבי, בעם הזה? באחריותנו להמשיך את הטוב הזה הלאה, בלי לחכות לרגעי משבר וקושי.

אנחנו, המשפחות, בחרנו לקחת את הכאב לעשייה משמעותית. ייסדנו את "פרס ירושלים לאחדות ישראל", המחולק מדי שנה בטקס בבית הנשיא ומתקיים ב"יום האחדות" – הסמוך ליום השנה לזכר הנערים. גיל-עד היה קשור מאוד למטבח, לאפייה ולהכנת דברי מתקה. הוא אהב לפנק את הסביבה בהבנה שהמתוק פותח את הלב. ולכן, בעקבות אהבתו, התפתח כמעט מעצמו מיזם "מתוק בלב", סביב יום הולדתו שחל בשבת האחרונה. בחודש הזה אנשים מכינים משהו מתוק ונותנים אותו למישהו שהם לא מכירים. אנחנו מזמינים אתכם לקחת חלק בפרויקט ולשתף בדף הפייסבוק "המטבח של גלעד".

ובאשר לי – כפי שכתבתי בספרי "מה ילד יום" – מורכבות החיים מאפשרת לכאב ולשמחה להתקיים בתוכי זה לצד זה. מה שלא משתנה זה הגעגוע שאין לו סוף. עדיין בוכה בתפילות. עדיין בוכה. עדיין חסר ילד.

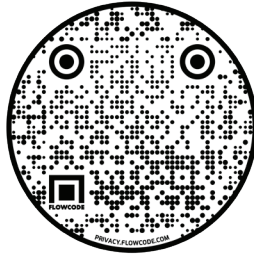
(לקוח מynet)

פעולת ביסוס רביעית

עם סגולה

חלק א':

נראה את הסרט ה"מתייג" (סרקו את הברקוד המצורף)

נעצור באמצע הסרט, בדקה 2:52 (אפשר שנייה קודם), ונשאל את הבנות האם הן מסכימות עם הסטיגמות המוצגות בסרט, ומה הן חושבות עליהן. נמשיך את הסרט עד סופו, ונסכם: אפשר היה לכתוב במקום "ישראלי" "יהודי", כי זה מה שמאפיין את היהודים בכל העולם – כוח הערבות שלהם והאחדות ביניהם. ברגע שיש משימה – כולם מתגייסים ונותנים מעצמם, בלי לחשוב שהאיש הזקוק לעזרה לא ראוי. להפך, עלינו לאהוב אותו ולקרב אותו ולראות אותו כיהלום.

חלק ב'

נקרא עם הבנות את הסיפור הבא:

"הדבר איננו באמצע הרצאה שיש לה' שמה קרליבך בפני חברי מועדון יהוונים של מנהטן.

לפתע שיסע אחד השומעים את דבריו באיננות והקשה עליו במפליץ:

"שמה!" הוא תבע, "אנחנו אוהבים את השירים שלך, וגם הסיפורים החסידיים שלך נחמדים מאוד, אבל דבר אחד בק מפריע למה מאיתנו ואנחנו פשוט לא יכולים להבין אותה: למה אתה מתעסק הרבה כל-כך עם מסכנים ומשוגעים?"

שמה איטף את זקנו בהרהור, וסקר במבט את ילבי החזר.

"אתה יודע, ענה, "אני בטוח שכל מי שילב כאן היום הוא מן המומחים הגדולים והנחשבים בעולם בתחום התכשיטנות. אני צודק?"

היושבים בקהל מיהרו להנהן לאות הסכמה.

"ורבים מכס", המשיך ר' שלמה, "בוזאי מומחים גדולים ליהלומים, נכון?"

"כן, וזאי, אנתנו מומחים גדולים!" הסכימו היהלומנים.

"אז תגידו לי, שאר ר' שלמה, "האם אי פעם נפל לידיכם יהלום שולל מיליון דולר
וברקתם אותו בטעות לאשפה?"

כל היושבים בחדר פרצו בצחוק. "השתלעזת?" צעק אחד מהם.

"יהלום זולמי של מיליון דולר לכהן? היינו מבינים תוך שנייה מה יש לנו בידי! אנתנו
מומחים!"

שלמה השתהה ארע, סקר במבטו את האנשים, ואז אמר בקט,

"אתם יוצאים, חברים מתוקים, אללה לכם סוג - גם אני מומחה ליהלומים.

אני הולך בהרחבות העולם מדי יום, וכל מה שאני רואה זה את היהלומים
היקרים בעולם מהלכים סביבי.

כמה מהם צריק אולי להוציא מהבול ונקות קצת, אלוט קצת, אבל חברים,
אחרי עולם את זה - הם כל-כך מאוירים, ממש כמו המרליות הכי טהורות,
הכי זכות והכי מושלמות שתראו בכל הקריירה שלכם."

"חברים מתוקים," סיים ר' שלמה, "בהקשה תנסו לזכור את זה, מפני שזה
ממש הדבר הכי חשוב שצריך לדעת בחיים.

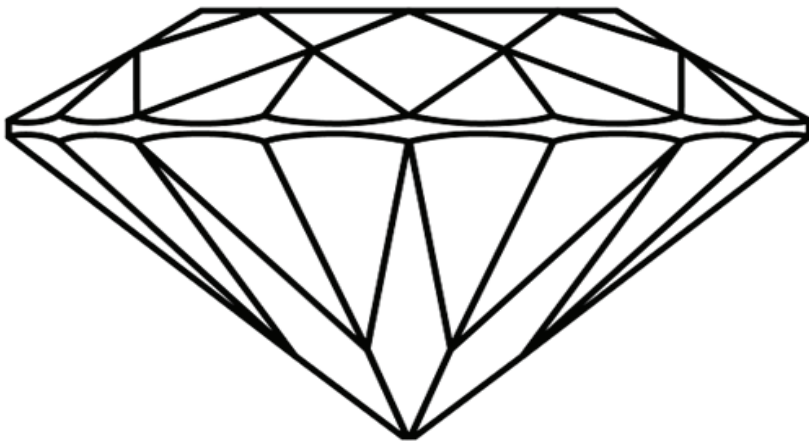
כל אחד... כל אדם... הוא יהלום זולמי."

נסביר לבנות שהיהלום היהודי הוא הניצוץ היהודי שקיים בכל אחת מאיתנו, נקודת החיבור שלנו ליהדות - הנקודה שבה אני חזקה ובה אני שמחה. נחלק לכל חניכה דף שמצויר עליו יהלום, וכל בת תצטרך לכתוב על הדף הזה מה הוא היהלום היהודי שלה.

מסר:

השבוע עסקנו ברצון לקרב כמה שיותר יהודים ולהראות להם את הדרך, "כשאני מואר - אני מאיר", בכך שאני רואה את הטוב של כל אחד ואחת, ופועלת בשביל כולם, ואל כל אחד אני מדברת ברמה שלו - אפשר לחדור לכל לב בעם, ובזכות הסגולה הזו של "עם אחד" ישפיע עם-ישראל על העולם כולו.

נספח לחלק ב'

.....
מערך פעולות לשבטים
מעוז-נחלה
.....

פעולה ראשונה - עברי אנכי! לשבת פתיחת חודש ארגון - פרשת וירא

למלא

עם ישראל הוא עם נצחי, ואף שעברנו דברים קשים לאורך הדרך, חזרנו לארץ והקמנו פה מדינה, ברוך ה'. בפעולה השבוע נעסוק בהתפעלות שאנו רוצים לעורר בכך שעם-ישראל הוא עם של נצח. נרצה לחדד את העובדה שלמרות כל התלאות שעברנו, חזרנו לארץ והקמנו בה מדינה יהודית - שזהו נס עצום.

עצמ'ס:

כרטיסיות אירועים היסטוריים

פתקי הנחיות לתופסת

קטע של מארק טווין (בגדול)

קטע של הרב פילבר (לפי מספר הבנות)

שלב א': הכרות עם ההיסטוריה של העם היהודי.

נפתח בתחרות בין שתי קבוצות. כל קבוצה מקבלת רשימה של מאורעות (נספח 1) וצריכה לנסות לסדר אותם לפי סדר כרונולוגי. המנצחת היא הקבוצה שסידרה את האירועים לפי הסדר הנכון בזמן הקצר ביותר.

נעשה סבב, וכל אחת תאמר מאלו מדינות הגיעו הסבים והסבתות של הוריה.

אנו רואים שהעם היהודי עבר תלאות בכל העולם, ובכל-זאת בסופו-של-דבר הגיע לארץ והתקבץ מכל הגלויות.

שלב ב': התפעלות מכך שעם ישראל הוא עם של נצח.

שחק תופסת בצורה הבאה:

כל חניכה מקבלת פתק שעליו כתוב כיצד עליה לנהוג במשחק: על פתק אחד כתוב 'תופסת', על פתק אחר כתוב 'גם אם תפסו אותך תמשיכי לשחק כרגיל', ועל שאר הפתקים כתוב 'אם תפסו אותך את נעמדת בפריז!'

משחקים עד שמגיעים למצב שבו כולן קופאות במקום – עומדות בפריז, חוץ מהתופסת ומבת אחת שבורחת.

בהתאם למצב הקורונה: התופסת תיעזר במטפחת ובעזרתה תתפוס את הבנות.

נניח על הרצפה את הקטע שכתב מארק טוויין (נספח 2) ונקרא אותו יחד. נסביר קודם שמארק טוויין היה גוי אמריקאי, אבל כשהתבונן בהיסטוריה התמלא התפעלות מחיי הנצח של עם-ישראל.

נסביר לחניכות: כמו שיש אחת שהתופסת לא השפיעה עליה, כך עם ישראל בגלות – הוא נרדף, ובכל-זאת הוא תמיד שרד, תמיד נשאר בנצחיותו. הניסיון של העמים האחרים 'לתפוס' את עם ישראל לא צלח. (זו מתודה שמטרתה להמחיש את יכולת ההישרדות הנצחית של עמנו).

נשאל את החניכות: מדוע לדעתכן עם-ישראל שרד וממשיך להתקיים כל-כך הרבה שנים? נדון בכך.

שלב ג': סיכום – נצחיותו של עם-ישראל נובעת מהחיבור לתורה
נחלק לבנות את דברי'ו על הרב פולבר (נספח 3), ונקרא אותם.

נסכם: ה'סוד' ששמר על עם-ישראל בכל הגלויות, ששמר את המנהגים המיוחדים, וגרם לכולם לחזור לארץ-ישראל אחרי שנים כה רבות בגלות, הוא התורה, עצם היהדות שלנו.

החודש נעסוק ב'זהות יהודית'. נברר באופן אישי מהי הזהות של כל אחת ואחת מאיתנו, ומה צריכה להיות הזהות של עם-ישראל, העם היהודי. ראינו היום שהיהדות היא זו ששומרת ומקיימת אותנו, ולכן כדי להמשיך להתקדם ולהתעצם – עלינו להתחזק ביהדות שלנו, וזה מה שנעשה החודש בעזרת ה'.

יישום נושא:

לארגן מפגש זום עם קבוצת בנות בגילן של החניכות ממקום כלשהו בעולם. להכין מראש פעילות או שיח מונחה – איך מתנהלים החיים אצלנו? איך נראים שבתות, חגים? מה קורה בקהילה?

נספחים:

נספח 1- רשימת אירועים:

אונסו ספר 3	גלות בבל	חורבן בית שני	חורבן בית ראשון
אנציוספיה	יצאת מצרים	מלחמת העצמאות	

נספח 2 - מארק טוויין, סופר אמריקאי מהמאה השבע עשרה:

"המצרים, הבבלים והפרסים קמו בזמנם, מלאו את שמינו בכוכבי שביט עד שזום דעך ונמוג לחלוטין. בעקבותיהם באו היונים והרומאים ברעמים כבירים עד שנשתתקו ונעלמו. עמים אחרים זנקו והחזיקו בלפיד הגדול עד שכבה, וכיום הם יושבים בחשכה תחת השמש.

היהודי ראה את כלם, נצח את כלם ועוד אינו מראה סימני התדרדרות, גם לא תופעות של זקנה, לא תשישות ולא אובדן תנופה. ערנותו לא כהתה וחכמתו לא פגה.

כל הברואים חדלים פרט ליהודי, כל עוצמה כורעת, רק שלו שרירה וקימת.

מהו סוד חיי הנצח?"

נספח 3 - מתוך הספר "אילת השחר"/הרב יעקב פילבר

"הגדולה בסיבות ששמרו את ישראל לבל יאבד את יחודו בגלות היתה התורה.

התורה הבדילה את ישראל מכל עם ולשון ונתנה לאומה מולדת רוחנית תחת המולדת הגשמית שאבדה לה, וכך מובא במדרש ספרא (ויקרא כו, מד): "לא מאסתים ולא געלתים' וכי מה נשתייר להם לישראל שלא נמאסו ולא נגעלו? והלא כל מתנות טובות שנתנו להם נטלו מהם, מה נשתייר להם?

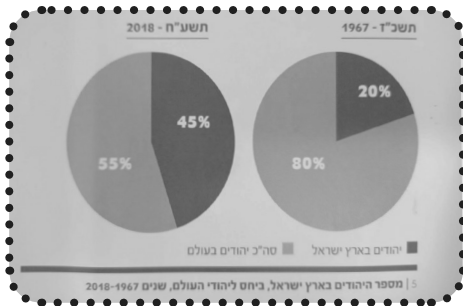
זה ספר תורה. שאם לא היה קיים לישראל לא היו משונים מאומות העולם כלום."

פעולת ביסוס ראשונה

עברי אנכי!

משחק משהק זיכרון עם הקלפים הבאים, כשהזוגות הם בצמד פסוקים מנבואות שהתנבאו על-ישראל, ותמונות ונתונים המראים את התגשמותן (מתוך הספר 'הנבואה' של הרב מנאחם אליהו).

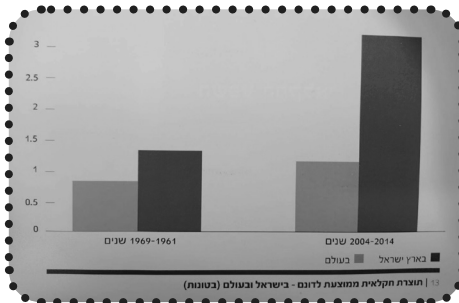
הזוגות:

"ושב ה' אלקיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיץ ה' אלקיך שמה".

"השממה הזאת כל כך מדכאת. לא בית, לא עקבות של תושבים, אפילו לא רועי צאן... רוב הארץ בה נסענו נראית כאילו מעולם לא הייתה מיושבת".
(תומסון- מדען ידוע שהגיע לארץ לצורך מחקר, 1866).

"והיתה ארצכם שממה" -
הבטחת ה' שהארץ לא תצמיח פרי לגויים.

"והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה".

**"אשים מדבר
לאגם מים וארץ
ציה למוצאי מים".**

**עצת אחים ניתנה
לערביי פלסטין לעזוב
את אדמתם, בתיהם
ורכושם.**

**"ואתם לא עמד איש
בפניכם"
- פחד הגויים בעת כיבוש הארץ.**

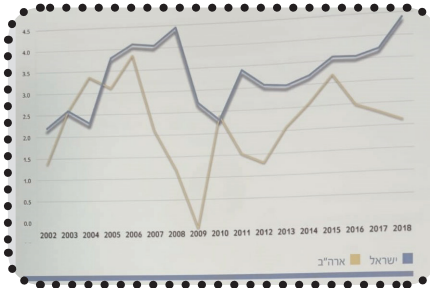
**"כי הנה ה' באש יבוא
וכסופה מרכבותיו"
- ה' נלחם לנו**

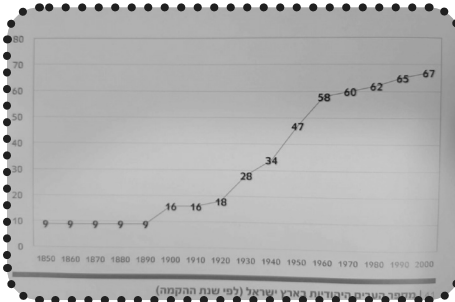
**"מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר תפרה
ונחלת את הארץ".**

”רבות מחשבות בלב
איש ועצת ה' היא
תקום”

”ואמרו רק עם חנם
ונבון הגוי הגדול הזה”.

”ונושבו הערים
והחורבות תיבנינה”.

”עברו עברו בשערים
פנו דרך העם סולו
סולו המסילה”.

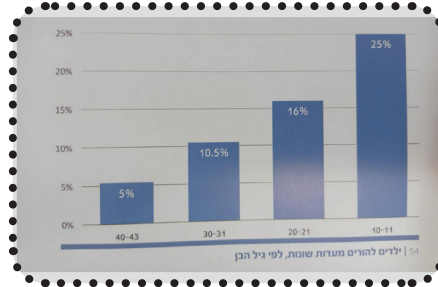
"ובאו עמים רבים [...]
לבקש את ה' צבאות
בירושלים".

"למען ירבו ימיכם
וימי בניכם".

"ששון ושמחה ישיגון
נסו יגון ואנחה".

"ונתתי להם לב אחד"
- אחדות עם-ישראל.

נסכם: אנחנו זוכות להיות היוג בדור של גאולה, שהמשק אלפיים שנות לזות -
יהודים בכל רחבי תבל חזמו להיות חלק ממנו. לפעמים אנחנו שכחות להסתכל
מסביבנו, להכיר בנס העצום הזה של ראשית צמיחת גאולתנו ולהודות עליו, אבל
חשוב מאוד שנגד לעשות את זה, להבין את גודל השעה שאנחנו מצויות בה.
מתוך כך - נלמד מהמשק החודש על המשימה המיוחדת והחשובה המוטלת על
כתפנו.

פעולה שנייה-יהדות! מזדהה?

לשבת חיי-שרה

מבוא:

בפעולה השבוע נעסוק במקום האישי של כל אחת ואחת ביחס ליהדות שלה. נברר את נקודות הקושי והחוזק האישיות שלנו כיהודיות, ומתוך כך נעצים אצל הבנות את המשמעות של להיות יהודייה עם מחויבות אישית לתורה. נבין שדרך זו אינה קלה בהכרח, אך היא הדרך הנכונה לחיות.

עצות:

עיגולים בשני צבעים לפי מספר הבנות

מצוות שונות בכרטיסיות

צ'ופר - ארמונו של מלך

שלב א': סיפור - מה זה אומר להיות יהודייה?

המדריכה תספר לחניכות את הסיפור הבא (הסיפור הוא רק בסיס, כדאי לחשוב איך לספר בצורה מעניינת ומפורטת יותר).

משפחה יצאה לשליחות - אבא, אמא ושתי בנות, פנינה ושקד. שקד התחברה מאוד לשכנה לא יהודייה שהייתה להם. היו להן שיחות נפש אל תוך הלילה. יום אחד השכנה שאלה את שקד: "אנחנו כאלה חברות טובות, את ממש מזכירה לי את עצמי. מה זה אומר בעצם שאת יהודייה? במה את שונה ממני?"

דיון: אם אתן הייתן שקד, מה הייתן עולות?

את הדיון ננחה בצורה הבאה: כל חניכה מקבלת משפט פתיחה (נספח 1), ודרך משפט הפתיחה צריכה להמשיך (מטרת משפטי הפתיחה היא להביא מגוון דעות לדיון זה, ולהבין גם את הטוב וגם את הקושי שיש בלהיות יהודייה).

שלב ב': בידור אישי של כל אחת לעצמה - מה אני מרגישה ביחס ליהדות שלי? נחלק לכל בת שני עיגולים בצבעים שונים. צבע אחד מייצג את היהדות, והשני את החניכה.

נבקש מהבנות לסדר את העיגולים בצורה כזו שתבטא את הקשר שהן חשות ליהדות שלהן, ואחר-כך נעשה סבב וכל אחת תסביר למה סידרה את העיגולים באופן שסידרה. אפשרות אחרת: נפזר על הרצפה חפצים שונים, וכל אחת תבחר חפץ שמבטא את הקשר שלה

ליהדות שלה ותסביר מדוע בחרה בו.

שלב ג': נקודות הקושי והחוזק שלי כיהודייה.

נפזר על הרצפה מצוות שונות (נספח 2), הבנות יסתובבו ביניהן, ויבחרו מצווה אחת שהן מתחברות אליה ואוהבות אותה, ומצווה אחת שמאתגרת אותן.

אחרי שהרוב בחרו, נבקש מהן לעצור איפה שהן עומדות, להתחבר לבת שעומדת בסמוך אליהן, ולדבר על הנקודות הבאות:

• למה אני מתחברת דווקא למצווה שבחרתי?

• מה מאתגר אותי במצווה שבחרתי?

• האם יש סיטואציות מסוימות שמאתגרות אותי כבת דתייה? אלו?

• מדוע ה' גורם לכך שיהיו לנו התמודדויות בקיום מצוות? למה אי אפשר שהכול ילך 'חלק'?

סיכום: ההתמודדויות שהקב"ה מצמן לנו בקיום המצוות באות לגדל אותן ולהכיר אותן לתורה.

נחזור חזרה למעגל, ונדון בשאלה האחרונה – למה יש לנו קשיים והתמודדויות בעבודת ה'? האם זה מעיד על פגם שיש בנו?

נסכם:

אנחנו יודעות שכל מה שקורה לנו בחיים מדויק ומושגח. גם ההתמודדויות והקשיים. הקב"ה מזמן לנו אותם כדי שנברר ונחזק את החיבור שלנו לתורה, נלמד יותר על טעמי המצוות, ונקיים אותן מתוך בחירה.

אפשר לקרוא עם הבנות את נספח 3, או לספר אותו בעל-פה – משל על התמודדויות עם קשיים.

לכל אחת מאיתנו אופי אחר, כישרונות שונים ונקודות חוזק אחרות, ובהתאם לכך יהיו גם ההתמודדויות של כל אחת בחייה. ולכן יש לכל אחת את השביל המיוחד שלה, ומתוך הברור שנעשה, ומתוך ההיכרות עם עצמנו – גם נקודות האור וגם נקודות הקושי – נוכל לגדול, לחזק את הזהות היהודית שלנו, ולמלא בצורה טובה יותר את השליחות שה' ייעד לנו בעולם.

נחזק את היש' אכאמיון le מלק' (נספח 4).

נשיר יחד, ונסביר שאנחנו צריכות לחיות מתוך הרגשה שכל העולם הוא ארמונו של הקב"ה ומנוהל בידינו, והקשיים שאנחנו חוות באים לגדל ולרומם אותנו.

יישום נושא:

יש לכולנו מחויבות לתורה ולמצוות, אך כיוון שברוך ה' יש הרבה מצוות - הטווח שלהן רחב מאוד. לכן כדאי לבחור מצווה אחת ולהתמקד בה - ללמוד עליה, לחשוב איך אפשר להשתפר בקיום שלה ואיך להתחבר אליה יותר. נחשוב על מצווה שרלוונטית להרבה בנות בשבט ומהווה אתגר בעבורן (אפשר להעביר שאלון, או לתת להן להציע רעיונות).

נספחים:

נספח 1 - משפטי הפתיחה:

להיות יהודייה זה עבודה קשה כי...

בתור יהודייה יש לי מחויבויות שאין לגויים, וזה...

להיות יהודייה זה סך-הכול משהו שעובר בתורשה ו...

אם הייתה לי בחירה הייתי בוחרת להיוולד/לא להיוולד יהודייה, כי...

להיות יהודייה זה מדהים כי...

להיות יהודייה זה מאוד מאתגר ביום יום כי...

זאת מציאות החיים שלי, אני לא מכירה משהו אחר, אבל...

נקודה שאני לא מתחברת אליה ביהדות היא...

נספח 2 - מצוות:

חשב להדפיס כל מצווה כמה פעמים, כדי שחמה בנות יוכלו להחזיר את אותה מצווה.

לא לקנא	ללא תורה	החתנה בין בשר אחיה	אברך ברכת המצון
אטול יביוס	להתלבש בצניעות	להשיח על אחותי הקטנה	אצור אחברות ללא מצב אחרון
את צדקה	תפילות מנחה	תפילות שחרית	לא אנקוס
כיבוב הורים	שמירת שבת	שמירת האלון	עין טובה
הכנסת אורחים		צומות	

בת הטבח התלוננה, בשיחה עם אביה, על הקלפי אשר בהתמחויות עם הבנות בחיים.

הטבח האבילה למטבח והראה לה שלשה סירים שבהם רתחו חים. בסיר הראשון הוא עס לזר, בסיר השני הכניס ביצה ובסיר השלישי עסק לזרזירי קפה. לאחר זמן מה שלף הטבח את הזרזירי מן הסיר ועם אותו הצלחת, זל את הביצה מן החים הרותחים והניח אותה בקערה, סיון את הקפה ומזל אותו בספל.

הביט בהתו ועל: "מה את רואה, יקירתי?"

הבת התקרבה לשולחן ובחנה את התזריים: הזרזירי היה רק ונמק. היא קיפסה את הביצה, שהייתה קשה. הקפה הדיף ריח נפלא וטעמו היה טוב ונמק.

אמר הטבח: "כך בני אדם שונים המתמחויות עם קלפי זכה. החים הרותחים הם אותו מצב נתון בעבור שלשת החומרים: הזרזירי שהגיע לחים קשה - התרכך עם מאוז, וכעת אפשר לזרזיר אותו בקלות. הביצה, שהגיעה עדינה ונזלית תחת קליפתה הדקה, התקשתה כולה. פולו הקפה, לעומת זאת, הם יוחזיים. לאחר שהותם בחים הרותחים, הם הפכו את החים עצמם למזרזירי מלכה.

"לאיזה מהם את זימה, בתי היקרה? כאשר הציות מניעות למפתן זיתק, איך את מנימה? כלזר שנראה חזק אך מאבד תכונותיו במצבי אחד? כביצה בעלת אופי עדין מקשה את ליבה לאחר כל אתגר? שנראית אותו דבר מהחודף אך ליבה ונמשתה התקשו עם מאוז? או אולי את פולו קשה, אשר תפקידו בחיים להפוך את המצב הכואב לזכר הטוב ביותר שאפשר? הקפה מגיע לתכונותיו הטובות ביותר את שהחיים בשיא הרתיחה."

ספח 4:

אריאלו של אלק/בנימין אריאלו

ואם תחנה עליך מחנה	אל תפחד ללכת אל האופק המתוק
רק שלא ירא לך	על אף כל הצללים האורבים בדרך
ואפילו אם תקום עליך מלחמה	לך בידיעה ברורה שאין להם כלל נגיעה בך
זאת תהיה האמונה שלך.	ורק מצער פחדך הם שואבים את כל כוחם נגדך.
כל העולם כולו	תבטיח לי
ארמונו של מלך	שבקרוב עליך מרעים
וכל אחד יודע שבתוך ארמון	לאכול את בשרך
רק רצון המלך נעשה	לא תעצור לרגע
ברח לך אליו	ומבלי שתצטורך להביט אחורה
יסתיך בסכה	תדע
יסתיך בסתר אהלו	המה כשלו ונפלו
תחזה בנעם פניו	
ותבקר בהיכלו.	

פעולת ביסוס שנייה

יהדות! מזדהה?

המטרה של הפעולה הזאת היא להזכיר לכל חניכה מה היא היהדות עבורה, ואף ללפצמים יש קולו בשמירה על מצווה זו או אחרת, צריך להתמקד בצדק שבה אפשר להתגבר על הקושי. לכל חניכה יש נקודות חובק שיכולות אסייע לה להתגבר על קשיים אלו.

כל חניכה תקבל דף ותכין ציפור מקיפולו נייך (הוראות מצורפות).

כל אחת כותבת שני דברים על הכנפיים של הציפור: על כנף אחת מצווה שהיא הייתה רוצה להתחזק בה, ועל הכנף השנייה את נקודות החובק שלה שיוכלו אסייע לה בהתחזקות.

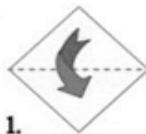
בן אדם, עלה למעלה עלה.

כי כח עז לה יש לה כנפי רוח, כנפי נשרים אבירים.

אל תכחש בם פן יכחשו לה.

דרוש אותם - וימצאו לה מיד.

כנפי הרוח שלך הם:

1.
Start with a standard 8 1/2 x 11 inch sheet of paper and then cut it into a square. Fold the square in half diagonally.

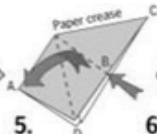
2.
Fold in half from right to left diagonally again.

3.
Spread the pocket out from the inside and fold to make a small square.

4.
Your paper should look like this. Now turn it over to start step five.

5.
Fold Point B onto Point A, while at the same time folding the paper crease inward so that Point C is touching Point D.

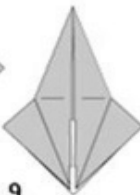
6.
Here's the tricky part. Fold left and right corners toward the center line along the red valley line and then fold the top corner along the blue valley line.

7.
Note: The folds from step 6 are only to create a crease. Your paper should look like this.

8.
Now, open the pocket by pulling the bottom corner up and fold inward along the crease. Some creases will become inverted.

9.
The figure should look like this. Be careful to score the edges and corners cleanly. Turn over and do the same (Steps 6, 7, 8).

10.
Fold in the lower flaps made in step 9. Now you have the base. You've come half way, and the rest is downhill.

11.
Making sure you have the right side up, valley fold on the dotted lines, using the top layer only.

12.
The figure should look like this. Turn over.

13.
Do the same as step 11. Getting hard? Don't give up. You're almost there!

14.
Reverse fold at dotted lines to form the head.

15.
Slightly open the side and bring the head part up like this.

16.
Bring up at this point and press down. Do the same to form the tail on the other side.

17.
Reverse fold at dotted lines to form the beak. You can select the length of the beak.

18.
Bend the wings down and out into the proper position. You can bow in from the bottom.

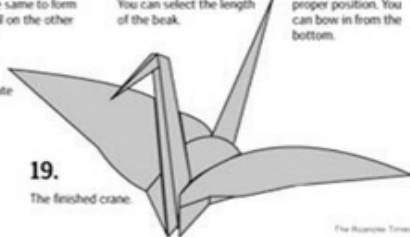
How to make an origami crane

Origami is the ancient Japanese art of paper folding. The goal of this art is to create a given result using geometric folds and crease patterns preferably without the use of gluing or cutting the paper medium.

Origami refers to all types of paper folding, even those of non-Asian origin.

Origami uses only a small number of different folds, but they can be combined in a variety of ways to make intricate designs. In general, these designs begin with a square sheet of paper whose sides may be different colors.

SOURCE: www.origami.com/

19.
The finished crane.

The Origami Times

פעולה שלישית - שוס להיות דוס

לשבת תולדות

- לזמן

זו זכות גדולה להיות יהודי! בפעולה השבוע נעסוק בכך שעלינו לשמוח על האפשרות להיות יהודיות שומרות מצוות. נעצים אצל הבנות את התחושה כי את המצוות כדאי ונכון לקיים מתוך שמחה והתלהבות, ולא לקיים אותן כמו רובוט שממלא פקודות.

עזר'ס:

פתקי רגשות

קטע - משנה

קטע - חברים מקשיבים

שלב א': בתור יהודים יש לנו הרבה מצוות לקיים, מלא חובות. מה טוב בזה? זה לכאורה מקשה על החיים.

נחלק את השבט לשתי קבוצות. כל קבוצה תעמוד במעגל בצורה הבאה: הבנות עומדות עם הפנים כלפי חוץ המעגל ומשולבות ידיים זו עם זו. עליהן לעבור ככה בשלושה מקומות או ליד שלושה אנשים בסניף (מקומות ואנשים שהמדריכה תקבע, למשל - חדר צוות, קומונרית וכדומה) ולהגיד "שבת שלום" כולן ביחד.

בהתאם למצב הקורונה: נבחר משחק תחרותי אחר, שלא דורש מגע.

נשאל את הבנות - האם היה מאתגר לבצע את המשימה? למה ביצעתן אותה בכל זאת?

במשחק זה ראינו שכאשר יש לנו מטרה, אנחנו מוכנים להשקיע בעבודה. אמנם היה קשה ללכת במעגל הפוך, אבל רצינו לנצח. כך בשמירת מצוות - שמירת המצוות לא תמיד פשוטה, אבל היא מוציאה מאיתנו דברים טובים, ואנחנו עושים אותה מתוך מטרה - ללכת בדרך התורה ולהאיר באור ה'.

שלב ב': אפשר לקיים מצוות בשתי דרכים - ביובש, כמצוות אנשים מלומדה, או מכל הלב.

נבקש חמש מתנדבות. כל אחת מהן תצטרך לומר את המשפט: 'השבוע ביום שלישי מסיימים לצבוע את הקירות של השבט!', על-פי רגש מסוים שיהיה כתוב לה בפתק (נספח 1), ושאר השבט יצטרך לזהות את הרגש.

נסביר – ראינו עכשיו שמעבר למשמעות של המלים שהבנות אמרו, הייתה משמעות גדולה מאוד לאופן שבו הן נאמרו. כך יש שתי דרכים בשמירת המצוות – אפשר לקיים את המצוות בשמחה ובהנאה, ואפשר לקיים את המצוות כי חייבים. איזו דרך עדיפה?

שלב ג': אנו בוחרות לקיים את המצוות מתוך שמחה.

נחלק לבנות את נספח 2 ונלמד אותו יחד.

נקרא את המשנה, ונשאל את הבנות – איך אתן מבינות את המשנה הזו?

נלמד יחד את פירוש קהתי, ונסביר: אפשר להתפלל כאילו זאת חובה מבאסת, אבל אפשר להתפלל בכונה ובשמחה, ואז גם התפילה משמעותית יותר וגם נהנים יותר מקיומה. כמו התפילה – כך בכל המצוות – כשמקיימים אותן בהתלהבות נהנים ושמים מקיומן.

נשאל את החניכות – אתן מרגישות שאתן שם? מה יכול לגרום לנו להתנהל בצורה כזו, להיות מחוברות ונלהבות בקיום מצוות?

שלב ד': סיכום – חברים מקשיבים

נקרא את השאלה והתשובה המצורפות בנספח.

נבין את הזכות הגדולה שיש לנו בהיותנו בנות לעם היהודי, ונדבר על-כך שכאשר אנחנו מרגישות את הזכות הגדולה הזו, ומבינות את מעלתה – אזי גם קל לנו לקיים את המצוות מתוך שמחה והתלהבות. נזמין את הבנות לחשוב במהלך השבוע על דרכים נוספות שיכולות לסייע להן לשמח בהיותן יהודיות ובדרך התורה.

יישום נושא:

נחשוב איך אנחנו מחזקות את השמחה שלנו בהיותנו יהודיות, ומאירות אותה החוצה.

לדוגמה: להכין לסניף לוח 'שוס להיות דוס', לתלות בו קטעים של אהבת ה' אלינו ושמחה במצוות.

לעשות בסניף 'קיר מצוות', שבו בנות ירשמו מעשים טובים שעשו או קבלות

טובות שהן יקבלו על עצמן.

נספחים

נספח 1

התאהבות

התרשלות

אזילות

כזח

כזח

נספח 2

"[...]כשאתה מתפלל, אל תעש תפלתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא.[...] "(אבות, פרק ב, משנה יג).

קהתי: לא צריך שהתפילה תהיה חובה קבועה, שאין אדם עושה אותה אלא כדי למלא את חובתו, כמי שמעיקה עליו איזה מעמסה, וברצונו להיפטר ממנה מזהר, אלא, התפילה צריכה להיות רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא - להתפלל בכוונה בלשון תחנונים ובקשת רחמים.

התשובה התקבלה מחברים מקשיבים | י"ז בתמוז התשס"ו, 13 ביולי, 2006

שאל את הרב:

מה טוב בלהיות יהודי?
למה אני אמור להיות שמח אם אני יהודי?
היה הרבה יותר קל להיות גוי שומר שבע מצות בני נח.
הכבוד שאני מקבל מזה שאני יהודי, לא משנה לי, כיוון שהניסיונות שלי יותר קשים, הנפילות שלי יותר קשות, ובעצם אני חושב שבתור גוי היה הרבה יותר קל לעבוד את השם.

תוכן התשובה:

שלום,
אני רוצה לפתוח ולומר שהנקודה שהעלית היא נכונה מאוד, להיות יהודי זה לא קל! אני בטח לא צריכה לספר לך, אבל זה לקום בבוקר בזמן ולא לנסוע לים בשבת וליפול ולהתייאש ולקום שוב... לא קל זה ביטוי עדין ...

להיות יהודי זה שלוש תפילות ביום ולשמור נגיעה וכשרות ולשאול ב' חברים מקשיבים' שאלות שלאחרים אין.
להיות יהודי זה לקשור קודם נעל ימין ואחר-כך שמאל ולברך לפני שאוכלים ולחשוב לפני שעושים.

להיות יהודי זה לא קל!
אבל – להיות יהודי זה שמח... איך?
ראשית נקדים ונאמר: קל ושמח לא תמיד באים יחד! הריון זה דבר קל? לא! ובכל זאת אין שמח מלשאת חיים חדשים. אהבה היא דבר קל? בחודש הראשון... ובכל זאת אין כמו קשר עמוק ומושקע בין שניים שונים ואוהבים. דברים טובים נקנים בקושי!
חז"ל כתבו "לפום צערא אגרא" = כגובה הצער גובה השכר. הכוונה (לענ"ד) היא שכמה שמשקיעים יותר התוצאה משתלמת יותר.

קל? לא קל. טוב? מאוד!
ה' הוא מלך העולם, הוא אינסופי ובלתי נתפס בשכל. הוא גיבור ונורא, מלך עליון על כל הארץ ברא את השמש ואת הירח, ברא אותך ואותי, ברא את הזמן ואת האהבה.
ה' הוא אבא שלנו...

אתה מבין את זה?! אפשר לקלוט את האושר שבלהיות בן מלך מלכי המלכים? תאר לעצמך את הנסיך מסתובב במרחבי הארץ... איזה כבוד! ויש לנו סימני זיהוי - הבגדים שלנו. ואנחנו מסתובבים וכאילו אומרים: כן, אני יהודי! איך ידעתם? אה... לפי הכיפה... כן, אני בן המלך! איך זה?! לא, לא פשוט, לא קל, אבל – אני נכנס אל המלך קבוע שלוש פעמים ביום, ובכלל כשבא לי

אני קורא לו והוא שומע. כן, יש המון דברים שאסור לי לעשות והמון דברים שאני חייב (613) אבל ככה זה... אתם יודעים, בן של מלך... המעמד מחייב... הביאני המלך חדריו! בי מכולם בחר המלך! זה למה להיות שמח... יש עוד סיבות: כי ככל שמעמיקים ומתקדמים בעבודת ה' מגלים כמה היא טובה לנו כמה ההשקעה משתלמת ביום-יום וכמה היא משחררת את המחשבות ואת הרגשות ואת האין-סוף הטמון בנו. יום אחד אתה תקום ותגיד: וואו! איזה כיף להיות יהודי, טוב לי, אני שמח וזה בזכות כל מה שקשה לי.

אבל את המחשבות האלה, אם לא תחשוב לבד זה לא יעזור. אם אני אגיד שאני מרגישה ככה ושהאחרים שהרגשתי כמוך (הייתי פחות עמוקה ממך, נראה לי לפי השאלה, אבל בכל זאת...), אז תתחזק מהבחירה של ה' בך ותזכור שאני מבטיחה שיום אחד תקום ותחייך ותדע שהגורל שלנו כיהודים הוא טוב... כל-כך טוב... הכי טוב!

בשורות טובות,
חיוך אושר וקדושה,
אור.

י"ז בתמוז התשס"ו, 13 ביולי, 2006.

פעולת ביסוס שלישית

שום להיות דוס!

נפזר משפטיים שקלרים השמחה העובדת ה'.
כל אחת תבחר משפט מחזק אותה ולאזר לה למחוח העובדת ה', ותרשם
אותו על קנבס או על מגנט או על מחזיק מפתחות,
ותקט.

רעיונות למשפטים:

"עבדו את ה' השמחה באו לפניו הכננה".

"מצוה גדולה להיות השמחה תמיד".

"טוב להודות לה' ולבצר למך עליו".

"אשירה לה' כי גמל עליו".

"אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש - שבתו בבית ה' כל ימי חייו לחזות בנאם
ה' ולבקר בהיכלו".

נקריא לחניכות את הקטע הבא:

"רבי נחמן מברסלב אומר -

נכון אתם אנשים כשרים, אך לא לזאת הייתה כוונתי.

רציתי שתהיו כחיות הנוהמות בלילה לילות שלמים.

צריך להכניס בעבודת השם את החיות. השם מחפש את הכוונה

פעולה רביעית - עם סגולה

לשבת ויצא

מלא:

בפעולה השבוע נעסוק בכך שכעם יש לנו משימה לאומית והיא להיות עם סגולה. נעצים אצל הבנות את ההבנה שלעם-ישראל תפקיד ייחודי, והוא להיות אור לגויים.
נפנים כי הדרך הכי טובה שיהודי יכול לחיות בה היא דרך התורה, ולכן אנו רוצים שכל העם יחיה לפי דרך התורה. כך גם נוכל להיות עם סגולה לשאר העמים.

עזרי:

חפצים למסלול מכשולים וכיסויי עיניים

שלט - והייתם לי סגולה מכל העמים

שלב א': אף שענמים רבים ניסו להשמיד את עם-ישראל הם לא הצליחו, כי עם-ישראל הוא עם נצחי והתורה המייחדת אותנו עוזרת לנו לשמור על הנצחיות הזו. נשחק במסלול מכשולים: נשים על הרצפה כל מיני חפצים. חניכה אחת צריכה לעבור בין החפצים בעצימת עיניים בלי לדרוך על אף אחד מהם, וחניכה אחרת מדריכה אותה - אומרת לה לאן ללכת.

נדון בכך שהחניכה בעיניים העצומות הצליחה לעבור את המסלול מכשולים כי הייתה לה משיחה שראתה את כל התמונה ויכולה הייתה להדריך אותה. כך עם-ישראל בגולה - למרות קשיי הגלות, הייתה להם את התורה שהדריכה אותם ושמרה עליהם.

שלב ב': לעם ישראל יש משימה, להיות עם סגולה לשאר העמים.

נשאל את החניכות אם הן יודעות כמה יהודים זכו בפרס נובל. (זכו ב-204 פרסי נובל מתוך 919 אישים זוכי פרס נובל. יש לשים לב שלא כל ה-204 הם ממש יהודים, יש כאלה שרק אבא שלהם הוא יהודי).

מספר הזוכים היהודים ביחס לשאר האומות הוא עצום!

עם-ישראל נקרא 'בחיר העמים', 'עם-סגולה'. זאת אומרת שיש לו מהות אחרת ותפקיד אחר משאר העמים.

נשאל את החניכות - האם זה שזכינו בפרסי נובל רבים כל-כך מבטא את זה שאנחנו עם סגולה?

נערוך דיון בשאלה.

ננתב את הדיון לכך שזה אמנם מרשים מאוד שיש המון זוכים בפרס נובל, אך זוהי לא המשמעות העיקרית של עם סגולה – העובדה הזו נובעת מכך שיש לעם שלנו כוחות מיוחדים, אך לא זו העצמה העיקרית שלנו. ננסה להבין מה כן המשמעות של להיות עם סגולה.

שלב ג': דיון – מה זה להיות עם סגולה?

נניח על הרצפה את הפסוק "והייתם לי סגולה מכל העמים", ונלמד מה משמעות הפסוק:

נשאל: האם הפסוק הזה הוא דרישה או תיאור מציאות? אם הוא דורש – מה הוא דורש? ואם הוא מתאר מציאות – איזו מציאות הוא מתאר?

נסביר:

הרב צבי יהודה קוק זצ"ל היה מסביר שפסוק זה אינו רק דרישה: תהיו עם סגולה! אלא גם מתאר את המציאות, ואומר לעם-ישראל: אתם עם סגולה! מעצם הולדתנו יש בנו סגולה מיוחדת, שונה מיתר העולם – עוד לפני שעשינו דבר. ועם הסגולה הטמונה בנו עלינו לפעול במהלך כל חייו כעם, כדי להוציא אותה אל הפועל.

שלב ד': אני אוהב ולכן אני מקרב.

דיברנו עד עכשיו על-כך שיש לנו משימה כעם – להיות אור לגויים. אך איך נוכל לממש משימה זו כשלא כל עם-ישראל מחובר לתורה ומצוות?

נזמין שתי מתנדבות, ובבקש מהן לנהל דו שיח – בין חניכה בסניף, לבין אישה שלא שומרת תורה ומצוות.

החניכה באה לחבר ולקרב את האישה ליהדות, והאישה מסרבת, ובעיקר שואלת אותה – מדוע כל-כך חשוב לך להחזיר אותי בתשובה? מה זה נוגע לך?

לגיוון – אפשר לבקש מהבנות לפתוח כל משפט באות מסוימת על-פי סדר הא"ב, או לתת לכל אחת מספר פתקים עם מילים מסוימות שעליהן לשלב במשפטים שלהן (רצוי לחשוב על מילים שירוממו את הדיון ויפתחו אותו).

לאחר הדיון בין המתנדבות, נשאל את הבנות מה אומר בעבורן המשפט "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה". נסביר כי במהלך כל החודש ראינו עד כמה זה טוב ונכון לחיות חיים כיהודיות שומרות תורה ומצוות, כמה זה משמח ומאיר את החיים. ואם כן, אם אנחנו באמת אוהבות את הבריות, את כל עם-ישראל שסביבנו – אזי עלינו לרצות שיהיה להן הטוב ביותר. ודבר זה יכול לקרות רק אם כולם יהיו מחוברים לתורה ומצוות. נסביר שכאשר אנחנו "אוהבות את הבריות", אז

מתוך כך עלינו לרצות "לקרבן לתורה" – כדי שיהיה להן הטוב ביותר.

כמובן שהדרך צריכה להיות בדרכי נועם ואהבה, ובעיקר – מתוך עבודה על עצמי – כשאני מוארת באור התורה, ושמחה ללכת בדרך זו – אז האור הזה שופע ומאיר החוצה, ומתוך כך משפיע על אנשים אחרים ומחבר אותם.

נחשוב יחד איך אנחנו יכולות לקרב ולחבר עוד אנשים מהעם לתורה, ונאמר שנדבר על-כך במהלך השבוע ביישום נושא.

יישום נושא:

נחשוב איפה אנחנו יכולות להאיר את האור של התורה ולהפיץ את היופי

והזכות שבלהיות יהודיים.

למשל – להקים דוכן שמחלק נרות שבת ביום שישי (אפשר ליצור קשר עם

ראש יהודי לקבלת חומרים מהם).

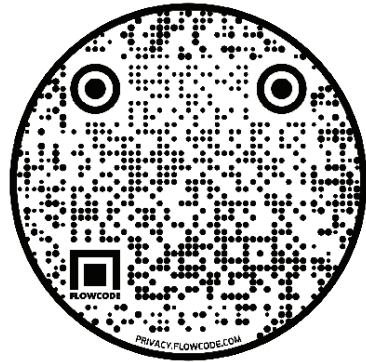
פעולת ביסוס רביעית

עם סגולה

נראה את הסרטון על הרב והרבנית יוסיפון, אנצבר עליו - נגזיש לבנות את הייחודיות שבדור שלנו, דור הגאולה, שבו כל עם-ישראל צמא לתורה, ולכן עלינו קודם כולו להתחזק בעצמנו, ולהיות מאורות למחות באור התורה, ואחר-כך לצאת ולהאיר החוצה. הרב והרבנית יוסיפון זיברו על קידוש ה' שאנחנו יכולות לעשות בעצם ההתנהלות שלנו - האם אנשים מסתכלים עלינו ורוצים להיזנות לנו? יש לנו יכולת השפעה גדולה!

קישור לסרטון: (ניתן לסרוק את ההרקוד)

<https://youtu.be/W2WzMotMtfA>

אתן כבר הליו שיש לכן כוח להספיע ולפעול - הבה נצל זאת!

.....
מערך פעולות
לחבריא ב'
.....

פעולה ראשונה-יהודי בדוד של גאולה

לשבת פתיחת חודש ארגון-פרשת וירא

כ"ג/א:

העולם כולו ועם ישראל בפרט עוברים תהליכים לא פשוטים של בירור. אמיתות החיים מתבררות לעומקן, פתאום שום דבר כבר לא מובן מאליו, תופעות קשות – של ערעור המשפחה, ערעור הציונות, ערעור היהדות, ערבוב של מושגי טוב ורע – מקיפות אותנו, ותובעות מאיתנו לברר את הזהות היהודית שלנו ולהכירה באמת.

מה שורשו של התהליך הזה? לאן ה' מוביל את עולמו? ומה תפקידנו בתוך התהליך?

במהלך חודש ארגון נעבוד על הזהות היהודית שלנו, נברר איפה עם-ישראל נמצא בתהליכים הללו, מה המקום האישי של כל אחת מול הזהות שלה, נכיר בזכות הגדולה שלנו לחיות כיהודיות, ונלמד מהי החשיבות של קירוב רחוקים אל זהותם, אל ה' יתברך.

זוהי פעולת מבוא.

שלב א':

נפזר על הרצפה כתבות שלונות מהתקופה האחרונה. הכתבות בן־אליהו שלניס:
(בנספחים) שירות מלאת, דת ומדינה, סגרת ההצתה, סגירת האה"ב ומדינה
פאסטיבית.

אחרי שנקרא יחד את הכותרות ונבין בגדול במה עוסקת כל כתבה, נעלה שאלה לדין.

השאלה: מה המשותף לכל הנושאים שבכתבות שלפנינו?

התשובה: כל אחד מהנושאים היה, בעבר הלא רחוק, מובן מאליו ובכלל לא פתוח לדין.

ברור שצה"ל צריך לנצח, ולכן גברים ישרתו ביחידות הקרביות.

ברור ששבת היא יום קדוש לעם ישראל, ואין תחבורה במרחב הציבורי.

ברור שארץ ישראל שייכת לעם ישראל.

ברור שיהודי מתחתן עם יהודייה בלבד. ועוד.

החידוש הוא שמתעוררת השאלה "מי אמר שזה מה שנכון?" בכל אחד מהנושאים הללו. פתאום שום-דבר לא מובן מאליו. מוצבים סימני שאלה גדולים על סוגיות מהותיות הנמצאות בבסיס החיים. בעם-ישראל ובעולם כולו.

מאיפה מגיעים סימני השאלה הללו?

שלב ב':

*נבקש לחזק את הנקודות עם חוש דרימטי טוב להציג את הסיפור הדמיוני הבא,
שממחיש את הנקודה (נספח 1).*

הסיפור הזה התרחש כביכול לפני חמש מאות שנה, ובטח חנה'ה התחתנה מיד לאחר מכן וחייה באושר ועושר...

אבל היום?

היום זה בכלל לא מובן מאליו שצריך, כדאי וחשוב בכלל להתחתן.

*נחזק לחזק את הנקודות כרטיסיות עם אובדנות מתוך סקר שצריך בשנה שאברה
(תשע"ט). (נספח 2).*

נקריא את הנתונים אחד-אחד.

מתוך הנתונים שקראנו עכשיו ניכר שהגישה של האנושות לנישואים השתנתה מאוד בדור האחרון.

העולם עולה מדרגה. עד היום האנושות עסקה בצרכים.

צריך לחיות, צריך להתגונן מפני אויבים, צריך להתפרנס, צריך דת. וכל החיים היו עמל ארוך ומתמשך כדי להשיג את הצרכים הללו. לא היה זמן ופנאי נפשי כדי להתלבט ולחשוב על מהות הדברים.

היום, כשהעולם השתכלל מאוד, כשכבר הרבה יותר קל לשרוד, העולם החל לעסוק בערכים.

החירות של האדם לחשוב ולבחור את דרך חייו, הפנאי שנוצר בזכות הקדמה, והתרבות המעודדת חשיבה עצמאית - גורמים לבירור עמוק ומשמעותי של כל מה שהיה פעם מובן מאליו,

של הערכים העומדים בבסיס חיינו: דת, נישואין, ביטחון, זהות מינית אישית, זהות לאומית, יחסי דת ומדינה ועוד.

שלב ג':

העולם כולו נמצא בתהליך בירור משמעותי ורחב מאוד.

כל אדם יכול לבחור את דרכו ואורח חייו בצורה חופשית לחלוטין, מבלי להיות כפוף למוסכמות חברתיות כמעט בכלל. בעולם הפוסטמודרני (כך נהוג לכנות את התקופה שבה אנו חיים, העידן שאחרי המודרנה) מקובל מאוד לבחון מחדש את אמיתות החיים. ישנם אינספור כתבות, סרטים, מחקרים והרצאות בנושא: "מי אמר שהערך X הוא הנכון?" ופעמים רבות המסקנה היא אפילו שאין אמת אחת, אלא כל אחד יעשה הישר בעיניו.

וכמו בעולם הרחב, כך גם בישראל.

שאל:

מה אתן אומרות, האם אצעתכן אגנחן צאצאים קצימה אן אחורה?

הביור הזה הא טאב אן רע?

ניתן לבנות אצון בצברים, מן הסתם יעלו תשובות אכאן ולכאן.

ומתק הדיון נגיע אלמאצ את צברי הראוי"ה קאק בח'צות הראוי"ה. (נספח 3).

הרב קוק הכריע בשאלה שלנו כשהוא דן במשמעות המושג "חופש":

"השאיפה לחופש הדעות יש בה צד טוב וצד רע. צד קדוש וצד טמא".

כלומר: אין תשובה אחת לשאלה, אלא שני צדדים הפוכים זה מזה. החופש יכול להיות טוב מאוד או חלילה רע מאוד.

חופש הדעות הוא דבר טוב ומבורך כאשר שאיפת החופש מתרוממת מעל הצדדים השפלים של האדם, מעל הנטיות הטבעיות הנמוכות המושכות אותו למטה, אל גובה הנשמה, אל הרצון הטוב שבה.

אבל אם האנושות לא מצליחה להתרומם, אם היא רוצה להיות חופשיה מבלי להשתנות כלל, מתוך הנטיות הטבעיות והשפלות שלה, אזי הרב אומר: "אז חופש הדעות מביא את האנושיות לידי התכערות נוראה. המאבדת את הון החיים ועוקרת את ההוד והנצח מנפש האדם". כלומר: דווקא

הרצון לחופש, שיכול להיות טוב ומשחרר כל-כך, גורם לנזק עצום, לכיעור מוסרי נורא.

זהו הכיעור שראינו בכתבות שפיזרנו על הרצפה בתחילת הפעולה, זהו הכיעור הנמצא בפוסטמודרנה והורס כל חלקה טובה לצערנו, ומחייב אותנו להילחם ולהתגונן מפניו באומץ רב.

שלב ד':

שלב ד':

אנחנו חיים בעולמו של הקב"ה. שום דבר איננו במקרה, והתוכניות לעולם לא יוצאות משליטה. ויותר מכך – אנחנו מאמינים באמונה שלמה שהעולם מתקדם לקראת גאולה והולך ונעשה טוב יותר. אז איך זה מסתדר עם הבלגן הזה, עם זה שנראה שהכול פועל דווקא ההיפך מרצונו יתברך?

נקרא אנכי יחד את הקטע מתוך הספר "נהנה מנחת ה'" (נספח 4).

סיכום:

1. דור הגאולה, שבו אנו חיים, נמצא בתהליכי בירור וחיפוש אמת. בעבר העולם חיפש למלא את הצרכים שלו, וכיום החיפוש הוא של ערכים.

2. הבירור הזה גורם לערער את האמת שהייתה מוחלטת עד היום, כמעט בכל התחומים. שום דבר לא נשאר מובן מאליו, הכול תלוי בבחירתו האישית של האדם.

ערעור האמת מחייב אותנו ללמוד, לברר דברים לעומקם ולחזק את האמת. כבר אי-אפשר להסתפק בהבנה שטחית, אלא ללמוד וללמד.

3. במציאות, הבלבולים גורמים לנזקים גדולים, הוא פוגע בעם, במשפחה, ביהדות ובביטחון. אולם יש שורש טוב גם לזה. השורש הוא הרצון של האנושות לחופש, שאם הוא יהיה מכוון לטוב, הוא יביא הרבה ברכה לעולם.

4. מעלת האדם היא הבחירה החופשית, העולם מתקדם לעבר בחירה שלמה ואמיתית מתוך שכל ורצון. תפקידנו הוא לברר מתוך תורת ישראל מי אנחנו באמת, מהי זהותנו, הזהות היהודית.

5. בחודש הקרוב נעסוק בנושא "זהות יהודית": נבין מה המשמעות האישית של היותנו יהודיות, מהי הזכות הגדולה שבכך, ומדוע ואיך נדע לעשות את הבחירות הנכונות. מתוך כך נברר את האחריות שלנו לקרב את אחינו הרחוקים לזהותם.

נספחים:

נספח 1 - סיפור.

היה היו אם אבת שחיו לפני חמס-מאות שנה בקהילה היהודית בפולין. הבת
הגדולה אפרקה, וחברותיה, שאיתן גדלה בעיירה השלווה, החלו להינשא בזו
אחר זו. גם הזריה של חנה'ה פנו לעזכנים וחיפשו בעבורה חתן.

יום אחד ביקשה חנה'ה לעלות עם אמה, ובימתן היא הטילה את הפצצה:
"אמא, אני לא רוצה להתחתן!"

אמא של חנה'ה, שהייתה חכמה למדי, לא נבהלה, אפנתה לעכל הישר של בתה
הבצורה והמבולבלת:

"מייזאע שלי, בטח שאת רוצה להתחתן. את הרי יודעת שאם אין קמח אין
תורה, ואין חיים. אם לא תתחתני, מי יפרנס אותך? מי יביא כסף הביתה?
מה תאכלי? מה תלבישי? את חושבת שכלבם הגדום או להשן אצל אחרים זה
מספיק כדי לחיות?!"

"אני יודעת כמה את אוהבת ילדים, ובאודאי את רוצה שיהיה לך המשק העולם,
סיהיה מי שילביד אחרייך קצוץ. בלי העל אין משפחה! אין ילדים! לא חבל עליוק??

"ואיך, יקירתי, את מתכוונת להסתדר כשתגיו לגול זקנה? לא אנצח אבא שלך
ואני נולד להאכיל אותך. כל אדם צריך ילדים שידאגו לו כשכוחותיו כבר לא יהיו
איתו, אי אפשר לערוב אחרת... העולם אכזר.

"וכשלה יהיו פרעות, חוס וזלום, כמו שהיו לפני שנתיים, מי יגן עליוך מהגוים
הארוכים? את יודעת להחזיק סכין, גרזן??

"ובקהילה שלנו, מייזאע, מי יסתכל עליוך אם תישארי רווקה? איך תחלגי את
החלום? איך יהיו לך חברות? תסתכלי מסביב, אין כבר כזה רווקה אחרי גול
!!30

"בקיצור, בתי היקרה, אני מכינה לך מרק עלף חם כמו שאת אוהבת, תלכי
לנח, והראש שלך יחזור למקום..."

נספח 2 - כרטיסיות בנושא נישואין בישראל.

אחוז הנישואים בישראל נמצא בירידה ואילו גיל הנישואין באלייה מתמדת.

בגילאי 25-29 אחוז הרווקים הוא 62%.

מתוך סך החתונות בקרב יהודים בשנה שעברה, כמעט 9000 נערכו בחו"ל, כלומר: שלא כדת משה וישראל.

למרות 40,000 בני זוג הנישואים בשנה, מתגרשים 11,000 זוגות בשנה.

נספח 3 - לימוד מתוך הרב קוק:

"השאיפה לחופש הדעות יש בה צד טוב וצד רע. צד קדוש וצד טמא. הצד הטוב הוא כשהשאיפה הזאת מתרוממת מהמועקה של הדמיון ושל התאוות החמוריות. אז הדעה מתהלכת במהלכה החפשי ומאשרת את האדם ואת החברה. והצד הרע שבה הוא כשהציור של חופש הדעות עושה את דרכו ע"פ הנטיות הטבעיות שבאדם, שהמזג והדמיון, הנטיה התאונתית (השייכת אל התאוה) וכל מה ששפל מצד הבהמויות של האדם, רושם עליו את רשימתו. אז חופש הדעות מביא את האנושיות לידי התכערות נוראה. המאבדת את הון החיים ועוקרת את ההוד והנצה מנפש האדם בצורתו היחידית ובצורתו הצבורית, 'טוב לפני האלהים ימלט ממנה'". (מידות הראי"ה - חופש)

נספח 4 - לימוד מתוך הספר "נשמה שנתת בי":

"האדם במהותו הוא בוהר. כוח הבחירה החופשית הוא צלם אלוקים שבו. הוא שמבדיל אותו מכל שאר היצורים החיים. ריבונו של עולם ברא אותנו בוחרים, לכן אנו נתבעים לפעול בעולם מתוך בירור שכלי ולא מתוך אינסטינקט. לולא הייתה לאדם בחירה, לא היה ניתן לצוות במצוות ולתת לו שכר או עונש על קיומן או ביטולן. כדי שתיתן בידי בחירה, תמיד ידרש האדם לעמוד מול כמה צדדים, שניתנו כולם מאת הבורא, ולהכריע ביניהם; 'זה לעומת זה עשה אלוקים'. כך בכל תחומי החיים.

[....]

נדמה שבעבר תהליכים רבים נתפסו כטבעיים, פשוטים ומוזכרים מאליהם, ואיש לא חשב שנחוץ לבררם. לעומת זאת דורנו, דור הגאולה, מתאפיין ברצון לחקור, לדעת ולהבין - 'באלף השישי יפתחו מעיינות החוכמה'.

[....]

ההשגחה האלוקית סובבה את המציאות כך שדברים רבים שבעבר כמעט לא היו נתונים לשיקול דעתו של האדם, תלויים כעת בבחירתו. במציאות כזו, הבירור השכלי הנדרש מאיתנו כדי ללמוד ולהבין את רצון ה' הוא שלב הכרחי בדרך שלנו להגיע לבחירה אמיתית.

כאן בא מקומו של לימוד התורה והקשר אל תלמידי חכמים. כנגד אותן דעות הסובבות אותנו, שאינן מגיעות ממקורות של קדושה, יש צורך בבירור והעמקה בתורה כדי להצליח לבחור מתוך נקיות וטהרה.

(נשמה שנתת בי, הרבנית דנה סליי, עמ' 152-154)

בתמיכת כחול לבן: הצעת החוק לאיסור טיפולי המרה אושרה בקריאה טרומית

ההצעה הקובעת כי יאסר על פסיכולוגים לבצע טיפולים לשינוי נטייה מינית אושרה בניגוד לעמדת הקואליציה. אחרי התלבטות, גנץ הצהיר: "מקומם של טיפולי המרה מחוץ לחוק". גם אוחנה ושיר הצביעו בעד. בש"ס נטשו את המליאה, ביהדות התורה זועמים: "לא נשתף פעולה עם כחול לבן"

תגיות: ניצן הורוביץ, כחול לבן, אבי ניסנקורן, טיפולי המרה, להט"ב

יקי אדמקר, מאיה הורודניצ'אנו ובוועד אפרת
יום רביעי, 22 ביולי 2020, 14:16

צילום: יח"צ

ביהמ"ש אסר על קיום הופעה בנפרד של הזמר החסידי מוטי שטיינמץ בעפולה – הזמר ביטל הופעתו

חדשות 0404 11/08/2019 17:12

72

בית המשפט המחוזי בנצרת קיבל היום (ראשון), את עתירת "שדולת הנשים" כנגד עיריית עפולה והחליט לאסור על קיום אירוע מופרד לציבור החרדי בעפולה. ההחלטה ההזויה גררה תגובות חריפות בקרב חברי הכנסת החרדים והציבור החרדי וגרמה לביטול ההופעה על ידי הזמר.

עיריית ת"א אוסרת הצבת דוכני תפילין ליד בתי ספר

מלחמת הדת. עיריית תל אביב אוסרת על הצבת דוכני הנחת תפילין ליד בתי ספר. לדיאנסקי שהוביל את הנושא: "כך נגן על ילדינו מפני שידול מצד גורמים שונים לרבות גורמים מיסיונרים"

אריה יואלי, חדשות סרוגים
10:45 11.02.20 ט"ו בשבט תשפ

(צילום: פלאש90)

יהדות < מסביב לעולם היהודי

84% מהרבנים הרפורמים: נערוך נישואי תערובת

בתוך שני עשורים זינק מספר הרבנים שמוכנים להשיא לא יהודים בארה"ב • שמונה מתוך 59 הרבנים הקונסרבטיביים יסכימו לערוך טקס מסוג זה

חנן גרינווד //

פורסם ב: 14:07 09.08.2018 | עודכן ב: 12:17 04.07.2019 8 /

השמעת כתבה

הערב זה מתחיל: קווי התחבורה הציבורית שפועלים בשבת בגוש דן

עם כניסת השבת החלו לפעול 6 קווים בתל אביב-יפו, גבעתיים, רמת השרון וקריית אונו. בכל חצי שעה יעברו האוטובוסים במאות תחנות שמוקמו בנקודות מרכזיות בערים המשתתפות במיזם. רבים כבר החלו לעשות שימוש בשירות. "מקווים שלא יבוטל" כיצד נראית מפת הקווים? כל הפרטים

תגיות: תחבורה ציבורית, תחבורה ציבורית בשבת, אוטובוסים, גוש דן, תל אביב יפו

בועז אפרת ודנה ירקצי
יום שישי, 22 בנובמבר 2019, 22:03

269 תגובות שתף

חדשות | מדיני ביטחוני

נתניהו הביע נכונות להקמת מדינה פלסטינית בשליטה ביטחונית ישראלית

לאחר פגישתו עם טראמפ בשולי עצרת האו"ם אמר נתניהו כי "אני מוכן שלפלסטינים יהיו הסמכויות לשלוט על עצמם בלי הסמכות לפגוע בנו". על המשבר עם רוסיה אמר: באתי לטראמפ עם בקשות ספציפיות וקיבלתי כל מה שרציתי

קריאת זן שמור 96

ראש הממשלה בנימין נתניהו אמר היום (רביעי) בשיחה עם עיתונאים, אחרי פגישתו עם נשיא ארה"ב דונלד טראמפ בשולי עצרת האו"ם בניו יורק, כי לא הופתע מדברי טראמפ על כך שהפתרון המועדף עליו בין ישראל לפלסטינים הוא פתרון שתי המדינות. נתניהו הוסיף כי הוא מניח שטראמפ יקבל את העיקרון הישראלי שלפיו השליטה הביטחונית ממערב לירדן תישאר בידי ישראל בכל תרחיש. "כל אחד מגדיר את המונח 'מדינה' אחרת. אני מוכן שלפלסטינים יהיו הסמכויות לשלוט על עצמם בלי

נעה לנדאו
שליחת "הארץ" לניו יורק
התראות במייל
פורסם ב-26.09.18

כאן חדשות

@kann_news

"פגיעה יסודית בזכות לשוויון מגדרי ובזכות לכבוד": ארבע צעירות לפני גיוס פנו לרמטכ"ל בבקשה לאפשר להן להיבחן במבדקים ליחידות המיוחדות - שייטת 13, מגלן, יהל"ם וקורס חובלים @moyshis #חדשותהערב

צבא במערומי

היהל"ם שרון ניר. עיוות ערכי במערכת
[צילום: דו"צ]

צה"ל מממן ניתוחים לשינוי מין לחיילים בעלות מאות אלפי שקלים במקום לפטור חיילים משירות צבאי. זה רע לצבא, אבל כך מקבלים כותרת טובה בידיעות אחרונות

...

בצה"ל משרתים כ-60 טרנסג'נדרים - חיילים החשים חוסר התאמה בעוצמות שונות בין המין הביולוגי לזהותם המגדרית. שלושה מהא התראיינו לכתבה שפורסמה בסוף-השבוע במוסף ידיעות אחרונות [המגדר יעבור לדום, שרי מקובר-בליקוב, 5.8.16]. מן הפרסום עולה כי צה"ל מממן על-חשבונו ניתוחים לשינוי מין, טיפולים גלויים (הורמונליים, קוסמטיים וכד').

הרחבה לרכזת המשקיעה:

מי מכירה את המושג "נסירה"?

כשנברא האדם לראשונה, הוא היה זכר ונקבה המחוברים זה אל זה גב אל גב. אולם ראה הקב"ה ש"לא טוב היות האדם לבדו", הפיל על האדם תרדמה ועשה ניתוח הפרדה ביניהם – ניתק את האישה מהאיש, כך שיכלו לפנות זה אל זה, פנים אל פנים. לניתוק הזה קוראים "נסירה" בלשון חז"ל.

בעצם היו שלושה שלבים בקשר של אדם וחווה:

הראשון – גב אל גב: קשר הכרחי, ללא בחירה, וגם ללא היכרות אמיתית, ללא יכולת להסתכל זה לזה בעיניים.

השני – נסירה: ה' ניתק בין האיש והאישה, כך שהתרחקו זה מזה.

השלישי – פנים אל פנים: בזכות הנסירה, יכלו האיש והאישה לפנות זה כלפי זה, לבחור בקשר, לרצות אותו.

השלב השלישי הוא המטרה, הוא המצב הטוב ביותר, אולם הוא חייב לעבור דרך נסירה, כואבת אך חשובה. זהו משל לתהליך ההתבגרות שעובר העולם.

לְאִישׁ יָחַד אֶת צַבְרֵי הָרֶבֶק קָק בְּאֵלֶיהָ.

הרב אומר שהמצב הטבעי של כנסת ישראל, מצד נשמתה, הוא חיבור תמידי ומוחלט לה' יתברך. ללא שום מושג של פירוד. זהו השלב הראשון – גב אל גב. אולם מצב זה הוא חסר, אין בו הכרה בהירה ושלמה. לכן ה' מעביר את עולמו תהליך של נסירה שיביא לחיבור שלם.

הבעיות והקשיים שאנחנו רואים סביבנו שייכים לשלב הביניים, של הנסירה. בלשון הרב: "האפשרויות לדבר 'גבוהה גבוהה', על דבר שמד, על דבר כפירה, על דבר פירודים מוחלטים, הן תולדותיה של הנסירה" – כלומר: ישנו שלב שבו העולם מרגיש שהוא כבר לא מוכרח להיות מחובר במהותו לאלוקות, ולכן מתאפשרת כפירה, פירוד מה' חס-ושלום, בחירה ברע.

לכן, כשבאים להתמודד עם תופעות של כפירה, חשוב להבין מהי התמונה השלמה, מאיפה אנו באים ולאן אנחנו הולכים.

נספח 5 - לימוד:

"אי-אפשר לאדם להפריד מצבקות האלוקות, ואי-אפשר לכנסת ישראל להפריד מצור וְיָשָׁעֵה אִיךְ ד' אֱלוֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אֵבֶל אִי-הַאֲפֵסְרוֹת הַבָּאֹת, הַהוֹלֵכֶת וּמוֹפִיעָה בְּכָל הַדָּוָר, יֵשׁ בָּהּ הַכֹּרֵחַ טִבְעִי, שְׁאִינְנָה נֹתֵן מְקוֹם לְהַהִירֹת הַדָּעוֹת לְעוֹלֹת אֵת פְּעוֹלֹתֶיהָ. עַל כֵּן בְּאִיִּם יֵחִיִּם שְׁתִּרְדָּמָה נִפְלֵאת עַל הָאָדָם, וְהַפְרָצוּפִים נְסִירִים זֶה מִזֶּה, עֲדָה שֶׁהַפִּיכּוּד הַלְמֵחַר נִעֲשֶׂה אֲפִשְׁרִי, וּבִכְלָאוֹת הַתִּרְדָּמָה בַּמְקוֹם צְלוֹעַ מְחֻבָּרֵת, חִיבּוּר טִבְעִי, גֵּב לְגֵב, עוֹמְדֵת תְּפֹאֶרֶת אָדָם בְּכֹלֵי הַדָּרָה, שֶׁהַחִירָה הַשְּׂכִלִית מְפַקֵּדֶת לְאוֹר 'בָּאֵת הַפֶּעַם עֲצֵם מְעֻצָּמִי וּבִשְׂרֵי מִבְּשֵׁרִי', וְהַעוֹלָם מְתַכַּוֵּן בְּהוֹפְעֵת חַיִּים וְתוֹלְדוֹת קִיּוּמֹת עֲדִי עֲדָה. הַאֲפִשְׁרִיּוֹת לְדַבֵּר 'לְבַהֵה לְבַהֵה', עַל דַּבֵּר שֶׁנֶּעַד, עַל דַּבֵּר כְּפִירָה, עַל דַּבֵּר פִּיכּוּדִים מוֹחֲלָטִים, הֵן תוֹלְדוֹתֶיהָ שֶׁל הַנְּסִירָה, הַמַּבִּיאָה לְיָדֵי הַהֲתַאֲחָזֵת הַלְמֵחַר, הַצְּרוּרִית הַחֲפֵשִׁית, 'כִּשְׁלֵשׁ חֲתָן עַל כֹּהֵל יֵשִׁישׁ עֲלִיָּק אֱלוֹהִיָּךְ'. הַחֲזִיּוֹן מְתַלָּה בְּיַחְזָשָׁה שֶׁל הַתּוֹרָה אֵל הָאוֹמֶה, שֶׁהַחִיבּוּר הַטִּבְעִי הוֹלֵךְ וּמְתַפְרֵד עַל יָדֵי הַנְּסִירָה הַתִּרְדָּמִית, וְעַמֵּר הַנְּסִירָה הַזֶּה תּוֹכֵן הַבִּינָה, הַמַּבִּיא לְאַחֲזוֹת מְשׁוֹכְלוֹת, וְתוֹרָה חוֹזֶרֶת לְאוֹמְדִיהָ, וְכֹל בְּנִיךְ לְמִוְדֵי ד' וְכֵה שְׁלֹם בְּנִיךְ". (אֲלוֹרוֹת, אֲלוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל, קַמֵּה, י.ג.)

פעולה שנייה - יהדות! מזדהה?

לשבת חיי-שרה

מבוא:

ראינו שזהות היהודית הלאומית שלנו קשורה בקשר בל יינתק בתורה. מכאן אנחנו רוצים להעמיק פנימה, לתוך נשמתו של כל יהודי ונשמתה של כל יהודייה. ממה מורכבת הזהות היהודית שלי כבת העם היהודי?

זהות היהודית האישית מורכבת מחלק אחד, שאינו נתון לשינוי - הסגולה, עצם יהדותנו, ומחלק שני, התלוי ברצון ובמעשים - הבחירה. והיהודי, במהלך חייו, אחראי להוצאה לפועל של מהותו במעשיו ממש.

עצרים:

סיפור - נספח 1

קובייה שעל שש פאותיה כתובים היגדים מנספח 2

כרטיסיות לפיזור על הרצפה - נספח 3

לימוד של הראי"ה קוק - נספח 4

שלב א':

נפתח את הפעולה בהקראת הסיפור של יואב (נספח 1).

בפעולה הקודמת ראינו שזהותו היהודית של עם ישראל נובעת מהתורה, מהיותנו עם סגולה הנבחר לשאת את דבר ה' לעולם כולו. בפעולה הזאת נתבונן בזהות היהודית האישית של כל יהודי ויהודי.

הסיפור מביא אותנו אל השאלה המנחה של הפעולה "מהי הזהות היהודית שלי?"

שאלו פעם את הרב ש"ך: למה אומרים "שלא עשני גוי" בברכות השחר, ולא אומרים "שעשני

יהודי?" ענה הרב: "הקדוש ברוך הוא עושה שלא תהיה גוי, אבל אתה עושה שתהיה יהודי..."

:/3/:

למה התכוון הרב ש"ך?

מה ההבדל בין "גוי" ל"לא יהודי"? הרי תמיד חשבנו שלהיות יהודי זה משהו שנקבע בלידתנו וזהו... מה הכוונה ב"לעשות" שאהיה יהודייה??

שלב ב':

כדי לפגוש את הזהות היהודית האישית שלנו נצטרך להביט פנימה.

כל מידה ממידות הנפש מצריכה בירור והעמקה כדי לפתחה וכדי לחיות אותה ביתר עוצמה בחיינו. קל וחומר כשמדובר בזהות, שהיא דבר הנמצא בבסיס האישיות – גם היא צריכה התבוננות ופיתוח.

אצל כל אחת ואחת מאיתנו הזהות הזו מתבטאת באופן שונה, אולם אפשר ללמוד הרבה זו מזו.

ניתן לחב"בניקיות לזרוק כל אחת בתורה קובייה עם היגדים מנספח 2, ונבקש מהן להשלים את ההיגד.

(החלק הזה דורש אווירה של הקשבה ושיתוף. ייתכן שיהיה טוב לבנות חב"ב שלך לעשות את הסבב רק פעם אחת, או פעמיים, או יותר כדי למצות את ההיגדים. הפעילי את שיקול דעתך לפי האווירה ולפי אופי הבנות).

שלב ג':

שאלה זה נכזה אברר ממה מורכבת הזהות היהודית של כל אחת מאיתנו.

נפצר על הרצפה כרטיסיות (נספח 3).

נתבונן בהן ונשאל: מה מבין דברים הבאים מבטא את הזהות היהודית שלי?

התשובה לשאלה היא: כל הדברים האלה.

אך בכל זאת קיימים הבדלים בין הביטויים השונים.

האם אפשר לחלק את ההיגדים לשתי קבוצות?

נבקש מהחב"בניקיות לחלק את ההיגדים לשתי קבוצות ולהסביר את החלוקה.

(המטרה היא שהן יחלקו כך שההיגדים: הנשמה שלי עמדה במעמד הר סיני, אני בת של אברהם אבינו, אמא שלי יהודייה - יהיו בקבוצה אחת, ושאר ההיגדים יהיו באחרת.

אם הן לא מגיעות לכך לבד - נחלק בעצמנו את החלוקה (כך).

שלב ד':

ההסבר לחלוקתנו נמצא בצרכי הרא"ה האגרות תקנ"ה המפורסמת. (נספח 3).

נמצא יחד את צרכי אונסביך:

החיבור של עם-ישראל עם ה', ובעצם של כל יהודי ויהודי עם ה', מורכב משני חלקים: הסגולה והבחירה.

הסגולה היא עצם מהות הנשמה של היהודי ושייכותו לעם-ישראל - עם הסגולה, בני אברהם, יצחק ויעקב. היא מהותית ואי-אפשר לשנותה כלל לפי רצונו של האדם.

הבחירה היא קיום התורה והמצוות. בידי כל אדם לבחור לפי רמתו הרוחנית ורצונו כמה תשפיע זהותו היהודית על חייו. האם כל חייו יבטאו אותה או שהוא יחיה ככל הגויים בכל מעשיו, ורק ביום כיפור יחבוש כיפה וילך לבית הכנסת, אם בכלל, לדוגמה.

בסיום דבריו מוסיף הרב אמירה חשובה מאוד, שהיא עיקר הלימוד שלנו:

"אלא שברית כרותה היא, שהסגולה הפנימית לא תתגלה בזמן הזה כי אם לפי אותה המידה שהבחירה מסייעה את גילוייה. על כן הכל תלוי לפי רוב המעשה וקדושת האמונה ותלמוד תורה."

כְּאוֹר:

נכון שהסגולה – המהות, עצם יהדותנו – חשובה ומשמעותית יותר מהבחירה, אולם הסגולה זקוקה לבחירה כדי להופיע בעולם הזה. לכן יהודי צריך להוציא אל הפועל את מהות נשמתו דווקא דרך קיום תורה ומצוות.

נחזור לצברי הרב ש"ק, שכעת אומרים 'ותר':

הקב"ה עושה שלא תהיה גוי בכך שהוא בורא אותך עם הסגולה, אולם אתה עושה שתהיה יהודי בכך שאתה מבטא את זאת בבחירתך וברצונך החופשי בחייד!

נספחים:

נספח 1:

הסיפור של יואב (מתוך עכשיו תוכנו/ראש יהודי)

"הלגתי מבית חילוני, 'חרד', שבו לא זיברו כלל על הדת. כשזוהה ש'י חזרה בתשובה לכת קבולית תוק ניתוק מוחלט של הקשר איתנו, הרתיעה הפכה להתבצרות.

בצבא הייתי כתיב בעיתונות הצבאית, עשיתי השלמה של חיל החינוך, ואסקנו הרבה בשאלות של זהות.

באחד המפגשים המדריכה אלה:

'יואב, אתה יהודי?'

'באובאוי! עניתי לה.

'ומה זה אומר?' היא אלה. הייתי חמוס.

'קודם כול, אמא שלי יהודייה'; התחלתי לענות, 'וחוד מזה, עש'י ברית מילה, בר מצווה'

'כן, אבל כל אלו הם נתונים טכניים. מה יש בק עושה אותך יהודי?'

השאלה הזאת הדדה לי בראש במשך זמן רב. הזחות היהודיות הייתה הבסיס שלי, אבל לא היה לי מושג ירוק לגבי תכניה של אותה יהדות."

נספח 2: היגדים לקובייה

-מצווה שמרכיב אי יותר לקיים.
-מצווה שאני מחוברת אליה ומחה בה במיוחד.
-ערך ביהדות שאני מתחברת אליו.
-ביהדות, אני לא מבינה למה...
-נעלמה לי למה ביהדות.
-סיטואציה מחזקת את השמחה שלי ביהדות.

נספח 3: ברטיסיות

הנשמה שלי עמדה במעמד הר סיני.
אני בת של אברהם אבינו.
אמא שלי יהודייה.
אני לא עובדת בשבת.
אני גרה בארץ-ישראל.
אני גומלת חסד.
אני מכבדת את ההורים שלי.
אני לומדת תורה.
אני מתפללת כל יום.

"ידע הדרת גאוננו ששני דברים עיקריים ישנם, שהם יחד בונים קדושת ישראל וההתקשרות האלהית עמהם.

הא' הוא סגולה, כלומר טבע הקדושה שבנשמת ישראל מירושלם אבות כאמור 'לא בצדקתך וגו' רק באבותיך חשק ד' לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם', 'והייתם לי סגולה מכל העמים'. והסגולה הוא כח קדוש פנימי מונח בטבע הנפש ברצון ד', כמו טבע כל דבר מהמציאות, שאי אפשר לו להשתנות כלל, 'כי הוא אמר ויהי', 'ויעמידם לעד לעולם'. והב' הוא ענין בחירה, זה תלוי במעשה הטוב ובתלמוד תורה.

החלק של הסגולה הוא הרבה, באין ערוך כלל, יותר גדול וקדוש מהחלק התלוי בבחירה. אלא שברית כרותה היא, שהסגולה הפנימית לא תתגלה בזמן הזה כי אם לפי אותה המידה שהבחירה מסייעה את גילוייה. על כן הכל תלוי לפי רוב המעשה וקדושת האמונה ותלמוד תורה."

פעולה שלישית- שוש להיות דוס! לשבת תולדות

מבוא:

אחרי שהבנו מהי זהות יהודית, נדבר על עמדת הנפש שלנו ביחס לזהותנו. זכינו להיוולד לעם ה' ולקיים תורה ומצוות. רק המחשבה על-כך לבדה צריכה למלא אותנו שמחה עצומה!! עבודת ה' צריכה להיות מתוך שמחה דווקא. אין זה ציווי חיצוני על הרגש, אלא סימן לחיבור פנימי למצוות ה'.
הזהות היהודית מתבטאת בהזדהות עם היהדות שלי.

שלב א': מהו היחס הראוי לקיום תורה ומצוות?
נפתח את הפעולה בבירור מהו חיבור פנימי לתורה ומצוות.
נניח לפני החב"בניקות שלוש כרטיסיות המתארות מצוות שנעשו באופנים שונים (נספח 1), ונדון במושג "מצווה לשמה".
נחלק את הכרטיסיות לשלוש מתנדבות בעלות כושר משחק, נבקש מהן להציג את הסיטואציות בזו אחר זו.

כס"א ההצגות, נצין בשאלות הבאות:

- אלו מצוות נעשו לשם שמיים, ואלו לא?
- מהי ההגדרה של מצווה הנעשית "לשמה" בעיניכן?
- בסיפורה של יסכה, האם השמחה שלה בתפילותיה נחשבת לאינטרס אישי?
- האם לדעתכן צריך לשמוח במצוות, או רק לעשותן לשם ה', ללא התערבות רגשית אישית?

נאסוף את התשובות השונות שיעלו, ונספה להעשיר את הדיון בשאלות מכוונות, אך לא נענה.

הרמב"ם יצנה על השאלה האחרונה, אבל יבוא אותנו לברר דבר נוסף.

שלב ב': מצווה לשמוח בקיום מצוות.

נקרא יחד את דברי הרמב"ם (בנספח 2).

נסביר: מדברי הרמב"ם אנו לומדים ששמחה בעשיית המצוות היא לא רק מותרת, אלא אף חובה ובלעדיה המצווה חסרה. ה' רוצה שנעבוד אותו בשמחה דווקא, אך למה?

נשאל:

מה ההבדל בין מצווה הנעשית בשמחה לכזו שלא? אם לא שמחתי בעשיית המצווה, היא לא שווה כלום?!

איך אפשר לצוות על הרגש? הרי אם כופים על אדם לשמוח כשזה לא בא ממנו, עלול לצאת משהו מזויף ומעושה... ייתכן שזה רצונו של ה' מאיתנו?

הקטע הבא והאחרון יצנה על כל השאלות.

שלב ג': השמחה במצוות נובעת מכך שהן מתאימות לנו ולפנימיותנו.

נסביר את דברי הרב ב"י"כר בנספח מספר 3:

בכך שה' מצווה אותנו לשמוח במצוותיו, הוא מלמד אותנו לימוד חשוב מאוד: המצוות מתאימות לפנימיות שלנו. לכל יהודי יש נשמה, חלק אלוך ממעל, שכל מהותה היא אלוקית, היא רוצה לעשות את רצון ה' תמיד. אם יש קשיים בדרך למצווה, הם חיכוניים לנשמה, הם מצד הגוף או העולם הזה.

אם כך – כשאני עושה מצווה, אני עושה את מה שהנשמה שלי רוצה יותר מכול. יש דבר משמח מזה?!

כך קל יותר להבין את פשר הציווי על השמחה.

שמחה היא תגובה טבעית להתאמה של מה שאדם עושה למה שהוא רוצה. לכן מובן עכשיו: הציווי הוא לזכור את ההתאמה הזו באופן כה חי, כך שהשמחה תפרוץ מאליה!

נדמיין ילד בן תשע שמרביץ לאחיו הקטן. אביו עוצר אותו, מסביר לו את חומרת המעשה, ודורש ממנו לבקש סליחה מאחיו. הילד ממלמל לעבר אחיו הבוכה "סליחה" מסכנה בפרצוף כועס.

"לא ככה, תחבק אותו, תגיד לו שאתה מצטער שהכאבת לו ושאתה אוהב אותו!" אומר האב. למה האב מתכוון? למעשה הטכני של לכרוך את זרועותיו סביב אחיו, או לכוונה שבדבר? בוודאי שלכוונה!

כך גם ה' רוצה את החיבור הפנימי שלנו למצוות, שהביטוי החיצוני שלו הוא שמחה גדולה.

המילה "זהות" קרובה למילה "הזדהות", ובעברית כל קרבה מילולית מלמדת על קרבה רעיונית.

ההזדהות עם הנשמה, עם החלק האלוקי שבי, שהוא אני באמת, מתבטאת בעשיית מצוות ה' בחשק ובשמחה, ומחזקת את הזהות היהודית שלי יותר ויותר בכל מצווה.

שלב ד': סיכום – הזכות שיש לנו בלהיות יהודים

נקרא קטע מתוך הספר "אהבת אולם אהבתיך" (נספח 4).

נדבר על האהבה העצומה שהקב"ה אוהב אותנו, עד כדי כך שבחר בנו כשהיינו במ"ט שערי טומאה, ואם כן – על אחת כמה וכמה שאוהבנו כשיצאנו שם. מתוך כך נבין עד כמה גדולה צריכה להיות אהבתנו אליו, והשמחה על שזכינו להיות מבניו ומעמו.

נספחים:

נספח 1 - כרטיסיות של מצוות:

שירה אלוסה בקליעת צמות. לאחרונה היא פתחה עסק קטן של תסרוקות וכבר יש לה הצמנות מראש לאירועים בעוד חוגשיים. הקמנונית הפצירה בה לפתוח בזמן צמות חינוכי בריבד החסד הסנופי. אחרי התיוצות עם אמא של חברה טובה, שלם לה יש עסק עצמאי, היא החליטה להסכים. זו הצמנות מצונית לחשוף את העסק הטרי שלה לקהל הרחב, בזוקא כעיון שיווקי לא רע.

אפרת בזרק-כלל מנתצות לכבד את ההורים שלה. אבל אתמול, כשהתהט ביניהן ויכוח מר, אמא שלה מנש הזכימה. היא הייתה קרובה מאוד לענות לה תשובה שתוכיח לה שהיא טועה ולגדול, אבל אז דפקה בזלת השכנה, ביטאו של הוויכוח, והיא החזיקה את עצמה ושתקה. היא ידעה כמה אמא שלה הייתה מתביישת. זה היה קשה. אפילו מאוד. אבל היא הצליחה.

מאז שאח של יסכה חלה במחלה, התפילות שלה, כל ספרי התהילים שהיא קראה והצמעות שהיא שפכה לרפואתו לפני בורא עולם, גרמו לה הרגיש בתפילה מתיקות מיוחדת. היא מרגישה איך ה' מנע כל מילה ומילה שלה, כמה כוח יש בתפילה היוצאת מהלב, כמה שה' קרוב אליה. ובייחוד אחרי שאחיה הכריז ברוב ה', היה ליבה מלא בתחלות הכרת הטוב על הנס שנעשה עמם.

לאחרונה היא הרחרה בכאב: אולי המתיקות שאני מרגישה בתפילה וההתלהבות שלי, גורמים לתפילות שלי כבר לא להיות לפס מניימ?

ה'רמ"ב"ס:

רמב"ם הלכות שופר, טז:

"שהשמחה שישמח אדם בעשיית המצוות ובאהבת האל שציווה בהן, עבודה גדולה היא; וכל המונע עצמו משמחה זו, ראוי להיפרע ממנו, שנאמר 'תחת, אשר לא עבדת את ה' אלוהיך, בשמחה, ובטוב לבב' (דברים כח, מז)."

נספח 3 -

ה'ר"ב ב'ויכר:

"זו משמעות העבודה הגדולה המוטלת על האדם: לשמוח בעבודת ה' מתוך ההבנה שאם אנו מצווים על אהבת ד' ועל השמחה בעבודתו, אות היא שאנו שייכים למדרגת חיים כזאת, שאנו מתאימים וחפצים בטוב האלוקי ובאמת האלוקית. כאשר התאמה זו יוצאת אל הפועל, אנו חשים בה ואנו מתמלאים בעונג ובשמחה. הציווי לשמוח בעבודת ה' אינו ציווי ישיר לשמחה, אלא לפעול ולעשות את הנדרש עד שיתבטא הדבר בשמחה בעבודת ד'. על האדם לפעול כדי לגלות את מדרגת החיים הטמונה בו, עד כדי כך שהיא תמלא את כל חייו, את כל עצמיותו. התוצאה והביטוי של גילוי מדרגה זו בקרבנו, היא השמחה בעבודת ה', בלימוד התורה ובקיום מצוותיה."

(בניין אמונה).

ספר 4:

משל למלך גדול ורב, המראה אהבתו הגדולה והעצומה לאיש הדיוט ונבזה ושפל אנשים ומנוול המוטל באשפה. ויורד אליו ממקום כבודו עם כל שריו יחדיו, ומקימו ומרימו מאשפתו, ומכניסו להיכלו, היכל המלך, חדר לפניים מחדו, מקום שאין כל עובד ושר נכנס לשם, ומתייחד עמו שם ביחוד וקירוב אמיתי וחיבוק ונישוק – על אחת כמה וכמה שתתעורר ממילא האהבה כפולה ומכופלת בלב ההדיוט ושפל אנשים הזה אל נפש המלך, בהתקשרות נפש ממש מלב ונפש [...]

כי הניח הקב"ה את העליונים ואת התחתונים, ולא בחר בכולם כי אם בישראל עמו, והוציאם ממצרים ערות הארץ, מקום הזוהמה והטומאה, לא על-ידי מלאך ולא על-ידי שליח, אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו ירד לשם, כדי לקרבם אליו בקירוב וייחוד אמיתי, בהתקשרות ממש.

(מתוך הספר "אהבת אלוהים", מאת אהבת התנ"א).

פעולה רביעית- עם סגולה

לשבת ויצא

שמאל, פעולה זו היא האב של כל המצוק, ובמיוחד בחב"ג - זהו היא אלו
אנו מכונות להגיון! חשב אתה לא מקום ולא אפסס אותה.

מבוא:

הבנו שהזהות היהודית, גם הלאומית וגם האישית, נובעת מתוך התורה ומתוך עבודת ה'.
לכן, אהבת ישראל מחייבת שארצה בכל ליבי להכיר את הטוב הזה לכל יהודי באשר הוא.
ואהבת ה' תובעת שארצה לשמח את בוראי ולהאיהב אותו על כל בניו, גם הרחוקים ביותר.
עם-ישראל צמא מאד לדבר ה', בדורנו אפילו יותר מתמיד. קיימים ארגוני תשובה, אך לא מספיק.
איפה אנחנו בתוך זה, כחב"ב בתנועת אריאל? קדימה להסתער!

עצרים:

נספח 1 - כישרונות

נספח 2 - קטע לימוד של הרב אלימלך בר שאול

נספח 3 - כרטיסיות ארגוני תשובה בישראל

שלב א':

הרבי מקוצק אמר פעם על צדיק מסוים שהוא צדיק אין פעלץ, כלומר - "צדיק בפרווה".

כולנו מכירות את ההשוואה שבין פרווה לתנור. הפרווה מחממת את בעליה בלבד, ואילו התנור
מפיץ את חומו לכל סביבתו. חז"ל משבחים את אברהם אבינו שהיה מסוג הצדיקים כתנור, וברור

שזהו רצון ה' מאיתנו. שנאיר את אורו בכל עולמו ולא נשאיר את הטוב לעצמנו בלבד.

כל תכונה בנפש יכולה להיות מקור לטוב לי ולעולם. נדבר על כמה דוגמאות, בהקשר של עבודת ה'.

נעלה את הדיון: כיהודייה בתוך עם ישראל, אלו מעשים שלי הם בעצם "פרוותיים", ואלו "תנוריים"?

כל פעם נבחר מתנדבת אחת, ונפנה אליה את אחת השאלות:

נניח שאת מוזיקלית מאוד. עז היום נהגת להתבונן בחורשה של יישוב עם המפוארית שלך, אנן כמה ניגונים שנגעים לך בלב, ולהתפלל. היום החלטת לקחת את הכישרון הזה בעצמך אחת קדימה, למקום יותר "תנורי" ... איך תעשי את זה?

נניח שאת טובה מאוד בהקשיב. יש לך את המתנה הזו שזרחת להי שחברת איתך לפתוח את הלב ומנחם לילות על ענפים דברים חדשים. השיחות עם חברות קרובות עולות לכן תובנות עמוקות. היום החלטת לקחת את הכישרון הזה בעצמך אחת קדימה ... איך?

נניח שאת בחורה עמוקה ואוהבת ללמוד. בכל הזדמנות את מתבוננת להעשיר את עולמך התרבותי, שאולי, מבררת, ומחפשת לזייק ולברר את האמונה שלך כמה שיותר. איך תוכלי "לגייס" את התכונה הזו למקום משיע יותר?

לאחר מכן, כל זוג בנות מקבל אחד מהכישרונות שבנספח, וביחד הן חושבות איך אפשר לפתח אותו לטובת עם ישראל.

(נספח 1).

שלב ב':

נספח סיפור קצר, כהקדמה לשאלה:

ישראל זעירא, ראש ארגון התשובה "ראש יהודי", סיפר שלאחר אחד השיעורים שהעביר לציבור החילוני, ניגשה אליו אישה מהלומדים.

"תודה רבה, מאד נהנית מהשיעור, לא חשבתי ששיעור יהדות יכול להיות כל-כך מעניין. אני חייבת לשאול אותך - מה הרציונל של המקום הזה? מה, אתם, כאילו, רוצים להחזיר אותנו בתשובה?" שאלה, כשחייך מבודח על פניה.

ישראל זעירא, בלי להתבלבל ובלי להסס, ענה בפשטות, "כן".

עיניה של האישה נפערו בתימהון.

"מה, פשוט ככה?! אבל אני, כחילונית, לא רוצה לכפות עלייך את דעותי ולשנות את תפיסת עולמך, אז למה אתה רוצה לשנות אותי?"

שאלה: מה צאתכן? מה הייתן עונות לה?

נציגים את נספח 2 על צף בגודל A3 ונניח על הרצפה, אלון עיני החבר'ה בניקיות.
נקרא את הצף יחד.

נספח'ר:

בפעולה הקודמת דיברנו על מצוות לשמה ועל מצוות שאינן לשמה.

הרב בר-שאול, שהיה רבה של העיר רחובות, מציע לנו פה שאלת מבחן לעבודת ה': איך אדע אם אהבת ה' שלי היא באמת לשם שמים? תשובה: אם אני עוסקת בקירוב.

שהרי אם זכיתי להכיר ולהבין שזו האמת, והיא מלאת מתיקות, ואני באמת ובתמים רוצה לעשות את רצונו יתברך – איך ייתכן שאשמור את האמת המתוקה הזו לעצמי בלבד? זו אגואיסטיות לשמור את כל הטוב הזה לעצמי!

זה מצד אהבת ישראל שבנו. אולם הרב בר-שאול מדבר מצד נוסף – מצד מצוות אהבת ה'.

איך ייתכן שלא אעשה את הדבר שהכי משמח את ריבונו של עולם – להשיב אליו את הבנים שלו שרחוקים ממנו?!

אכן, התשובה הראויה לאלוהים היא:

כן! אני רוצה שכל עם-ישראל יעשה תשובה!

ולא רק שאני לא מפחדת לומר זאת, אני גם עושה מה שבכוחי לשם כך!

שלב ג':

נצטרך על המציאות כיום בעם-ישראל.

עמוס הנביא מתאר תופעה מיוחדת במינה באחרית הימים:

"הינה ימים באים נאם ה' אלוקים והשליחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה'" (עמוס ה, יא).

משבר הזהות שקיים כרגע בציבור החילוני בישראל, לימודי הרוחניות שנעשו פופולריים, סדנאות הקואוצ'ינג, ספרי היהדות המבוקשים ועוד תופעות – כולן נובעות מצמא אדיר.

אנחנו זוכים לחיות בדור שבו הנשמות מתעוררות לשמוע את דבר ה', הצורך הקיים גדול מאוד,

ויש מענה שנותנים אנשים צדיקים שהקימו ארגוני תשובה מסוגים שונים, אך הוא לא מספיק.

נכיר את ארגוני התשובה הפועלים כיום בארץ.

נחלק לחב"בניקיות את כרטיסיות ארגוני התשובה, וכל אחת תקריא בתורה אחד מהם (נספח 3).

- היצברות.

- מכון מא"י.

- ראש יהודי.

- מרכז מוצאות.

- פנים אל פנים.

- אל עמי.

- ערכים.

- גשר.

- הבית היהודי.

- קרוב אליך.

- עלותת ביחוד.

- חסידות חב"ד.

איפה אנחנו בתוך זה?

כאן נרצה לאזכר יחד le עייה -

- מה יש בקרבת הסניף שלנו?
- מה הכוחות שהסניף שלנו ניחן בהם, ואיך אפשר להפוך אותם ל"תנוריים"?
- האם ברשימת הארגונים קיים ארגון שאפשר להתנדב בו ולסייע בעשייה שלו?
- האם יש יוזמה של קירוב שאנחנו יכולים להרים כאן בעיר/ביישוב שלנו?
- אולי נכניס פעילות מהתחום הזה לשבוע ההתנדבות, או למסע המושבות הסניפי?
- אולי לסייע בהתרמה לארגון הזקוק לכך?

נספחים:

נספח 1 -

כישרון ריקוד

מצחיקה

חכמה

רגישות

אהבת תפילה

יצירתיות

בשלנית

חשיבה כלכלית

כישרון כתיבה

כישרון ציור

טובה עם תינוקות

נספח 2 -

"מי שהוא עצמו הגיע לאהבת ה', לא יוכל שלא למושך גם אחרים לאהבת ה'. אם אהבתו אמתית, מלאה, לא תוכל להשאיר אצלו רק כמו ענין פרטי שבינו לבין אביו שבשמים. אהבתו לה', אלקי ישראל ומלך כל הארץ, לא תמצא מנוחה ומרגוע עד שיהיה הקב"ה אהוב על כל באי עולם, כמו שהקב"ה אוהב את כל יצוריו וחבה יתירה לו לבניו בחוננו."

(הרב אלימלך בר שאול, מצווה ובה, אהבת ה').

נספח 3 -

הידברות

בראשות הרב זמיר כהן

ערוץ טלוויזיה # אתר אינטרנט # עולני שבת להפצה וקירוב # סמינרים לציבור
הרחבה # עמותת חסד # מערך שידוכים.

מכון מאיר

בראשות הרב דב ביגון

בית מצדק לבנים ומדרשה לבנות החיוניים לחוזרים בתשובה # מחלקות
בעברית, אנגלית, רוסית, צרפתית וספרדית # אולפן גיור # אולפן לעולים
חדשים # ערוץ טלוויזיה # ארכיון שיעורים אינטרנטי עם קרוב ל-40,000 שיעורי
תורה מוקלטים # עולני שבת שבועי # כנסו "תשובה מאהבה" בכל שנה.

ראש יהודי

בראשות ישראל זעירא

מרכז שיאורי תורה לאור תורת הראי"ה קוק # קהילות חוזרים בתשובה בתל-
אביב # הוצאת ספרי קודש מבוארים # נאגות אסטאדנטים אומרים יהדות.

מרכז מודעות

מרכז שיאורי תורה בתל אביב-יפו # שיאורי חסידות וקבלה.

פנים אל פנים

בראשות גבע ראפ

סדנאות ושיאורי יהדות בצ'יבור החילוני # חיזוק הזהות היהודית בצ'יבור #
נאגות יהדות אסטאדנטים.

מרכז רעות - זהות יהודית

מופעל בידי בנות שירות לאומי

שיאורי יהדות בבתי ספר יסודיים חילוניים # הצלות, פעילויות ואירועים מיוחדים
בכל הארץ.

ערכים

סמינרים ביהדות בבתי מלון לצ'יבור הרחה # הרצאות ברחה העולם #
מניעת התבוללות # אתר אינטרנט העוסק בתורה ומצ.

גשר

מפעלים לקירוב בין חיילונים, צתיים וחרדים # העמקת הזדהות היהודית בעם-
ישראל.

הבית היהודי

מרכזים תורניים ברחבי הארץ # שיעורים, מפגשים, סדנאות מודעות עצמית #
מדרשה לבנות # חברותות.

קרוב אליך - חסד לאברהם

מיזם "שידוכים" בין חברותות # ארגוני ישיבות שרצים להמשיך אלמור
בקביעות # חברותות לבנות # חברותות לחוזרים בתשובה המחפשים איוון
רוחני.

ביחד

תנועת בעלי תשובה בישראל
סיוע אבטלי תשובה # הדרכה רוחנית # קידום יוזמות # מרכז "מענה" עם
שיעורי תורה ומאמרים.

חסידות חב"ד

בתי חב"ד בכל העולם # דוכני תפילין ברחובות # בתי-ספר תורניים לציבור
הרחב # עיון שבת # תהלוכות ל"ג בעומר # קייטנות תורניות לילדי ישראל.

אל עמי

פרו"קט "אלו 38" - תהליך חיזוק הזהות היהודית שנתנו לפי שכבות גיל #
שיעורים וימי עיון # עיון אנוכי # חברי בריתה בנושאי יהדות # מפגשות אלוות
סדנאות מנהיגות אנוכי # בית-מצרכי אנשים.

מדור

גרעינים

גדעניסעטית אהובה!!!

מטרתנו החודש הארגון - כמו בכל השנה - היא ללמד אידיאל או נלשא מסוים, וללמוד כיצד אפשר לממש במציאות היומיומית - בקהילה שלנו, בעם-ישראל ובעולם בכלל.

השנה הנלשא הוא זהות יהודית. זהות - מלשון הצדקות. נדבר על התהליך שהעולם עבר - מה שהיה בעבר צורך הפך להיות ערך, לעניין של רצון, של בחירה של חיבור. (אזגמה - פגם התחנתו כי אחרת לא היה אפשר להתקיים פיזית. היום מתחנתים בלזו אהבה, ומחילא כבר לא ברור שצריך להתחנות). גם היהדות עברה תהליך כזה, והיום הבחירה שיש לנו בידיים הרבה יותר גדולה מפעם, ואוסקת בעיקר בשאלת החיבור למה שאנחנו עלות. במהלך החודש נעבוד על ההצדקות עם הזהות היהודית שלנו - נברר את המקום האישי של כל אחת, את הזכות הגדולה באהיות יהודייה ואת המשימה שיש לנו בעם יהודי - עם ה' עלות את תפקידינו כיהודייה בשמחה, בחשק! בלי להתבייש, בגדול ובעוצמה.

זהות יהודית בגרעינים זו ההזדמנות הגדולה להוציא החוצה את האור הטוב ואת הבחירה שיש לנו. כדי ליישם את הנושא עלינו לפעול "לעומק ולרוחב".

איך פועלים לרוחב? מנסים להפיץ תודעה ותהודה, להגדיל את השיח בנושא. חלוקת נרות שבת יכולה להישמע לנו שטחית - סך-הכול להביא למישהי נרות ולומר שבת שלום - אך למעשה בכך אני מגדילה ומזכירה את השיח בענייני השבת.

פעם דיברתי עם חב"דניקית שחילקה נרות שבת בכניסה לבסיס צבאי, והיא סיפרה שהיא מחלקת לכל הבנות שעוברות. שאלתי אותה אם היא מחלקת גם לבנים שהולכים לבסיס והיא אמרה לי, "מה פתאום, בנים לא מדליקים נרות שבת." זה היה לי מוזר מאוד, כי זכרתי שחובת הדלקת נרות היא זכות לנשים אבל היא חובה של בית, ובזכות אותה שיחה, כביכול שטחית, זכיתי לברר מחדש את כל ענייני מצוות הדלקת נרות (בפניני הלכה: "מצוות הדלקת נרות שייכת לכל ישראל, גברים ונשים, נשואים ורווקים, שהכול חייבים לכבד ולענג את השבת").

תמיד נוכל להפוך את הרוחב לעומק - לדוגמה אם נחליט לחבור לבנות מחב"ד או לבנות חרדיות או אפילו חילוניות, ואיתן להפיץ את נרות השבת. או שנפתח שולחן עם אוכל ונזמין את העוברים ושבים לשיח מעמיק יותר על השבת ומאפייניה.

כשפועלים לעומק אפשר לרדת לשורש הדברים. לעסוק לאורך זמן בתוך אחד הפרויקטים הקיימים שלנו, או ליצור פרויקט גדול שעוסק בעומק הדברים. יש לנו אפשרות להיפגש ולהשפיע על תפיסת עולם ועל הרגל חיים של אדם, לגעת ולפתח מקומות חדשים בנפש ובגוף.

עומק מגיע בדרך-כלל במפגשים מתמשכים, למשל: אפשר לשוחח עם בני נוער ביישוב ובעיר, בכל פעם על סוגיה מזווית אחרת של מהות היהודי, (כולנו יהודים... ומה זה בכלל אומר?). שיחה כזו יכולה לעורר חיפוש אצל בני הנוער ולעורר גם תשובה גדולה.

גם באוכלוסיות אחרות – עצם ההגעה והנוכחות הקבועה יכולים להשפיע. אפשר, למשל, להגיע כל ראש-חודש לאותו בית אבות או בית חולים. זו יצירת קשר שיכולה להניב קשר עמוק עם הדיירים, עם האחיות ועם המשפחות.

בפגישות אלו ניתן לנסח החוגג ארבע משימות, לקראת השנה כולה:

1. אישית – לבחור חלקים בזהות היהודית שלי:

א. משהו בזהות שלי שנותן לי כוח ואני מתחברת אליו מאוד.

ב. משהו בזהות שלי שמאתגר אותי, ואני רוצה להתמודד איתו השנה.

2. פרויקט אישי: לברר ולהחליט איך הנושא מגיע לידי מימוש בפרויקט האישי של כל אחת.

3. גרעין לפיד: לבחור כגרעין איך אנחנו מרימות פרויקט שכולו זהות יהודית.

4. יישומי נושא: לחבר את חב"א (וחב"ב) לנושא – דרך עשייה.

ה/פגישות:

עשיית הגרעין היא אידיאל של הגשמת חזון התנועה "לגדל דור עובד השם שפועל להוספת קדושה".

לכן חשוב מאוד להעלות תוצר של הגרעין לבמת ההופעות, להציג ולהזכיר לנו ולאימהות ולחניכות את המטרה שלשמה אנחנו פועלות בסניף.

איך?

מצגת מעניינת שמציגה את הפרויקטים, עם אנשים מהשטח שמדברים על הפרויקט, בסגנון מעניין, כמו "סליחה על השאלה" ודומיו.

-ריקוד עם שיר שמתאים לעשייה.

-נציג מהתנדבות הגרעין: לדוגמה, קשישה שמבקרים אותה – תעלה לספר חלק מסיפור חייה, מועדונית רווחה או צמי"ד – יעלו עם ריקוד או הצגה.

- קטע קישור בנושא הגרעין (בתיאום עם השבט האחראי).

- מבצע "תעביר את הטוב": חלוקת כרטיסי "תעביר את הטוב הלאה" בכניסה לאולם ההופעות לכל המשתתפות בהופעה. הסבר והצגת המבצע אחרי ריקוד הגרעין או המצגת.

מה אפשר לעשות?

פרויקט: ז'נה צ'יבורית.

שלב א: בחרו מאפיין בזהות היהודית שלכן -

לימוד תורה, מידות, צדקה, ארץ-ישראל, איכות הסביבה, חיבור הדורות, אחדות, אהבת ה'.

שלב ב: בחרו קהל יעד -

קהילה, שכונה, סניף, נוער, חבב, קשישים, צמ"ד, מועדונית, עמותה, משפחה, עיר, יישוב, כלל העולם.

שלב ג: בחרו דרך ביצוע -

תהליך מפגשים, מפגש, הפנינג, הפצות, רשתות חברתיות.

שלב ד: התחילו לעבוד -

1. הגדירו את המטרה הרוחנית של הפרויקט: חיבור של השכונה לקדושת ארץ ישראל, לעשייה קהילתית ולאחדות.

2. קבעו מטרות לפרויקט: פגישה שבועית קבועה, אירועי ראש-חודש לקהילה בגינה, שתילת עצי מאכל וירקות, עבודה עם מועדון הקשישים, הגעה של מוסדות לימוד במשך השנה, קורס בנייה בעץ.

3. דברו עם גורמים מאשרים ותומכים: עירייה, שטח פרטי של האדם.

4. השיגו תקציבים: אגף איכות הסביבה, עירייה, חסות, שיתוף פעולה עם ארגונים או בתי ספר, מחזור בקבוקי פיקדון, תרומות של משתלות.

5. הכינו פלאייר וקראו לקהל היעד שלכן.

6. הכינו תכנון של הגינה, מיקום של דברים.

7. הכינו תכנון של פעילויות לאורך החודשים הראשונים: נושאי הפעילות וההתקדמות ביצירת הגינה.

8. השיגו ציוד נדרש: אדמה, מעדרים, קלשונים, צינורות ומים להשקיה, רפסודות לבניית אביזרים לגינה, גלגלים ובקבוקים ליצירת גדרות ועציצים.

9. קבעו תאריך התחלה.

10. התחילו, תיהנו והשפיעו!

כר'יקט: אונג השבת.

שלב א: בחרו מאפיין בזהות היהודית שלכן.

לימוד תורה, צדקה, מידות, ארץ-ישראל, איכות הסביבה, חיבור הדורות, אחדות, אהבת ה'.

שלב ב: בחרו קהל יעד -

קהילה, שכונה, נוער, סניף, חבב, קשישים, צמי"ד, מועדונית, עמותה, משפחה, עיר, יישוב, כלל העולם.

שלב ג: בחרו דרך ביצוע -

תהליך מפגשים, מפגש, הפנינג, הפצות, רשתות חברתיות.

שלב ד: התחילו לעבוד -

1. הגדירו את המטרה הרוחנית של הפרויקט: קדושת השבת, אחדות ושמחה בעיר או ביישוב.

2. קבעו מטרות לפרויקט: כל חודש או חודשיים עונג שבת לכל הנוער של היישוב או העיר, שיחה עמוקה ומחברת.

3. דברו עם גורמי הנוער: רכז/ת נוער, רכזת חב"ב של תנועות אחרות, או של תיכונים ואולפנות שישנם באזור.

4. השיגו תקציבים: אגף תורני, עירייה, חסות, שיתוף פעולה עם ארגונים, תרומות כיבוד.

5. הכינו פלאייר וקראו לקהל היעד שלכן.

6. הכינו לוי"ז - באלו שבתות יהיה עונג שבת, הכינו רשימה מראש של האנשים שיבואו להעביר שיחה.

7. השיגו ציוד נדרש: מקום, כסאות, כיבוד, אדם שמעביר שיחה, חוברת למשתתפים (אם תרצו להעמיק גם באמצע השבוע).

8. קבעו תאריך התחלה.

9. התחילו, השקיעו והשפיעו!

כרויקט: *שולחן השבת* (אזכר).

שלב א: בחרו מאפיין בזהות היהודית שלכן.

לימוד תורה, צדקה, מידות, ארץ-ישראל, איכות הסביבה, חיבור הדורות, אחדות, אהבת ה'.

שלב ב: בחרו קהל יעד -

קהילה, שכונה, נוער, סניף, חב"ב, קשישים, צמי"ד, מועדונית, עמותה, משפחה, עיר, יישוב, כלל העולם.

שלב ג: בחרו דרך ביצוע -

תהליך מפגשים, מפגש, הפנינג, הפצות, רשתות חברתיות.

שלב ד: התחילו לעבוד -

1. הגדירו את המטרה הרוחנית של הפרויקט: קדושת השבת, מקום לאנשים שאין להם איפה לאכול ולעשות עונג שבת.

2. קבעו מטרות לפרויקט: בכל שבת תהיה משפחה אחרת מהקהילה בשולחן השבת, הגעה לאנשים הכי רחוקים.

3. דברו עם מקומות לשולחן השבת: שטח פרטי של האדם, מתנ"ס, מקלט.

4. השיגו תקציבים: אגף תורני, עירייה, חסות, שיתוף פעולה עם ארגונים, תרומות אוכל של הקהילה או של בית תמחוי שכבר קיים.

5. הכינו פלאיר וקראו לקהל היעד שלכן.

6. הכינו לו"ז של קהילה ומשפחות שינכחו בכל שבת, הכינו תורנות של חב"ב שמתנדבות בכל שבת.

7. השיגו ציוד נדרש: שולחנות, כסאות, מפות, כלים, מלחיות, פרחים, אם צריך - גם קישוטים לקירות.

8. קבעו תאריך התחלה.

9. התחילו, השקיעו והשפיעו!

פראיקט: אולטראס/טרנסיאדה.

שלב א: בחרו מאפיין בזהות היהודית שלכן.

לימוד תורה, צדקה, מידות, ארץ-ישראל, איכות הסביבה, חיבור הדורות, אחדות, אהבת ה'.

שלב ב: בחרו קהל יעד -

קהילה, שכונה, סניף, חב"ב, קשישים, צמי"ד, מועדונית, עמותה, משפחה, עיר, יישוב, כלל העולם.

שלב ג: בחרו דרך ביצוע -

תהליך מפגשים, מפגש, הפנינג, הפצות, רשתות חברתיות.

שלב ד: התחילו לעבוד -

1. הגדירו את המטרה הרוחנית של הפרויקט: קידוש ה', לעורר מחשבה וחיך אצל אנשים.

2. קבעו מטרת לפרויקט: פעם בחודש (או יותר) להפוך את הטרמפיאדה או תחנות האוטובוס לנושא מסוים, לתלות שם פלקט גדול עם שאלה: "מה מאפיין את הזהות שלי" ולידו לתלות טוש, כדי שכל אחד יכול לענות ולכתוב באמצעותו את תשובתו. אפשר גם להכין "שאלון רחוב" (כותבים על נייר רצף גדול שאלות כמו "כמה אני מגדיר את עצמי שמח/ישר/אמיתי/מאיר-פנים/דתי), ומתחת מציירים סרגל רצף מהמספר 1 - הכי פחות, עד המספר 5 - הכי הרבה. תולים ניילונים עם מדבקות, וכל מי שמגיע לתחנה יכול להדביק מדבקה במקום שנכון לו. דברים מעניינים מאוד נוצרים מכך, וכך אפשר גם לעורר אנשים לשיח).

3. דברו עם גורמים מאשרים: עירייה.

4. השיגו תקציבים: חסות, שיתוף פעולה עם ארגונים.

5. הכינו את הדפים לתלייה.

6. השיגו ציוד נדרש: נייר רצף, טושים, מדבקות, דבק סלוטייפ גדול.

7. קבעו תאריך התחלה.

8. התחילו, השקיעו והשפיעו!

לסיכום:

אם נתקעת -

אז עצרי רגע!

בחרו מצוה...

לא כאן!

בפניני הלכה, אפשר גם בשולחן ערוך, או במשנה ברורה...

בחרת?

מהם מעגלי ההשפעה של המצווה הזו? מי יכול יותר להתקרב אל אותה מצווה?

בנק הרציונות - מיועצ בשביליך, לפתחו וליצור הצמחין:

חלוקת נרות שבת,

סדנת לימוד שפת סימנים,

זהות בבתי-הספר - אפשר שיתוף פעולה עם מרכזי זהות.

מבצע סטיקרים על הטלפון,

אוכל לנזקקים,

אחדות בחלקי העם: חילונים, דתיים וחרדים,

סיוע בהתייעלות לעמותות,

חקלאות וארץ ישראל השלמה,

עידוד עלייה לארץ, ואלו שכבר עלו לארץ,

בית מדרש לנוער,

בית מדרש לאימהות, לסבתות ולבנות (חיבור של דורות).

רעיונות ליישום נושא כללי:

♥ איחוד קטינה לאורך כל השנה: כל שבת, לפני סעודה שלישית או בזמן סעודה שלישית, ילכו כמה בנות אל הקטינה ויעשו איתה פעילות - אפשר, למשל, כול שבוע ישמרו הבנות פרק אחר מסיפור חייה ומההתמודדות שלה עמו. במהלך השבוע עצמו כדאי שהן יעשו שוב, כדי לערוך איתה סיכום של הסיפור עם תמונות או יומן שהן יכתבו.
(שימו לב בהתאם לקורונה- האם מתאים להקר קטינות, או לחלופין לערוך איזשהי התנדבות טלפונית)

♥ למזריכות הראש- נורה: ברוך ה' זכיתן להדריך ליו מנמעותי - תחילת תקופת חגיגות בנות המצווה או סופה, וזה הגיון המתאים ביותר והזמן הנכון ביותר לברר את הבהות הצמיחית ואת הדרכי בחיים. אפשר לחבר את יום הנשאל לגיו המצוות, ולערוך לאורך השנה מסע של זרות יהודית וחיבור לזרות ולשלט: להכין ביחד עם הבנות פנקס תובנות על המנמעות של להיות יהודי, ולקטט אותו ביחד איתן (כהמחשה אפשר להביא את הקטע "להיות יהודי פירושו לך לך"), אפשר להכין פעם בחודש מערך על הצמיחית הבהות היהודית והנשית וללמוד איתן, אפשר להביא להן שיחה של מישהי שתדבר על המנמעות של אמא יהודייה בארץ-ישראל, אפשר לראות איתן סרט על זרות יהודית, אפשר להכין טקס לעשרה הטבת או ליום השואה, ולהטקס כולו יעסוק בנשים עם זרות יהודית, ואפשר גם ללכת לעסוק בקירוב בחוקים. אחרי כל פעילות כזו כדאי לעודד את הבנות לכתוב תובנות בפנקסים שקיבלו.

♥ לפתוח כל שבת בעשר דקות לימוד שאלות מעבירות כל פעם שתי בנות אחרות מהשט, ובכל פעם עוסקים באדם אחר שאפשר ללמוד ממנו על זרות יהודית. (כדאי לחבר את הלימוד לנשאל של אותה פעולה - להגדיר לבנות באיזה אדם ובאיזו מידה לעסוק בלימוד). אפשר גם ללמוד על מהות מצווה מסוימת, כמו הבנת התפילה וכדומה.

♥ לערוך סבה של הורים שיהיו מעוניינים לבוא ולספר לבנות על השליחות שלהם בעולם.

♥ לחזק את יהודי התפוצות - אפשר להגיש לעדה התעופה, או משלוח ציחה, כדי לקבל את פניהם של עולים שבאו לארץ.

♥ לחפש מספחה שולתה לארץ לאחרונה, ולשלוח כל שהוא בנות אחרות, שיבואו למחוק עם היחידות שלהם ועל הדרכ יעזרו להן ללמוד עברית.

♥ להקים בסניף מערך 'חברותא' שבנות מהשכטים הבוגרים לומדות כל שבת עשר דקות לפני המקד עם בנות צעירות יותר (ילמדו בזוגות, בת משפט בוגר ובת משפט צעיר). הבנות של מעוצ/נחלה יבחרו מה לומדים ויכינו חוברת של הלכות שאותה ילמדו יחד. אפשר לבחור בכל פעם כמה הלכות לשון הרע או את פרשת השבוע.

כך ייווצר בסניף מערך של לימוד תורה שיחזק את הקשר של החצוות ואת הגאווה בהצוות היהודית.

אפשר אחרי תקופת לימוד לערוך חידון על ההלכות שנלמדו.